

צוות שאלנו

ביטאון "צוות" ארגון גמלאי צה"ל • גיליון מספר 117 • סתיו תשע"ז • ספטמבר 2016

שנה טובה

הסיפור שלא סופר

25 שנים למבצע שלמה

לעמוד הבא

מהוראה לניהול
סיפוריהם של שישה
חברי "צוות" שהפכו
למנהלי בתי ספר

לצפייה בסרטון יחידת
ההסברה של דובר צה"ל
על העלאת יהודי אתיופיה
במבצע שלמה,
סרקו קוד QR זה

צילום: צביקה שרעבי, לע"מ

מצעד החיים ברומניה
"צוות" הוביל את המסע לציון 75 שנים לפוגרום יאשי

גדעון שני
35 שנות עשייה ב"צוות"

תא"ל אסף אגמון
עלייה חשאית מסודן ואתיופיה

המשימה הציונית של נשות "צוות"
לראות את העם והארץ עם אמהות יהודיות מהעולם

העורך הראשי

עמית"י היקרים,

בביטאון שלפניכם נמשכת המגמה להציע נושאים שכל אחת ואחד מכם ימצא עניין - ולו בחלקם. דוגמא מבהקת היא הסיפור שלא סופר - 25 שנה למבצע שלמה והרקע שקדם לו.

תא"ל (מיל') אהוד גרוס

מרתק ומרנין לב לקרוא על הקשר המתהדק בין נשים יהודיות בעולם לבין נשות "צוות" בכתבה שכותרתה ציונות נוסח "צוות".

אל תדירו עיניכם ממשפחת סירחאן הדרוזית ותרומתה המיוחדת לבטחון המדינה, וגם מהתעצמות שילוב אנשינו במערכת החינוך, הפעם בניהול.

"מצעד החיים" ברומניה, פרי יוזמתו של הרב יוסף וסרמן, יותר לחלוחית בעינינו ועוד...

התחום הדיגיטלי שאנו מעצמים את הכניסה אליו הן באמצעות הברקודים (QR) והן בליווי הכוונה, מאפשר הצצה לתכנים רבים נוספים ומגוונים, שתיקצר היריעה להכילים בעיתון עצמו. כך, למשל, תמצאו סרט של דובר צה"ל על מבצע שלמה, סרט מרגש על מצודת כ"ח בכתבתו של שבתאי קו ועוד. כמובן, בגיליון זה תמצאו גם עדכונים משולחן ההנהלה על זרועותיה וכן מהפעילות הענפה במחוזות ובסניפים.

אבקש להסב תשומת ליבכם לשני נושאים: האחד, הביטאון הבא יעסוק בהרחבה במלחמת סיני עם חלוף 60 שנים להתרחשותה ונשמח לתשומותיכם. השני, לרובנו ככולנו תחביבים. אחד הבולטים שבהם הוא צילום. אנו מזמינים אתכם להשתתף בתחרות צילום "הכי ישראלי" (תקנון יופיע באתר "צוות") ומקווים להיענותכם הרבה. פרטים על שני נושאים אלה תמצאו במודעות בגיליון זה.

אנא היו שותפים בכתביה, במשוב, ברעיונות לשיפור ועוד. ולסיום, תהא שנת תשע"ז שנת בריאות, הצלחה, סיפוק ושמחה לכם ולכל בני משפחותיכם ויקיריכם.

שנה טובה, אהוד

בתוך הגיליון (לחץ על החץ המתאים)

03 יו"ר "צוות"

ועדות הארגון החלו את פעילותן

04 חדשות "צוות"

עדכונים משולחן מנכ"ל "צוות"

07 הסיפור שטרם סופר

25 שנים למבצע שלמה: תא"ל אסף אגמון, מציג את סיפורן של העליות החשאיות מאתיופה

11 ציונות נוסח נשות "צוות"

לראות את העם והארץ בראי הנשמה | נשות "צוות" מלוות נשים יהודיות במסע להכרת ישראל

17 מצעד החיים

75 שנים לפוגרום יאשי - מסע מרגש לרומניה בהובלת "צוות"

20 הוקרה

גדעון שני, 35 שנה בהנהגת הארגון

22 המגזר הדרוזי

רס"ן סמי סירחאן טוען כי הדרוזים עדיין צריכים להוכיח יותר

25 יחד למען החייל

אלוף יורם יאיר (ייה): "אנחנו הזרוע לביטוי תמיכת העם בצה"ל ובחייליו"

29 מהוראה לניהול

להוביל, להנהיג, לחולל שינוי במערכת החינוך. שישה סיפורים

40 בריאות ב"צוות"

שמוליק מגל: הרגשנו ש"צוות" כולו עומד מאחורינו במאבק למען הבן

47 צוות בשטח

פעילויות במחוזות ובסניפים:

47 מחוז יהודה 52 מחוז דן

50 מחוז צפון 56 מחוז שרון

51 מחוז ירושלים 59 מחוז דרום

מדורים קבועים

05 היום לפני

28 צוות מסייר ומטייל

36 מדור תעסוקה

39 מדור טכנולוגיה

41 רפואה שלמה

43 צוות יוצר

44 מה אומר החוק

45 צוות נוסטלגי

46 מתחברים למסורת

60 צוות קורא

62 הצדעה אחרונה

לחברי "צוות"

שהלכו לעולמם

17 ועדות הארגון החלו את פעילותן

מיותר לציין, כי גמלתנו משולמת בדיו ובצדק, ועובדה היא שלמרות הביקורת, כל מקבלי ההחלטות עד היום ידעו לכבד הסכמים - וכך יהיה גם הלאה. לאחרונה פרסמנו מכרז לגיוס יועץ תקשורת, אשר אמור לסייע לנו בנושא התדמית-תקשורתי - כלפי חוץ ולא פחות מכך כלפי פנים. קידום תדמית הארגון ויעדיו הם חלק בלתי נפרד מסדר יומי, ולכן אני נפגש דרך קבע עם מקבלי החלטות, אישי ציבור וגורמים בעלי השפעה ומעלה בפניהם את הנושאים השוטפים - חלקם גם כאלה הדורשים את התערבותם. בין היתר, נפגשתי עם סגן שר האוצר יצחק כהן, עם עשרה חברי כנסת, עם מנכ"ל משרד הביטחון אלוף אודי אדם, עם היועץ הכספי לרמטכ"ל תא"ל ד"ר ששון חדד, עם ראשי אכ"א ובקרוב אקיים פגישות עם הרמטכ"ל, שר הביטחון, שר החינוך, יו"ר ההסתדרות וראשי ארגונים ציבוריים, כמו ארגון נכי צה"ל, "יחד למען החייל" ועוד.

■ ■ ■

בשל קוצר היריעה והפעילות הרבה הנעשית בארגון עליה אני רוצה לדווח, אציין את הפעילויות הבאות בקיצור:

■ **לקחי הבחירות** - המהלך יצא לדרך וועדת הבחירות מרכזת תגובות, הצעות ורעיונות של חברי הארגון ושל פעילים במחוזות ובסניפים שנענו לקריאה להביע את דעתם על התהליך. מדובר הן בשינוי השיטה כך שתשקף באופן מובהק יותר את רצון החברים והן ביעול וקיצור תהליך הבחירות, רענון השורות ועוד. נדווח כאשר הוועדה תגיש את המלצותיה.

■ **תעסוקה** - מתוך הכרה כי קריירה שנייה הכרחית לחבר, הן כלכלית והן כדי לשמור על חיי שגרה ויצירה, אני מנסה לקדם בכל דרך את פעילות יחידת התעסוקה, הפועלת לא לאות עד מציאת פתרון תעסוקתי הולם לכל חבר הפונה אליה. מספר הקורסים, ההכשרות, ימי העיון וימי ההעצמה גדל כל העת, ובראש ובראשונה פרויקט "הטובים בחינוך", שהולך וצובר תאוצה משנה לשנה. רבים מחברינו הפכו למורים מבוקשים וממלאים את חדרי המורים בבתי ספר ברחבי הארץ. חלק מחברינו אף התקדמו ורכשו הכשרה בתחום ניהול בתי ספר והם עומדים בראש מוסדות חינוך חשובים וראויים (כתבה מקיפה עליהם תוכלו לקרוא בגיליון). מרגש לראות אנשים אשר תרמו לחוסנה הביטחוני של המדינה במשך שנים - ממשיכים ותורמים לחוסנה החברתי והערכי במסגרת מערכת החינוך.

■ **פעילות בשטח** - סניפי הארגון היו ויהיו חוד החנית שלנו, זרוע הביצוע בשטח. פני הארגון כפני הסניף ופני הסניף כפני העומדים בראשו - היו"ר והנהלה. אנו מחויבים לקדם את הסניפים ונעשית עבודה ארגונית מקיפה לבחינת תקציבים, תנאי עבודה, יעילות השירות, מחשוב וכו'. שומה עלינו לתת את כל הכלים לראשי הסניף העושים עבודתם בהתנדבות, כדי שיוכלו לעמוד במשימות שהצבנו בפניהם. כוונתי היא להרחיב את הכשרתם, להקנות להם כלים ניהוליים ולבנות את התשתית המנהיגותית והארגונית של הסניפים כך שתתרום לעבודה יעילה ואפקטיבית - בשירות החבר.

■ **התנדבות** - אסיים את דבריי בנושא חשוב ומהותי לכולנו - התנדבות. בפעילות הקיימת אין די ועלינו להעצימה ולגוונה. פרויקט בשביל ישראל, מרחיב את פעילותו בהנחלת ערכי מורשת ובעידוד בני נוער לשירות משמעותי בצה"ל. כיום נוטלים בו חלק שלושה ממחוזות הארגון - ומתנדביו פעילים בעשייה חינוכית בין כותלי בתי ספר באזור; אנו מרחיבים את שיתוף הפעולה עם רשויות מקומיות בתחום המוכנות לעת חירום; אנו פועלים לעידוד תרומות דם גם מחברים בגילאים מתקדמים יותר; אנו נכנסים לתחום טיפול בחיילים בשיתוף "יחד למען החייל" ועוד.

אני קורא לכל אחת ואחד מכם לקום ולעשות מעשה: התנדבו בכל נושא או תחום הנוגע לליבכם או הקשור לחיכם. תרומתכם תהייה רבת ערך.

**שנה טובה לכם ולבני ביתכם,
שלכם ובשבילכם,
מוטי בר דגן, יו"ר "צוות"**

שישה חודשים חלפו מאז נבחרתי לתפקיד יו"ר "צוות" - ובארגון אין רגע דל. במקביל לטיפול בנושאים שוטפים ובאירועים חריגים המגיעים לשולחני, "התנענו" את עבודת ועדות הארגון, האמורות ליישם את תוכנית העבודה המאגרת שלנו להובלת "צוות" בארבע השנים הקרובות. 17 ועדות החלו את פעילותן, ואני גאה לציין כי הרכבן כולל חברים איכותיים, הראים בתוכנית העבודה מיתווה ראוי ונחושים לקדם אותה - כל אחד בתחומו. אציין כי שתי ועדות הינן חדשות - האחת, ועדת השתלבות חברים צעירים בארגון והשנייה, ועדת אתיקה - והן

יתמודדו עם סוגיות חשובות: לא סוד הוא, כי מספר הנוטלים חלק בפעילויות במחוזות ובסניפים מקרב הצעירים הוא נמוך. הסיבה ברורה: חברים עסוקים בקריירה שנייה וזמנם הפנוי מוקדש לבית ולמשפחה.

יותר מכך: פעילויות תרבות ופנאי מוצעות לחלקם גם במסגרת מקומות העבודה שלהם. לפיכך, על ועדת הדור הצעיר החדשה לבחון את הנושא ולא הציע רעיונות ייחודיים לקידום "צוות" בקרב חבריו הצעירים. העניין חשוב לא רק אישית, לחברים עצמם - אלא גם מבחינה ארגונית. הזרמת דם חדש לארגון תביא באופן טבעי להצערות ובבוא היום יוכלו הצעירים ליטול את המושכות - בסניפים, במחוזות ובמטה - ולהוביל את הארגון.

הקמת הוועדה שנייה, ועדת אתיקה, מחויבת המציאות, שכן יותר מדי פעמים, בלהט הרוחות, ובמיוחד ראיון זאת בבחירות האחרונות, היו חברים שנתנו דרור ללשונם ותקפו את הארגון ואת חבריו באופן לא מידתי.

ביקורת - כן, אך היא צריכה להיעשות בשפה ראויה, בענייניות, ללא הטלת דופי. השמעות אישיות פוגעות למעשה בכל חברי הארגון, משום שהן מכרסמות בכוחנו ובאחדותנו. על כולנו לשמור על הקיים, לשמר את ייחודיות הארגון ולדאוג לאחדות השורות. אני רוצה להאמין, שוועדת האתיקה תקבע כללים אשר יעוגנו בתקנון הארגון למניעת התופעה הפוגעת קשות בתדמיתנו.

נושא תדמית "צוות" מעסיק אותנו, שכן פנינו נשקפים בתקשורת, לעיתים קרובות מדי, שלא בהקשרים חיוביים. הכוונה היא כמובן לביקורת המושמעת חדשות לבקרים על "פנסיות העתק", במירכאות כפולות ומכופלות - שהן הן הסיבה לכאורה לכל תחלואי המשק הישראלי.

הוקרה והערכה

לחברי "צוות" בוגרי התוכנית "הטובים בחינוך"

בשנת תשע"ז במכללות בית ברל, קיי ואורנים

ברכות לרגל סיום הלימודים

ואיחולי הצלחה להשתלבות מהירה במערכת החינוך

למצטרפים לתוכנית "הטובים בחינוך"

לקראת שנת הלימודים תשע"ז,

במכללות בית ברל, קיי ואורנים

ברכת הצלחה בלימודים

מוטי בר דגן, יו"ר דן נדיב, מנכ"ל

משולחן המנכ"ל

הכספי לרמטכ"ל לבין הביטוח הלאומי. נעדן כשנדע פרטים נוספים.
דוחות כספיים: בתאריך 21 ביוני 2016 הדוחות הכספיים של העמותה אושרו ע"י אסיפת הנבחרים ונשלחו לרשם העמותות ולרשות המיסים. חברים המעוניינים לעיין בדוחות הכספיים של הארגון לשנת 2015 יוכלו לעשות זאת במשרדי מנהלי המחוז בתאום עם מנהלי המחוזות.
ניהול תקין לשנת 2017: רשם העמותות אישר בתאריך 11 לאוגוסט 2016 לצוות ארגון גמלאי צה"ל (ע"ר) אישור ניהול תקין לשנת 2017.

תעסוקה - אנו נמצאים ערב שנת הלימודים תשע"ז ומברכים את החברים המצטרפים לתוכנית "הטובים בחינוך" במסגרת ארבע תוכניות של "צוות" במכללות בית ברל, קי ואורנים (ראו כתבה בנושא בגיליון זה).

בריאות - הושלמו כל הנתונים שנדרשו על-ידי הממונה על שוק ההון והביטוח במשרד האוצר לצורך הארכת פוליסת הביטוח הסייעדי הקולקטיבי. אנו ממתינים לאישור המתווה שהיגשנו, כדי להמשיך את ההתקשרות עם חברת הביטוח. אנו מודעים לידיעות בדבר הכוונה להעביר את השליטה בחברת הפניקס לידי חברה סינית ועוקבים אחר ההתפתחויות. ארגון "צוות" ימשיך לשאת באחריות לביטוח הבריאות והסייעוד של חבריו.

שירות לחבר - בתאריך 29.8.16 אירחנו את רמ"ח מופת אל"מ סמי הולצקן לשיחה פתוחה עם חברי "צוות" במשרדי מזכירות הארגון. במפגש העלו יו"ר הארגון, המנכ"ל והחברים סוגיות המעסיקות אותם, אשר זכו להתייחסות מעמיקה ומפורטת.

אירועים - צעדת ירושלים המסורתית תתקיים ב-20.10.16 בארגון מחוז ירושלים. ● ב-29.11.16 יערוך ארגון ההגנה אירוע לציון כ"ט בנובמבר במרכז עינב בתל אביב, בארגון מחוז דן. ● ב-30.11.16 יתקיים בבאר שבע אירוע לציון 60 שנה למלחמת סיני בארגון מחוז הדרום (ראו מודעה בגיליון זה). ■

זכויות

הסכם הגמלה: בפגישה שנערכה עם מנכ"ל משרד הביטחון אלוף אודי אדם, הוחלט על הקמת צוות בדיקה בהשתתפות נציגי משרד הביטחון, אכ"א ו"צוות". הצוות יעקוב אחר התפתחות יישום הסכם הגמלה בשנים 2017-2018, במהלך יסתיים התשלום בגין פיצויי שחיקת הגמלה בעבר, ויבדוק אם קיימת שחיקה בגמלה.

אדגיש, כי אנו נערכים למתן הסבר על הירידה בגמלה בשנים 2010-2017, בגין הפסקת תשלומי פיצויי

דן נדיב

שחיקה, שניתנו באופן מרוכז בשלוש השנים האחרונות.

היוון: כחלק מיישום הסכם הגמלה, זכו 4,682 חברים להקלה משמעותית בשיעור של 80% מההחזר, כלומר מתוך היוון של 25% ישולמו החזרים על 5% היוון בלבד. הטיפול בקבוצת חברים נוספת שהיוונה "לכל החיים" לאחר 1997 נמשך. הנתונים הוצגו לראש אכ"א, ליועץ הכספי לרמטכ"ל ולמנכ"ל משרד הביטחון, לשם רתימתם לטיפול בנושא כאוב זה.

תיקון 190: בתאריך 23.8.16 נפגשו מנכ"ל, סמנכ"ל ור"ח "צוות" פעם נוספת עם גורמים מאכ"א, מיועץ"ל ומופ"ת בנושא. בשנת 2016 מופ"ת הזין את הפטור המלא לפי סעיף 9 א' לפקודת מס הכנסה לגמלאים שלהם גמלה אחת בלבד ושלא נגשו לרשות ובקשו תאום מס לשנת 2016. לגבי שאר הגמלאים דנו חלופות למציאת פתרון והוחלט להמתין לתוצאות הפגישה שנקבעה. במחצית השנייה של חודש ספטמבר 2016, בין גורמי אכ"א ויועץ"ל לבין סמנכ"לית לשומה של רשות המסים לצורך מציאת פתרון לסוגיה הנ"ל. נעדן את החברים במידע לקראת סוף חודש ספטמבר 2016 לאחר הפגישה עם רשות המיסים.

ביטוח לאומי: סוגית החזרי ביטוח לאומי שניגבו בעת חופשת הפרישה בין 1995 ל-2013 נמצאת בהליכים משפטיים בין משרד הביטחון והיועץ

"וידאו צוות": התנדבות ללא הפסקה

במערכת "וידאו צוות", ומסר לידינו חומרי גלם יקרי ערך המתעדים את "מצעד החיים" שנערך ברומניה, במלאת 75 שנה לפוגרום יאשי. תוכנית העבודה של "וידאו צוות" לשנת 2017 כוללת הקמת אולפן צילום מצויד (מצלמות, תאורה, סאונד, טלפרומפטור), כדי לשפר את איכות ההפקה והשידור. מערכת "וידאו צוות" מכינה סרט תדמית על סינף מודיעין מכבים רעות. מערכת "וידאו צוות" מתבססת כולה על מתנדבים, אותם מנחה איש מקצוע בשכר - רוני גאמר. אנו פונים אליכם, חברי "צוות", להתנדב וליתול חלק בהשתלמויות, יחד עם פעילי "וידאו צוות". ■

עו"ד אביבה דור, מנהלת "וידאו צוות"

במגזין "וידאו צוות" מס' 100 יוצג ראיין שערכה דפנה גוטווין עם מוטי בר דגן, יו"ר "צוות", העוסק, בין היתר, בחזונו ובתוכניותיו לעתיד הארגון. את הראיין ערך עמוס צוקר. הראיין ישודר בטלוויזיה ויעלה כמובן ליוטיוב, שם ניתן לצפות בכתבות ובמגזינים בשלמותם. במגזין זה יוצג גם תיעוד תהליך הבחירות ב"צוות", בעריכת שרה רותם, ובו פונה יו"ר "צוות" לחברי הארגון בבקשה להעלות רעיונות לקיצור משך הבחירות, להגדלת שיעור המשתתפים ולשיפור התקנון. לאחר הראיין הוזמן היו"ר להיפגש עם מערכת "וידאו צוות" לדיון על תוכנית העבודה לשנת 2017, שעסק בהתאמת המשאבים המוקצים לנושא נוכח העובדה ש"זהו אחד הכלים ש'צוות' אינו מנצל מספיק", כדברי היו"ר בראיון.

במגזין "וידאו צוות" מס' 99, אותו מנחים חנן קליפשיטין וצילה גנות, אנו משדרים החודש ראיין מלא עם היו"ר היוצא ונשיא "צוות" בהווה ברוך לוי, אותו ערכה צילה גנות. כמו כן, נשדר פרק נוסף בפיתוח של עמוס ורותי צוקר "העולם עגול ופתוח" וכתבת דיוקן אישי על אריק קנה.

"וידאו צוות" מודה ליו"ר מחוז ירושלים הרב וסרמן, שהתארך במפגש האחרון

ייעוץ בענייני הביטוח הלאומי

חברנו משה פלד (אל"ם), שעבד בביטוח הלאומי, ממשיך במתן ייעוץ בהתנדבות בנושאי ביטוח לאומי במשרדו במחוז יהודה. לתיאום פגישה, יש להתקשר ל"צוות" רחובות/מחוז יהודה, טל' 08-9467062.

60 שנה

אוקטובר-דצמבר 1956

■ **29.10.56** | נפתחה **מלחמת סיני** כשגדוד 890 בפיקודו של רפאל איתן צנח במעבר המיתלה. 177 חיילי צה"ל נהרגו במלחמה. במלחמת

רפאל איתן במבצע קדש (צילום: ארכיון צה"ל)

סיני נכנס חיל השריון לדפי ההסטוריה ומאז נקבע 29 באוקטובר כיום חיל השריון.

■ **11.12.56** | **מבצע עלי זית** - צה"ל השמיד מוצבי סורים לחוף הכינרת בתגובה על התנכלויות סוריה לריבונות ישראל באגם.

50 שנה

אוקטובר-דצמבר 1966

■ **13.11.66** | **פעולת סמוע** - לאחר שנהרגו ב-11.11.66 שלושה חיילים ונפצעו שישה, כשרכב צבאי עלה על מוקש בדרום הר חברון, יצא צה"ל לפעולת תגמול. הפעולה שנקראה "מבצע מגרסה" נערכה בכפר הירדני

פעולת סמוע (צילום: ארכיון צה"ל)

סמוע בהר חברון, שתושביו העניקו מחסה וסיוע למחבלים מבצע הפיגוע. הייתה זו הפעולה הגדולה ביותר מאז מלחמת סיני והראשונה שבוצעה לאור היום (ראו פתרון חידה בעמ' 45).

■ **8.11.66** | **ביטול הממשל הצבאי** - ראש הממשלה ושר הביטחון לוי אשכול, הודיע על ביטול הממשל הצבאי שהיה קיים בארץ מאז מלחמת העצמאות. הממשל שהוקם על-פי תקנות ההגנה לשעת חירום, קבע את אזורי הגליל, המשולש, הנגב והערבים רמלה לוד יפו ואשקלון כאזורים שהכניסה אליהם אסורה על מי שאינו תושב המקום (בשנים '49-'50 הוצאו מהרשימה יפו, לוד, רמלה ואשקלון).

40 שנה

אוקטובר-דצמבר 1976

■ **10.12.76** | בשדה התעופה תל נוף נחתו **שלושת המטוסים הראשונים מדגם F-15**, וכך הפכה לישראל למדינה הראשונה בעולם,

מחוץ לארה"ב, שברשותה מטוסי הקרב שנחשבו לטובים בעולם (בגלל איחור בנחיתת המטוסים הסתיים הטקס סמוך לכניסת השבת ועקב כך נאלצו שרים לחלל את השבת. על רקע זה נפלה ממשלתו של יצחק רבין. הבחירות הוקדמו ומפלגת העבודה איבדה לראשונה את השלטון). ■ **21.12.76** | **צוללת חדשה** שיוצרה במספנות בבריטניה על-פי אפיון ותכנון ישראליים הגיעה לנמל בת גלים, חיפה. הצוללת מדגם "גל" צוידה במערכות נשק ומכ"מ מהמתקדמים בעולם. בהמשך קיבל חיל הים צוללת נוספת מסוג זה.

צוללת אח"י גל (צילום: ד"ר אבישי טייכר, פיקוויקי)

30 שנה

אוקטובר-דצמבר 1986

■ **16.10.86** | נפל **רון ארד** בשבי "אל אמל" בלבנון.

רון ארד (צילום: אתר חיל האוויר)

20 שנה

אוקטובר-דצמבר 1996

■ **1.10.96** | **אירועי פתיחת מנהרת הכותל** - 26 חיילים ושוטרי משמר הגבול נהרגו בשלושה ימי קרבות קשים בין חיילי צה"ל לבין חיילים ושוטרים מהרשות הפלסטינית, לאחר שבמוצאי יום הכיפורים נפתחה בהוראת ראש הממשלה בנימין נתניהו מנהרת הכותל. קרבות קשים התנהלו בקבר רחל ובמתחם קבר יוסף בשכם.

10 שנים

אוקטובר-דצמבר 2006

■ **1.10.2006** | **הסתיימה מלחמת לבנון השנייה** - עם יציאת צה"ל מלבנון, ומאז נמשך השקט על הגבול. ■

חברי הוועד המנהל של "צוות"

מוטי בר דגן - יו"ר "צוות"; **יצחק חביו** - ס.ו. יו"ר "צוות" ויו"ר מחוז הצפון; **ניסן בגולה** - יו"ר מחוז הדרום; **יואל גונן** - יו"ר מחוז יהודה; **יוסף וסרמן** - יו"ר מחוז ירושלים; **יהודה פריץ** - יו"ר מחוז דן; **עודד ארז** - יו"ר מחוז השרון; **אילן דולפין** - יו"ר סניף נס ציונה-רמלה-לוד-באר יעקב ויו"ר ועדת הבריאות; **לורנס יצחק** - יו"ר סניף ראשון לציון ויו"ר ועדת התעסוקה; **יעקב לבקוביץ** - יו"ר סניף מודיעין-מכבים-רעות ויו"ר ועדת סניפים וועדת מחשוב; **שמאל פז** - יו"ר סניף יבנה ויו"ר ועדת ארגון ותקנון; **שלמה קימל** - יו"ר סניף חולון ויו"ר ועדת ערר לפרט; **שלמה קטן** - יו"ר ועדת רכישות; **אברהם ריאל** - מרכז מגזרי המיעוטים; **ירמיהו אולמרט** - יו"ר ועדת קשרי חוץ; **יוחנן שלום** - יו"ר ועדת זכויות; **סיגל טל-לוי** - יו"ר ועדת פרט; **אורון לביא** - יו"ר ועדת פרויקטים; **יצחק קיקוס**; **יעקב קרפ** - נציג הנגדים; **עליזה רז** - יו"ר ועדת הכספים; **אהוד גרוס** - יו"ר ועדת קשרי ציבור; **אריה שומר** - יו"ר ועדת ההתנדבות; **יצחק שגב**; **משה בן דוד**.

יהודית הר גדי - יו"ר ועדת ביקורת ■ עו"ד **ברוך אברהמי** - יועמ"ש "צוות"
רו"ח **דוד כהן** - רו"ח "צוות"

נשיא כבוד - **ברוך לוי**

"ותיקים ונהנים" - מועדון צרכנות לאוכלוסיית האזרחים הוותיקים בישראל

אזרחים ותיקים, גמלאי "צוות",

המועדון בשיתוף פעולה עם ארגון "צוות", ובהובלת יו"ר הארגון, מוטי בר דגן, ומנכ"ל הארגון, מר דן נדיב, פועל להביא לידיעתכם את ההטבות והאפשרויות השונות הניתנות למימוש במועדון הצרכנות, אותו הקים המשרד לאזרחים ותיקים (כיום המשרד לשוויון חברתי) בראשות השרה גילה גמליאל. המועדון לא נועד להחליף את הפעילות הענפה של הארגון או את ההטבות השונות של מועדון "חבר", אלא להוסיף ולתת מענה ארצי וממוקד לאזרחים ותיקים.

המועדון פועל בשיתוף פעולה מלא עם המשרד לשוויון חברתי ועם הפרויקטים השונים אותם מוביל המשרד, בין היתר בתחום ההתנדבות, הזכויות והקשר הרב דורי.

"ותיקים ונהנים" הוא מועדון צרכנות לאזרחים ותיקים, המנוהל על-ידי חברת סטייל שזכתה במכרז להפעלתו. החברה מפעילה במסגרתו את פרויקט "שלישי בשלייקס+", במסגרתו יוצאים אלפי אזרחים ותיקים לנופשים, לסוירים ונהנים מסרטים בימי שלישי בעלות של 10 ש"ח בלבד. כל אזרח ותיק בישראל, נשים מגיל 62 וגברים מגיל 67, זכאים להצטרף למועדון ולהנות מהטבות שונות.

כדי לקבל גישה להטבות הניתנות באמצעות זיהוי אישי, יש להרשם באמצעות אתר המועדון - www.8840.co.il, או באמצעות המוקד הטלפוני של המועדון - *8840

מועדון הצרכנות "ותיקים ונהנים" פועל לטובת כלל האזרחים הוותיקים בישראל מתוך היכרות וקשב לצרכים שעולים מעמית המועדון. המועדון מעדכן את עמיתיו באמצעות הודעות טקסט לטלפון הנייד ובאמצעות עדכונים שוטפים לכתובת הדוא"ל אותה עדכנו במערכת. המועדון פועל באמצעות שיתוף פעולה עם חברות ועם גופים מסחריים על מנת להציע מגוון רחב של פעילויות, הטבות ושירותים בתחומי קניות, צרכנות, תרבות הפנאי ובידור, ספורט וכושר, תיירות, טיולים, ונופש בארץ ובחו"ל, לימודים וקורסים, תקשורת טלפונית, ספרים ומגזינים, בריאות, פרחים, שירותים עד הבית ועוד.

ותיקים ונהנים, מועדון הצרכנות לאזרחים ותיקים, מפרסם את המבצעים השונים באתר האינטרנט, בעמוד הפייסבוק ובמוקד טלפוני. ההטבות והמבצעים המגוונים לחברי המועדון משתנים כל הזמן בהתאם לצרכים שעולים מהשטח.

ההרשמה למועדון - חינם לכל אזרח ותיק וההטבות לחברי המועדון מתעדכנות באופן קבוע וכוללות שיתופי פעולה עם מותגים ועם רשתות ארציות מחד, ועם בתי עסק מקומיים מאידך.

נכון להיום, המועדון משווק מאות הטבות בתחומים שונים בכל רחבי הארץ. במועדון ניתן למצוא הטבות משמעותיות למסעדות רבות בכל רחבי הארץ, רשתות צרכנות מוכרות הנותנות הטבות משתנות למוצריהם, מופעי תרבות ואירועי נפש במגוון מחירים ולאורך כל השנה - וכל זאת במחירים אטרקטיביים.

משרדי "צוות" לשירותך

כתובות ושעות פעילות ברחבי הארץ
דוא"ל: tz-org@tzevet.org.il | אתר "צוות": www.tzevet.org.il

המשרדים הראשיים של "צוות"

במשרדים הראשיים פועלים המנכ"ל, סמנכ"ל, סמנכ"ל לתעסוקה, עוזר מנכ"ל, חשב, מנהל הביטוח הרפואי, המבקר.

משרדי "צוות" "בית סלע", רחוב ברוך הירש 14 בני ברק, מיקוד 5120206 (ממזרח לקניון איילון).

כתובת למשלוח דואר: "צוות" ת"ד 2222 בני ברק, מיקוד 5112102.
טלפון: 03-6173500 פקס: 03-6173520.

שעות פעילות: א'-ה' 08:00-17:00 וביומי שישי תורנות טלפונית. מנהלת לשכת יו"ר ומנכ"ל: **בניה אסא**, טלפון: 03-6173506.

מנהל הביטוח הרפואי של "צוות": עמיר להב: טל' 03-6173515, mbituah@tzevet.org.il, 03-6166260 פקס 050-3202152, katvanit@tzevet.org.il, 03-6173544, pbituah@tzevet.org.il, מוקד "בריאות בצוות": 1-700-700-251.

יחידת התעסוקה: הרשימה המלאה - טלפונים, פקס ודוא"ל - ראה מדור תעסוקה בגיליון זה.

משרדי המחוזות - שירות לפרט ותעסוקה

מחוז הצפון - מנהל המחוז אלי (אליקו) חן-חתוכה
דוא"ל: mzafon@tzevet.org.il; "בית עופר" דרך בר יהודה 52, קומה ב' ת"ד 521 נשר 3660302; טל' 03-6173519, פקס' 03-6173576.

מחוז השרון - מנהלת המחוז רחל קראוס
דוא"ל: msharon@tzevet.org.il; רח' התע"ש 20 "בית הפעמון", ת"ד 177 כפר-סבא 4410101; טל' 03-6173531, 09-7667175/6, פקס' 09-7657318.

מחוז דן - מנהל המחוז אלי ינאי
דוא"ל: mdan@tzevet.org.il; דרך מנחם בגין 82 "בית אופקים" קומה ב', תל-אביב. כתובת למשלוח דואר: ת"ד 20807, תל-אביב 6120701. טל' 03-6173523, 03-6243250, 03-6173522, פקס' 03-6243252.

מחוז יהודה - מנהל המחוז ראובן חמו
דוא"ל: myehuda@tzevet.org.il; רחוב גאולה 4, ת"ד 1824 רחובות 7611701. טל' 03-6173527, 08-9467062 פקס' 08-9467062.

מחוז ירושלים - מנהל המחוז שמעון מלכה
דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב אלוף דוד שאלתיאל 1, ירושלים 9455522; טל' 02-6221758, 03-6173524/5, פקס' 02-6235713.

מחוז הדרום - מנהל המחוז אברהם לוגסי
דוא"ל: mdarom@tzevet.org.il; רחוב בית לחם 2, ת"ד 521 באר שבע 8410401; טל' 03-6173529, 08-9903106, 08-6431874, פקס' 08-6417188.

קבלת קהל במשרדי המחוזות בימים ראשון-חמישי בין השעות 08:30-12:30, 13:00-16:00. לפגישה עם מנהל המחוז, יש לתאם טלפונית.

25 שנה למבצע שלמה:

כך הושלמה משימת העלאת יהודי אתיופיה לישראל

יום שישי, 24.5.91, 12 בצהריים. בואינג ראשון ובו מפקד מבצע שלמה, סגן הרמטכ"ל אלוף אמנון ליפקין שחק ז"ל, חיילי יחידת שלדג בפיקודו של סא"ל בני גנץ, החפ"ק והציוד, ממריא מישראל לאתיופיה. המשימה: העלאת שארית יהודי העדה רגע לפני שיהיה מאוחר מדי. עבור הטייס, אסף אגמון, היה זה שיא בפעילות רבת-שנים להצלת בני העדה, שהחלה עוד בשנת 1976 והתנהלה בסודיות מוחלטת. עם ציון 25 שנים למבצע שלמה, הוא מספר על הפעילות החשאית במדבריות סודן, על שיתוף הפעולה ההדוק עם אנשי המוסד ועל הרגעים המותחים בהמתנה לקבוצות העולים המתמהוות. עד היום הוא נוצר תא"ל אגמון את הזכות שנפלה בחלקו להביאם לישראל

ב-1976 כאשר הוביל, כסגן מפקד הטייסת הבינלאומית (בואינג), משימות הובלת משלוחי נשק לממשלת אתיופיה המרכסיסטית. "אנחנו העברנו להם נשק והם נתנו לנו להעלות יהודים תמורתו במטוס הריק בדרכנו חזרה", הוא אומר, "כך הבאנו ארצה כמה עשרות יהודים באופן חשאי. שמירת סודיות הייתה גורם מפתח במשימות הובלת הנשק האלה, שכן האמריקאים התנגדו להן (המשטר האתיופי תמך במורדים הסומליים שיצאו נגד הממשל המקומי שנתמך על-ידי ארה"ב). כשהתגלו המשלוחים והדבר פורסם בכלי התקשורת, הופסקו הטיסות - אך לא פסק הרצון להעלות את כל בני העדה לארץ".

שנים ספורות אחר כך, ב-1981, כאשר שימש אסף כמפקד טייסת הציפור הצהובה (מטוסי הרקולס), קיבל משימות לעמוד בכוננות לטובת תדלוק מסוקים, אי שם בדרום לאורך ים סוף, למקרה שמשוה ישתבש במבצע שמקיים חיל הים. "עשיתי אחד ועוד אחד והבנתי באופן כללי על מה מדובר. הסתבר, כי על חיל הים הוטלה משימה מורכבת של העלאת יהודים מאתיופיה דרך מדבריות סודן, אליהם הם הובאו על-ידי המוסד, שהוביל את הפעולה.

האנייה אח"י בת גלים התקברה לחופי סודן וממנה ירדו על סירות גומי אנשי שייטת 13. על החוף חיכו להם אנשי המוסד, שריכוז יהודים באזור כפר נופש בפורט סודן, אותו רכשו כסיפור כיסוי. אנשי השייטת אספו את היהודים שהמתינו להם על החוף, העלו אותם לסירות הגומי ומהן לאונייה. כוננות המסוקים הייתה למקרה של הסתבכות המבצע וצורך להביא סיוע או לחלץ את המשתתפים באופן מידי.

אלא שבמבצעים הימיים הללו, הייתה טמונה בעייתיות שכן לא ניתן היה להעלות באמצעותם מספר רב של אנשים, לא רק בגלל הקיבולת הנמוכה של סירות הגומי, אלא גם בשל סיכון הגילוי - חשיפת האנייה המשייטת הלך ושוב לא הרחק מהחוף.

"כשהבנתי שמתבצע מבצע כה מורכב להצלת יהודי אתיופיה דרך סודן, התחלתי להפעיל מסע לחצים על מפקדי בחיל האוויר, כדי להציג תוכניות אלטרנטיביות ולערוך בדיקת היתכנות לפעולה אווירית. הם, כדי 'להוריד' אותי מהכתפיים שלהם, אמרו לי ללכת לבדוק את העניין במוסד".

- ומה אמרו לך במוסד?

"בלתי אפשרי. הרקולס משאיר סימנים של גלגלים על הקרקע."

כשמדברים עם תא"ל אסף אגמון על מבצעי העלאת יהודי אתיופיה, שהגיעו לשיאם במבצע שלמה לפני 25 שנים, אוחזת בו התרגשות ועניו נוצצות. כמי שעסק באופן רצוף ומובהק במשך שנים ארוכות במבצעים הללו, הוא מברך על הזכות ההיסטורית שנפלה בחלקו. "העלאת יהודי אתיופיה היא אירוע משמעותי בדברי ימינו - הצלת יהודים היא חובה אנושית, מוסרית וערכית. משפחתה של אמי שהתגוררה בליטא נספתה בשואה. הם לא זכו לבנות בית בישראל. בעיניי, אין כל דילמה, אין שאלות - ישראל היא הבית של כל יהודי בעולם, לא כל שכן אם הוא נמצא במצוקה. ברגע שהתוודעתי לנושא, ידעתי שאעשה הכול כדי להיות חלק ממנו".

באותה נשימה כואב אסף את הבעיות בקליטת עלייה זו - המדוברת ביתר שאת בעת האחרונה (ועדת פלמור) - ולא דווקא בהקשרים חיוביים. "כשהעלינו את היהודים האתיופים למטוסים, הם נתנו בנו את אמונם. הגשמו עבורם משאת נפש. אף אחד לא שיער שבסופו של דבר דווקא בישראל ייתקלו בקשיים כה רבים. ביני וביני סברתי, שפצעי הדור הראשון יתאחו אצל בני הדור השני שיגדל כבר כצבר. התבדיתי. לא דמיינתי - וזה לא פחות כואב - שגזענות ושנאת השונה מהם סבלו וסובלים יהודים עד היום, יפשו גם בנו".

■■■

מבצע שלמה, במסגרתו הועלו ארצה כ-14,500 בני העדה האתיופית ברכבת אווירית בתוך יומיים, היווה את אקורד הסיום של פעילות מבצעית חשאית רבת שנים, בה נטלו חלק כל זרועות הביטחון. על חלק מהמבצעים לא ניתן גם היום לספר.

אם מביאים להם נשק, למה לא להחזיר עולים...

הפעם הראשונה בה נתקל אסף בסוגיית עליית יהודי אתיופיה, הייתה

”התוכנית שלי הייתה להמריא עם הרקולס למדבריות סודן, להגיע באמצע הלילה כדי שלא נתגלה ולצלם בעזרת המערכת את האזור. כך בדיוק היה. איתרנו במפות שלושה שדות תעופה פוטנציאליים, העלינו הרקולס לאוויר, צילמנו ואפילו איתרנו שדה אחד אליו ניתן היה להעביר אנשים בדרך בטוחה”

תא"ל אסף אגמון בעת השירות

”גם כאשר מבצע משה הופסק, המשכנו את המבצעים שלנו במדבר, עד שכפר הנופש של המוסד ליד פורט סודן התגלה. במבצע מיוחד הצלחנו לחלץ אותם באמצעות הרקולס ממש ברגע האחרון. יותר מאוחר המשכנו את המבצעים בדרך אחרת והצלחנו להעלות עוד 2,000 יהודים על-ידי מטוסי הרקולס ממדבריות סודן”

פעל לטובתנו. באותה עת פותחה ונכנסה לשימוש בטייסות המסוקים ובטייסות ההרקולס מערכת FLIR שמאפשרת ראייה בלילה. התוכנית שלי הייתה להמריא עם הרקולס לאזורים הללו, להגיע באמצע הלילה כדי שלא נתגלה, ולצלם בעזרת המערכת את האזור. כך בדיוק היה. איתרנו במפות שלושה שדות תעופה פוטנציאליים במדבריות סודן, העלינו הרקולס לאוויר, צילמנו ואפילו איתרנו שדה אחד אליו ניתן היה להעביר אנשים בדרך בטוחה.”

בדיקת היתכנות עם כוחות מוטסים

הוא הציג את ממצאיו לדרג מקבלי ההחלטות, אך אלה התקשו עדיין לאשר נחיתת הרקולס במקום. הם הורו לקיים בדיקת היתכנות במסגרתה יוטסו כוחות למקום על-ידי מסוקים ויבדקו את המסלול וסביבתו - בעיניהם וברגליהם. התוצאות היו חיוביות.

השלטונות הסודנים יבינו חיש במה מדובר - ואז לא רק הטיסות יתבטלו אלא גם העולים וגם אנשינו שם יעמדו בסכנה אמיתית. לכך לא הייתה לי תשובה.”

אסף ייגע את מוחו חודשים ארוכים ולבסוף צץ במוחו רעיון: להנחית מטוסי הרקולס בשדות תעופה נטושים בסודן, אליהם יועברו בני העדה. "אם יש שדות כאלה בישראל מתקופת המנדט הבריטי, שיערתי, סביר להניח שיש גם בסודן, הגם שנשלטה בעבר על-ידי האיטלקים. הבעיה שלי הייתה לא רק לבדוק אם קיימים כאלה, אלא לאתר היכן הם נמצאים, אם עדיין קיימים בהם מסלולים, ואם כן - מה מצבם.”

- האם לא ניתן היה להשיג תמונות לוויין של האזור?

”נכון הוא שצילומי לוויין ראשונים נעשו בסוף 1959 על-ידי האקספלורר האמריקאי, אך עד קבלת תמונות של כל אתר על פני הגלובוס חלפו עשרות שנים. אז, לא היו בנמצא צילומי לוויין או דיווחי מודיעין מאזורים שכוחי אל אלה.”

אולם, הרעיון לא הרפה ממנו. כאשר הגיע באחת מטיסות חיל האוויר לבסיס אמריקני, התחבר עם קצין מקומי וסיפר לו על "תחביב" שהמציא - איסוף מפות ישנות שאין בהן צורך. "אחרי מספר ימים הופיע אותו קצין עם ערימת מפות ובהן, בינגו, שדות תעופה איטלקיים בסודן.”

- איך ניתן היה ללמוד על מצבם? המסלולים, צבא שאולי נמצא

בסביבה או אפילו תושבי כפרים קרובים שעלולים לדווח לשלטונות... "אכן, לא היה במפות את כל המידע הזה, אבל גם כאן צירוף מקרים

צילום: מן אלפרט לעז

צילום: צביקה ישראל, לעז

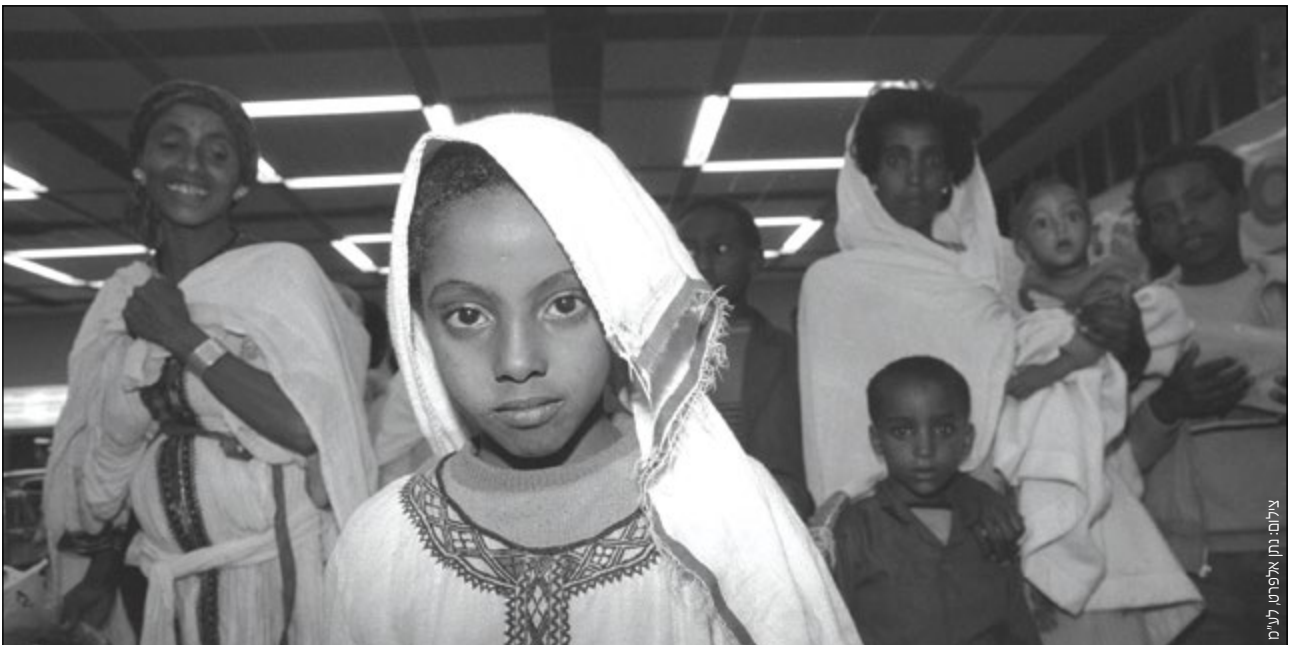
לא חלפו שבועות רבים, ובשיתוף המוסד, שהיה השושבין העיקרי למבצע, נחת הרקולס ראשון בשדה נטוש במדבר בסודן בלילה אפל ללא ירח. כ-60 איש הובאו למקום על-ידי אנשי המוסד, הועלו על המטוס וזה המריא בדרכו לישראל. "תחזרו עוד שבוע", אמרו אנשי המוסד שהתלהבו מהצלחת המבצע. כך היה - בוצעה טיסה נוספת באותו שבוע. אבל, השמחה הייתה מוקדמת. בבדיקה שערכו אנשי המוסד על מסלול השדה לאחר מספר שבועות, הם גילו אבנים גדולות וסלעים שהונחו עליו. "ההבנה שלנו הייתה שהמבצע נחשף והשדה הזה לא רלוונטי יותר עבורנו".

אולם, הצלחת שתי הטיסות הללו ורמת הסיכון הנמוכה יחסית למבצעים הימיים, עודדו את אסף להמשיך ללחוץ על מקבלי ההחלטות, לנחות בשטחים נטושים אחרים במדבר - ובכל פעם להחליף את אזור הנחיתה.

"הרוח, כך אמרתי, תסחוף חול שיכסה את עקבות הצמיגים שמותיר המטוס ואיש לא יוכל לגלות את עקבות הנחיתה".

הצעתו של אסף התקבלה ובשנים 1981-1984, אכן הועלו בדרך זו כ-5,000 מיהודי אתיופיה - מספר דומה לזה שעלו במבצע משה, שהתקיים באישור השלטונות הסודנים ב-1985 (על-ידי מטוסי בואינג של חברת שכר שמפעילה טיסות מחרטום לאירופה). מבצע משה דלף לתקשורת ומדינות ערב הפעילו לחץ על ג'עפר נומיירי שליט סודן להפסיק את המבצע.

לאחר מספר חודשים מועט, בהם הועלו כאמור 5,000 עולים במבצע משה - הוא הופסק. "אבל אנחנו המשכנו את המבצעים שלנו במדבר", אומר אסף, "עד שכפר הנופש של המוסד ליד פורט סודן התגלה. במבצע מיוחד הצלחנו לחלץ את אנשי המוסד באמצעות הרקולס ממש ברגע

צילום: נתן אפרת לרעם

עדות אישית: פריצת הדרך לעליית יהודי אתיופיה

מאת: אל"מ קובי כהנוביץ*

קובי כהנוביץ

הייתה לי הזכות, יחד עם אל"מ גבי שמיר, ליטול חלק בהעלאת הקבוצה הראשונה של יהודי אתיופיה לישראל, כשיצאתי בשנת 1977 בשליחות עלומה מטעם מדינת ישראל.

עד שנת 1977 עלו יהודים בודדים מאתיופיה, ללא מעורבות מדינת ישראל, שלחצו על

הממשלה לקיים איחוד משפחות עם 150 איש ממשפחותיהם שנשארו שם. שליט אתיופיה מנג'סטו החליט בתקופה זו לנתק את הקשרים עם ארצות המערב, ולמסד קשרים עם ברית המועצות. נוצר מצב ביניים, בו לא הייתה לאתיופים אפשרות לתחזק בעצמם את הציווד הצבאי המערבי שהיה ברשותם. האתיופים היו מסובכים במלחמה עם סומליה וביקשו לקבל בדחיפות עזרה טכנית וחלקי חילוף מישראל. התנאי שלהם היה שמירה על חשאיות הסיוע הביטחוני מישראל.

האינטרס הישראלי היה הן להעלות את יהדות אתיופיה לישראל והן לשפר

את הקשרים טובים עם מדינה זו, אשר שלטה במיצרי באב אל מנדב. לכן ישראל הגישה סיוע צבאי למדינה זו עוד בתקופת שלטונו של הקיסר היילה סלאסי. לאחר מלחמת יום הכיפורים, אתיופיה ניתקה את הקשרים עם ישראל, אך ישראל המשיכה במתן עזרה צבאית בחשאי.

פניית האתיופים לישראל לסיוע צבאי נענתה בחיוב. בשלב הראשון סוכם על תמיכה באחזקת הציווד המערבי ועל משלוח חלקי חילוף ל"עזרה ראשונה" לפי רשימות שהוכנו. סוכם כי תמורת קבלת הסיוע הצבאי האתיופים יאפשרו עליית יהודים מארצם לישראל לאיחוד משפחות.

שירתתי אז כסא"ל ראש ענף ניהול הייצור במש"א (מרכז שיקום ואחזקה לטנקים), ונשלחתי ביחד עם גבי שמיר שתפקידו היה אז ראש ענף חלפי טנקים במצל"ח (מרכז צל"מ וחלפים), בשליחות חשאית לאתיופיה. טסנו לאדיס אבבה במטוס בואינג צבאי צבוע אזרחי, עמוס לעיפה בחלקי חילוף. נשארנו באתיופיה לדיונים ולסיורים בסדנאות וביחידות למדנו את המצב והמלצנו על הפעילות הנדרשת. המצב שם היה מסוכן שם וחוונו אף יריות ברחובות אדיס אבבה.

המטוס שחזר ארצה הביא איתו את קבוצת העולים הראשונה שיצאה מאתיופיה לאיחוד משפחות - וזו הייתה פריצת הדרך הראשונה לעליית יהודי אתיופיה.

* הכותב הוא חבר ועדת קשרי חוץ ב"צוות"

רא"ל אמנון ליפקין-שחק, אז סגן הרמטכ"ל, מפקד המבצע

באותה עת בארה"ב באימון סימולטור, כדי שיחזור מיידית לארץ.

סגרנו מנועים, הפסקנו ביקורות תחזוקה, הכנסנו במהירות מטוסים לשימוש, התחלנו לשרטט מפות, תכנוני טיסה, תדלוק, ניווט, פירוק מושבים במטוסים ועוד."

ביום רביעי, 22.5.91 התקבלה הודעה המאשרת את קיום המבצע שנקבע ליום שישי, 24.5.91, בשעה 12:00. היינו מוכנים למבצע.

הפעלנו את כל מערך התובלה של חיל האוויר, בסיוע מטוסי חברת אל על ובסך הכול, בשיא הפעילות - 32 מטוסים היו באוויר בו זמנית.

ולרגע אחד היו בשמיים יותר אורות מטוסים מכוכבים

את הבואינג הראשון ובו מפקד המבצע, סגן הרמטכ"ל אלוף אמנון ליפקין שחק ז"ל, חיילי יחידת שלדג בפיקודו של הרמטכ"ל לימים, בני גנץ, החפ"ק והציוד, שהמריא ביום שישי 24.5.91, בשעה 12 בצהריים - הטיס אגמון. הוא לא יוותר על ההזדמנות הזו, אולי האחרונה, להעלות את שארית יהודי אתיופיה.

לאחר התארגנות קצרה על הקרקע והצבת החפ"ק, החלו נוחתים בזה אחר זה בואינגים והרקולסים של חיל האוויר ומטוסי בואינג של חברת אל על. "היינו חייבים לפעול מהר. זה היה מבצע של עכשיו או לעולם לא. אדיס אבבה עמדה ליפול בידי המורדים. שמענו הדי פגזים. הכול עבד כמו שעון".

אחת מבעיות התקדמות המבצע הייתה העוצר שהוטל באדיס אבבה. קבוצות היהודים התמהמהו בהגעה לשדה. "ממצב בו היו צריכות להיות מאורגנות קבוצות בנות 200 איש בפאתי השדה כל הזמן, בהמתנה למטוסים, הגענו למצב בו אנו חיינו להם. לבסוף הצליח אורי לוברני, שהיה בעבר שגריר ישראל באתיופיה, לסדר אישור מיוחד להפרת העוצר בלילה. זה עזר לנו מאוד, כי בשעות היום תנועת האוטובוסים הייתה מאוד איטית ולעומת זאת בלילה הם היו היחידים על הכביש". מטוסי הבואינג ממריאים ונוחתים ברכבת אווירית ובהם גם מטוסי ג'מבו של אל על, ששילשו ויותר את קיבלת ההטסה בכל מטוס - אפילו עד 1,000 איש. בשלב מסוים, מתלוננים אנשי רשות התעופה אתיופית שמטוסי הג'מבו גורמים נזק למסלול. הם ממריאים ולא חוזרים.

המבצע נמשך עם מטוסי הבואינג 767 של אל על ועם מטוסי הבואינג והרקולס שלנו. בשלב מסוים היו לנו 32 מטוסים בו זמנית באוויר. אני זוכר שברגע אחד מישהו אמר לי: תסתכל אסף, יש בשמיים יותר אורות מטוסים מכוכבים. זה מראה שאני זוכר עד היום."

אסף מעיד כי מעורבותו במבצעים להעלאת יהודי אתיופיה - כמו גם של רבים אחרים שהייתה להם נגיעה בנושא - קשרה אותו בקשר חם ואמץ לבני העדה. במשך שנים היה פעיל בהתנדבות במסגרת פרויקטים שונים שמטרתם קליטת העולים וסיוע לבני הקהילה האתיופית בישראל. "גם היום, כל מפגש, אפילו מקרי, מיד מעלה חיוך על פניו ובלב יש לי מקום חם לבני העלייה המיוחדת הזו. כמוני, כך גם חבריי שעשו במשימה להעלאתם, נותרו קשורים אליהם, פועלים למענם ושוחרים את רווחתם. זו הייתה חוויה מטלטלת וזכות נדירה שאני מודה עליה עד היום". ■

”המבצע נמשך עם מטוסי הבואינג 767 של אל על ועם מטוסי הבואינג והרקולס שלנו. בשלב מסוים היו לנו 32 מטוסים בו זמנית באוויר. אני זוכר שברגע אחד מישהו אמר לי: תסתכל אסף, יש בשמיים יותר אורות מטוסים מכוכבים. זה מראה שאני זוכר עד היום”

האחרון. יותר מאוחר המשכנו את המבצעים בדרך אחרת והצלחנו להעלות עוד 2,000 יהודים על-ידי מטוסי הרקולס ממדבריות סודן."

איך מטיסים 15,000 איש ב-48 שעות

באתיופיה ובסודן נותרו יותר מ-15,000 יהודים. למעט עליית כ-1,000 יהודים מהמחנות בסודן במבצע שבא, הדרך ארצה נחסמה. חלף עוד זמן מה וממשלת ישראל הגיעה להסכם עם שליט אתיופיה מנגיסטו היילה מריאם, במסגרתו הורו ליהודים שהגיעו לסודן לחזור לאתיופיה במטרה להעלותם משם."

המצב באתיופיה החמיר. החונטה הצבאית האתיופית הטילה מגבלות קשות על האוכלוסייה ובמיוחד על היהודים. חלפו עוד שנתיים וישראל חידשה את היחסים הדיפלומטים עם אתיופיה שהפכה לרפובליקה. במהלך משא ומתן הסכימו השלטונות לרכז 15,000 יהודים באדיס אבבה הבירה. הם שוכנו במחנות פליטים סביב השגרירות בהמתנה להיתרי עלייה לישראל.

פתיחת שגרירות ישראל באדיס אבבה בראשית 1990, סימנה את הידוק היחסים בין שתי המדינות. העסקה שנרקמה באותה עת: ישראל תספק לאתיופיה מערכות נשק וסיוע כלכלי ורפואי בתמורה להעלאת היהודים (כמה מאות בכל פעם).

אולם, המצב באתיופיה הורע. בתחילת 1991 התקרבו כוחות מורדים לאדיס אבבה. הדחתו הצפויה של שליט אתיופיה מנגיסטו עוררה חשש לגורל היהודים שהמתינו לעלייה ארצה. מצב זה האיץ את המשא ומתן להבאתם של היהודים כולם, ובסוף מאי 1991, ימים ספורים לפני נפילת אדיס אבבה בידי המורדים - ולאחר בריחתו של מנגיסטו לזימבבואה - הושגה הסכמה: העלאת כל היהודים ארצה תמורת כמה עשרות מיליוני דולר ומקלט מדיני בארה"ב לבכירי השלטון האתיופי. מבצע שלמה להצלת יהודי אתיופיה החל.

ההחלטה על מבצע שלמה "תופסת" את אסף בתפקיד מפקד בח"א 27 (בסיס לוד). "הגיע אליי שליח רכוב על אופנוע, עם מעטפה חומה, אטומה, עליה כתוב 'סודי ביותר, אין לפתוח ללא הוראה מפורשת'. הבנתי שמשוהו התבשל. הערכתי שמדובר במשהו גדול שצריך להתכונן לקראתו - אל תשכח שהייתי קודם ראש ענף מבצעים מיוחדים והייתי בקיא במבצעים מהסוג הזה.

נעלתי את הדלת, הוריתי למזכירתי לומר שאני לא נמצא, ופתחתי את המעטפה. קראתי את פקודת המבצע - הצלת כ-15,000 יהודי אתיופיה ברכבת אווירית מאדיס אבבה. כל מטוסי הבואינג והרקולס יצטרכו להיות מוכנים תוך 48 שעות. הייתי די בהלם. איך זה אפשרי בלי הכנה מוקדמת? חלק מהמטוסים בהאנגרים עם מנועים פתוחים, חלק נמצאים בביקורת, יש לנו טייסים שמתאמנים על סימולטורים בארה"ב...

בדיעבד טוב שלא חיכיתי להוראה לפתוח את המעטפה. התקשרתי לגורמים המוסמכים לומר להם שפתחתי את המעטפה ולהבהיר להם את המשמעות הכרוכות בהתכוננות למבצע. קיבלתי אישור לשתף את מפקדי הטייסות שלי ולהתכונן למבצע.

קראתי לכל מפקדי הטייסות, כולל אחד ממפקדי ההרקולסים ששהה

לראות את העם והארץ בראי הנשמה

קצינות פורשות צה"ל חברות "צוות" הצטרפו כמלוות למסע של חיבור ערכי ליהדות ולישראליות, שערכו בארץ 200 אימהות יהודיות מארה"ב החברות בארגון JWRP. צירוף הפורשות כמתווכות החוויה, הוסיף נדבך משמעותי להבנת המציאות המקומית, להעמקת הקשר לעם ולארץ, ולהפנמה, כי כולן, בסופו של דבר, "אימהות יהודיות" על כל המשתמע מכך

מאת: דורית טל אור

אולם המרכבה ביד לשריון בלטרון היה מלא מפה לפה. בחוף להטה שמש צהריים. על מושבים - מאתיים אימהות שהגיעו לארץ במסגרת מסע חיבור לערכים יהודיים ולישראל, ביוזמת ארגון Jewish Women's Renaissance Project - JWRP. מולן, על הבמה, ניצבה **צחית גניש לוי**, יתומת צה"ל, סא"ל, בת 48, נשואה ואימא לשלושה, הקרויה על שם אביה יצחק גניש ז"ל, שאותו לא זכתה להכיר, כי נולדה אחרי שנהרג. "רוחו מלווה אותי לאורך כל חיי ומובילה אותי לעשייה משמעותית - בצה"ל, כמו שהוא עשה ולאחר מכן ב'צוות'", אמרה צחית.

היא המשיכה סיפורה בגילוי לב על הנסיבות המרגשות של פגישתה עם מי שהפך בעלה, רמי, אח שכול. זאת, כאשר שימשה כקצינת נפגעים של גולני. אף עין לא נותרה יבשה למשמע הדברים. המשתתפות נעמדו על רגליהן ומחאו כפיים בהתרגשות. מסע נשים עוצמתי ומרגש זכה לזווית ייחודית, אישית ונוגעת ללב, ולהצצה לחבליים של שייכות וכאב הקושרים אותנו למקום הזה.

המשימה: תיקון עולם; הכוח: אימהות יהודיות

הכול התחיל בשמונה אימהות יהודיות אמריקניות שהתאחדו ביוזמה פרטית צנועה סביב רעיון מרחיק לכת: לשנות את העולם, לעשות אותו טוב יותר. "זוהי משימת-העל שלנו", אומרת **לורי פלטיניק**, מייסדת JWRP. הדרך להשיג אותה היא לרתום את הכוח הנשי אליה, בדגש על אימהות. אנו רואות בהן, בניגוד לאחרים, גורם מפתח מחולל שינוי

דיאנה: הרגשתי שנשאיתי בעיקר עם השורשים היהודיים שלי, אותם רציתי לחקור ולהעמיק. נישאתי לאדם לא יהודי שמאוד אוהב את ישראל ועודד אותי להגיע אליה. במסע הזה הבנתי שאני יהודייה ושיש לי כאן בית. עכשיו אני יודעת איך לגדל את הבן הקטן שלי

במעגלים שונים: בין בני זוג, במשפחה, בבית, בקהילה - ובעצם השמים הם הגבול. דווקא אימא, שלא אחת עושים עוול לכוחות וליכולות הטמונים בה, היא גיבורת היוזמה שלנו - האימא היהודייה".

לורי, בת 55, ילידת טורונטו, גדלה כילדה יהודייה, אך הייתה חסרת זיקה אמיתית לישראל. החוויה שעברה כאשר הגיעה במקרה לישראל בשנות העשרים לחייה (בכלל רציני לטייל באירופה...), שינתה את מהלך חייה. "הבנתי מה זה ישראל, למה אומרים שאנחנו אור לגויים. פשוט הרגשתי את זה והייתי נחושה להעביר את זה הלאה. להיות אור לגויים זו אחריות גדולה ואני חושבת שאנחנו, הנשים היהודיות, צריכות לקחת אותה על עצמנו ללא חשש".

את המיקוד באימהות היא מסבירה ברצון לחדור אל התא המשפחתי, זה שאינו רואה עצמו קשור לערכים יהודיים ולישראל. בהומור האופייני לה היא מדגימה: "במשפחות שהילד שלהן מגיע לגיל 13, החגיגה היא יותר בר, ופחות מצווה...".

מהיוזמה הצנועה של שמונה האימהות, נולד פרויקט המקיף אימהות יהודיות ב-26 מדינות בעולם. הוא מקושר לקהילות, לעמותות ובארץ למשרד התפוצות, ומארגן מסעות לישראל לאורך כל השנה. במסגרת זו מגיעות לישראל מדי שנה כ-3,500 נשים. "הגיעו לכאן אימהות מקובות, מערים רחוקות ברוסיה, מאוסטרליה, מארגנטינה, יש התעניינות מהודו - זה כל הזמן גדל ומתפתח, והנוכחות של אימהות ישראליות במסעות

התמונות מהמסע באדיבות JWRP

במגוון תפקידים, נראית טבעית כשמביטים בקשרים החמים שנוצרו בין הנשים משני עברי האוקיינוס. עוד שנפגשו בנתב"ג הפכו, ברגע אחד, לאחיות. "מה שקורה במסע הזה הוא מעבר לכל דמיון", מעידה צחית ברגע קטן של הפוגה מהלו"ז הצפוף של המסע. "מתקיים כאן מ'פגש פסגה' של אימהות, נשיות, יהדות וישראליות - והכול קורה באופן טבעי, כאילו מאז ומתמיד היינו חלק מקבוצה אחת".

גשר אנושי בין ישראל לתפוצות

מסעות אימהות יהודיות בישראל - בפורמט דומה לזה של "תגלית" לצעירים יהודיים - נערכים בשיתוף פעולה עם אימהות אמריקאיות שעלו לישראל וחיות כאן. אחת מהן היא מנהלת המסע, **ציפי ליברמן**, 41, אם לשבעה, מאבן שמואל: "עליתי לישראל מניו ג'רזי בשנת 2006. ההחלטה הזו התקבלה ממקום מאוד עמוק, רגשי, של חיפוש אחר בית. אני נפטרה כשהייתי בת חמש מסרטן השד. אני עצמי עברתי כריתה מונעת לאחר שנמצאתי נשאת של גן המחלה. אני מספרת את הסיפור שלי לאחיות שאני פוגשת כאן בכל מסע, ואנחנו מתחברות מהמקום הכי עמוק של אימהות, יהדות, שמחה ונתינה. אני גם אמריקאית, גם ישראלית, וכך אני יכולה להיות גשר לכל מי שרוצה להתקרב לישראל וליהדות".

■■■

לאורך השנה מגיעות לארץ אימהות יהודיות מארצות שונות והן עוברות כאן מסע חווייתי שחושף אותן לנרטיב הישראלי ולעומקה של היהדות

האלה מאוד חשובה. אנחנו מכוונים לאימהות שיש להן עדיין ילדים צעירים, מתחת לגיל 18, אומרת לורי.

במהלך המסעות הללו, עוברות האימהות תהליך בחינה עצמית מעמיק. מספרת **דיאנה גלזר** ממרילנד, בת 42, נשואה ואימא לתומס בן 3 וחצי: "אבי יהודי, אמי הייתה איטלקיה קתולית. מנישואיו הקודמים יש לי עוד שני אחים למחצה יהודיים. גדלתי בבית בו הולכים לבית כנסת וגם לכנסייה - בלי שיפוט או בחירה בדרך מסוימת. לאחר שאמי נפטרה ב-2008, הרגשתי שנשארתי בעיקר עם השורשים היהודיים שלי, אותם רציתי לחקור ולהעמיק וזה עוד לא הכל... אבי התחתן בשלישית, עם אישה יהודייה, ויש לי עוד שני אחים למחצה יהודיים. אני עצמי נישאתי לאדם לא יהודי, אבל הוא ביקר בישראל כששירת בצבא האמריקאי. הוא מאוד אהב את ישראל ועודד אותי להגיע אליה. זה הביקור הראשון שלי כאן.

אז מי אני באמת? זה מסע אמוציונלי מאוד, הדמעות זורמות, אבל נראה לי שהבנתי שאני יהודייה ויש לי כאן בית. עכשיו אני יודעת איך לגדל את הבן הקטן שלי".

מלוות המסע: קצינות פורשות צה"ל

את המסע, המתקיים זה מספר שנים, ליוו השנה הראשונה שמונה פורשות צה"ל, חברות קבוצת "פז-רשת" שהקימה צחית ב-2014, לאחר פרישתה משירות ממושך.

השתתפותן של פורשות צה"ל, קצינות שעשו בשורותיהן שנים ארוכות

”לורי: "הבנתי מה זה ישראל, למה אומרים שאנחנו אור לגויים. פשוט הרגשתי את זה והייתי נחושה להעביר את זה הלאה. להיות אור לגויים זו אחריות גדולה ואני חושבת שאנחנו, הנשים היהודיות, צריכות לקחת אותה על עצמנו ללא חשש"

- לאו דווקא בהיבט הדתי, אלא בהיבט הערכי. המחשבה המובילה את מארגני המסע היא הפיכת ישראל למקום מוחשי, חם, פועם ואהוד עבור נשים שלא חשו כך בעבר ולעיתים זהו ביקורן הראשון בארץ. למשל, **קתי בלייק** מווישינגטון, בת 43, נשואה ואם לשלושה: "שני ההורים שלי ביקרו בישראל בעבר, אבל אני לא הייתי כאן ועבורי ישראל הייתה רעיון אבסטרקטי. לא באמת הבנתי מה זה ישראל, מה המשמעות שלה עבורי. בעלי אינו יהודי, אבל הוא בעצם לא שום דבר מבחינה דתית. הוא אדם פתוח ועודד אותי מאוד לצאת למסע. רציתי לחזור הביתה עם כלים לגדל ילדים

יהודיים. בשבילכם, בישראל, זה מובן מאליו, אבל בשבילנו בארה"ב זו משימה מיוחדת במינה שהחלטתי לקחת על עצמי. המפגש שלנו עם הנשים הישראליות שהיו קצינות בצה"ל, הוא מרגש במיוחד. זה כל כך שונה ממה שאנחנו מכירים בארה"ב. מצד שני, כולנו דומות - כי כולנו אימהות".

שולחת את הילד לצבא, אבל גם משרתת בו

מארגני המסע, בחפשמ אחר דמויות שיכולות להמחיש ולתווך את החוויה הישראלית, חשבו על קצינות פורשות צה"ל והגיעו דרך מינהל פרישה לארגון "פז-רשת", המאגד כ-600 פורשות צה"ל, אותו הקימה כאמור צחית.

הצעת מארגני המסע נפלה על אוזנים קשובות, ורבות נענו ל"קול קורא" לצאת להרפתקה הכרוכה בהכנה, הדרכה, נתק לאורך שמונה ימים מהבית ונכונות אמיתית לפתוח את הלב.

"הביקוש היה רב על ההיצע", מספר צחית, "ובסופו של דבר נבחרו שמונה פורשות (ראה בהמשך), שכל אחת מהן מייצגת במהותה את העוצמה הנשית והאנושית הנדרשת בצה"ל, לצד הקשיחות והעוצמה הגברית המובנת מאליה בצבא".

"לנו היה ברור, שקצינות צה"ל יהיו כוח אדיר בהובלת המסע, יתרמו מעצמן ויהפכו אותו לחוויה אישית מטלטלת", אומרת לורי. "מי אם לא הן, מנהיגות טבעיות, יוכלו להיות דמויות מפתח עבורנו, הרוצות לפתח בכל אישה את המנהיגה. קצינות צה"ל שהצטרפו אלינו המחישו לנו, כל אחת בסיפורה, מה זה לקחת אחריות, מה זה להנהיג, מה זה לעשות למען המדינה ולא רק למען עצמך. הנוכחות שלהן - בשיחה פרטית, בהרצאה או בשיתוף של סיפור אישי - העשירה את כולנו בעוד פן חשוב: זה של האימא הישראלית - ששולחת את ילדיה לצבא, אבל גם משרתת בו ועדיין נשארת 'אימא יהודייה', דואגת ומסורה לבית ולמשפחה. זה אתגר לא פשוט לפיצוח והן עשו את זה".

שמונה ימים של נוף ורגש

איך דוחסים לתוך שמונה ימים היכרות עם הארץ, העם, ההיסטוריה והמורשת? תוכנית המסע הייתה גדושה בביקורים מעשירים, דוגמת סיור מרגש בבית העצמאות בתל אביב והאזנה להכרזת המדינה בקולו של בן גוריון, צפייה בהצגת תיאטרון של שחקנית עיוורת-חרשת מתיאטרון "נא לגעת" ביפו (הממחישה עד כמה רוח האדם חסרת גבולות ברצון ליצור ולתקשר), ביקור חווייתי בכותל, סיור ביד ושם, מפגשים עם חיילי צה"ל, התנסות בהתנדבות, אפיית חלות לשבת, אירוח שבת אצל משפחות בירושלים ועוד.

המסע עשה דרכו מצפון לדרום ועבר בצפת, טבריה, תל אביב, יפו, לטרון, ירושלים, מצדה וים המלח.

”קתי: עבורי ישראל הייתה רעיון אבסטרקטי. לא באמת הבנתי מה זה ישראל, מה המשמעות שלה עבורי. רציתי לחזור הביתה עם כלים לגדל ילדים יהודיים. בשבילכם, בישראל, זה מובן מאליו, אבל בשבילנו בארה"ב זו משימה מיוחדת במינה שהחלטתי לקחת על עצמי”

אחד המעמדים המרגשים ביותר במסע היה טקס הענקת שם עברי למי שאין לה - ביטוי חיצוני וסמלי לשינוי זהותה של כל מי שהגיעה לכאן - ראתה, חוותה, למדה ועתה היא חוזרת עם המטען הזה לביתה ולמשפחתה. "יש לנו כוח, יש לנו ידע אבל יש לנו גם אחריות", אומרת לורי בעיניים בורקות. "המסע המיוחד הזה והמפגשים האנושיים שהיו בו, הפכו כל אחת לשגרירה אמיתית של ההווה היהודית והישראלית". ■

פרטים על מסעות עתידיים ופעילויות נוספות, ניתן למצוא בעמוד הפייסבוק "פז-רשת": www.facebook.com/groups/poresht

חברות "צוות" מספרות: איפה המסע הזה פגש אותי כאישה, כאימא, כקצינה בצה"ל

סא"ל אילנית מסיקה, חיל האוויר: "חזרתי עם תובנות באשר למרכזיותה של האם במשפחה ובאשר לחוזקה של מדינת ישראל כבית שני ליהודי התפוצות" • **רס"ן רויטל פילו, חיל האוויר:** "התעצמה בי ההווייה שלנו כנשים יהודיות, כלומר החיבור בין העוצמה הישראלית לבין העוצמה היהודית. הבנתי שבורכנו" • **רס"ן מירב גול וייסבלום, חיל השלישות:** "במסע הזה לא היינו אחראיות - פשוט היינו. הבאנו את עצמנו. זו עמדה לא מוכרת לרובנו כקצינות בצה"ל" • **סא"ל זיוה שפי, חיל האוויר:** "התחברנו מהר והבנתי שיש בינינו מכנה משותף שהוא חזק יותר מכל הגדרה חיצונית" • **סא"ל צחית גניש-לוי, חיל השלישות:** "המסע הזה גרם לי להביט על עצמי ולחוש כמה חופש ובחירה יש בידינו להיות יהודיות כפי ראותנו וישראליות במהותנו" • **רס"ן איילת יובל, חיל המודיעין:** "סיימתי את המסע בתחושת גאווה ושייכות לשרשרת דורות ארוכה, בה לכל אחת ואחד יש תפקיד המשמר את המשכיות השרשרת" • **רס"ן טלי ורסנו אייסמן, פיקוד העורף:** באנו לתת מעצמנו - אבל קיבלנו כל כך הרבה. זה מה שיפה בחיבוק. באיזה שהוא שלב המחבק והמחובק שווים" • **סא"ל אורית גרמנוב, חיל השלישות:** "המפגש עם מי שאינן כמותנו, גרם לי להבין שאני בת מזל בהיותי יהודיה וישראלית"

זיוה שפי, 48, נשואה לאל"מ אסף שפי ואימא למיקה (11), נועם (10) ויולי (9), מתגוררת בהוד השרון. בעלת תואר ראשון במשאבי אנוש ובמנהל עסקים, תואר שני במשפטים, בוגרת קורס הנחיית קבוצות לבכירים במכון גישות וקורס סטיילינג אישי בשנקר.

פרשה מחיל האוויר בשנת 2013 בדרגת סא"ל, לאחר 26 שנות שירות במגוון תפקידים ויחידות בחיל. בתפקידה האחרונים שימשה כראש ענף תנאי שירות ורווחה במטה חיל האוויר וכמפקדת טייסת מנהלה בשני בסיסים.

כיום היא סטייליסטית אישית, יועצת תדמית ומנחת סדנאות והדרכות בתחומים מגוונים. בנוסף, מנחה סדנאות מטעם משרד הביטחון בבתי ספר תיכוניים בתוכנית שמטרתה הכנה לשירות משמעותי בצה"ל, וכן עוסקת בהדרכה מטעם משרד הפנים בנושא קליטת אוכלוסייה המפונה מביתה בשעת חירום. בזמנה החופשי משיטת יאכטות (סקיפריט), מציירת, מנהלת קבוצת נשים ומתנדבת בארגון "התחלות חדשות" (מעבירה סדנת מיתוג אישי למבקשי עבודה שחצו את גיל 40) וכן מתנדבת מטעם הקרן והיחידה להכוונת חיילים משוחררים כמנטורית לחיילים בודדים שהשתחררו מצה"ל.

זיוה מעידה, כי המסע היה עבורה חוויה מרגשת ומטלטלת. כך, למשל, היא זוכרת היטב את היום הראשון, בו עשתה דרכה קבוצה של 200 נשים זרות לטבריה, חלקן אחרי טיסה של 20 שעות ויותר – וזמן קצר לאחר ההגעה למלון הן נפגשו במסעדה, החלו לשוחח ביניהן ולפני שהבינו מה קורה מצאו עצמן רוקדות יחד בהתלהבות, כאילו הן מכירות כבר שנים...

"התחברנו מהר והבנתי שיש בינינו מכנה משותף שהוא חזק יותר מכל הגדרה חיצונית", היא אומרת. "רגע נוסף, אחד מני רבים, שנחרט בי, היה ההגעה המשותפת לכותל, אליו הגעתי קודם לכן אינספור פעמים, גם במדים. זה תמיד מרגש, אבל הפעם, לאחר הרצאה מפעימה במיוחד של לורי פלטינק, התבקשנו לצעוד בדממה לעבר הכותל. הבנתי שאני צועדת יחד עם נשים שזו להן הפעם הראשונה מול האבנים האלה... לא הצלחתי לעצור את הדמעות. הרגשתי כאילו זו הפעם הראשונה בכותל גם עבורי".

אילנית מסיקה, 49, נשואה לעוזי איש הייטק ואימא לשלוש בנות, שתיים משרתות בצבא, והצעירה חוגגת בת מצווה, בעלת תואר ראשון במתמטיקה ומדעי המחשב ותואר שני במנהל עסקים – מערכות מידע, מתגוררת בראשון לציון. שירתה בחיל האוויר ביחידת המחשב של החיל – אופק. השתחררה באפריל 2012 בדרגת סא"ל. פנתה למסלול של הסבה לחינוך, במטרה לעודד חינוך טכנולוגי בכלל ובקרב בנות בפרט. כעת היא מלמדת מדעי המחשב כמרצה במכללה ומשמשת כמורה לתלמידים מחוננים בגימנסיה ריאלית בראשון לציון. כמו כן מתנדבת בעידוד שירות משמעותי בצבא בקרב תלמידי תיכון. אוהבת לטייל ולהכיר אנשים ומקומות חדשים.

לאורך המסע רשמה אילנית משפטי מפתח מהרצאות שהועברו. היא חזרה עם תובנות באשר למרכזיותה של האם במשפחה, באשר לחוזקה של מדינת ישראל כבית שני ליהודי התפוצות וגם עם תובנות הנוגעות לה באופן אישי. "דווקא כמשפחה בעלת אוריינטציה טכנולוגית, התחברתי לאמירה Disconnect in order to connect, שהובילה חלק מהמפגשים שלנו במסע. אפשר לתת לה פרשנויות רבות, ואני החלטתי לקחת אותה אל ליב, לבית, לארוחות המשפחתיות, כדי ליצור סיטואציות שבהן כולנו

ריטל: כשדיברנו על אימהות, נעצרנו כולנו על היכולת של האם הישראלית לגדל את ילדה עד גיל 18, לגונן עליו ולטפח אותו ואז ביום אחד – להיפרד ממנו ולהעביר אותו לאחריות הצבא ולדעת שעכשיו מישהו אחר דואג לו. עבור אימהות שאינן ישראליות זה בלתי נתפס והתגובות שלהן גרמו לי להיעצר על כך

אורית: הבנתי את החוזק שבנינו כקצינות בצה"ל. פגשתי בתחושה הזו ברגעים רבים של התנהלות, הסתכלות והתמודדות עם כל מה שהמסע זימן לנו. החוויה שעברנו גרמה לי להפנים לעומק את החוויה שלנו כנשים שהן גם יהודיות וגם ישראליות. חיבור של עוצמות ושורשים

מתנתקים מכל אמצעי טכנולוגי – ומתחברים אחד לשני".

רויטל פילז, 48, נשואה לשמעון, פורש חיל האוויר, אימא לשלושה (בגילאים 22, 17 ו-13). פרשה בשנת 2012 כרס"ן אחרי מגוון תפקידים במערך המנהלה בחיל האוויר. במרבית שנות שירותה התגוררה בבסיסי חיל האוויר. בתפקיד האחרון הקימה את גף פיתוח הסגל בתל נוף. יש לה תואר שני במדיניות ציבורית והכשרה בהנחיית קבוצות. מתגוררת במושב קדרון ועובדת בחברה המשפחתית העוסקת ביינוץ פיננסי וביטוח, יחד עם בעלה.

"המסע הזה חיזק בי את ההכרה בחוזקות שלנו כנשים ישראליות – חוזקות שהועצמו מאוד בשירות הצבאי. במימד נוסף, התעצמה בי ההווה שלנו כנשים יהודיות, כלומר החיבור בין העוצמה הישראלית לבין העוצמה היהודית. הבנתי שבורכנו.

בפן נוסף, כשדיברנו על אימהות, נעצרנו כולנו על היכולת של האם הישראלית לגדל את ילדה עד גיל 18, לגונן עליו ולטפח אותו ואז ביום אחד – להיפרד ממנו ולהעביר אותו לאחריות הצבא ולדעת שעכשיו מישהו אחר דואג לו. עבור אימהות שאינן ישראליות זה בלתי נתפס, והתגובות שלהן גרמו לי להיעצר על כך".

מירב גול ויסבלום, 47, נשואה לשרון ואימא לשלוש בנות (גילאי 17, 14, 10), מתגוררת בכפר ויתקין. "שירתה במערך הית"ש והנפגעים ובמערך הגיוס לצה"ל (בקו"ם ולשכת גיוס). בעלת תואר ראשון במדעי החברה ותואר שני במנהל מערכות בריאות. למדה הנחיית קבוצות באוניברסיטת חיפה. פרשה מצה"ל בספטמבר 2012 בדרגת רס"ן. לפני שנה חזרה ארצה לאחר שלוש שנים בהן חייתה עם המשפחה בסינגפור בשליחות משרד החוץ.

מירב מספרת, כי "הביחד הנשי העוצמתי", בו נתקלה כבר בעבר בנסיבות שונות, הפעם אותה גם במסע הזה. "אחוות נשים שהופכות ברגע אחד לאחיות – זה דבר מרגש ומעצים. בנוסף, המסע הזה חיזק בי תחושות שהרגשתי בשליחות בחו"ל באשר להיוותנו יהודים וישראלים. כשאתה לא נמצא בארץ, הדבר הזה הופך להיות פחות מובן מאליי".

זווית עניין נוספת סיפקה לה העובדה שבניגוד לעמדה המוכרת של האחריות היוזמת, המובילה – כאן היא נדרשה להיפך. "במסע הזה לא היינו אחראיות – פשוט היינו. הבאנו את עצמנו. זו עמדה לא מוכרת לרובנו כקצינות בצה"ל וזה היה נעים להיות לרגע גם בצד השני".

בסוף המסע, שהיה מאוד מרגש ומעשיר מבחינתי, חשתי כמו אחרי אירוע משפחתי גדול. אתה נערכ, מתארגן – והנה זה קורה והכול מתנהל כמו שצריך. אחרי שזה נגמר – אתה נשאר עם המחשבות, הזיכרונות, התגובות החמות. הנה, בדיוק מישהי מהקבוצה שלחה לי הודעה שהיא החליטה להגיע לארץ באפריל עם הבעל והילדים..."

צחית גניש-לוי בת 48, מתגוררת בגבעתיים, נשואה לרמי, עורך דין, עובד בעיריית רמת גן ואימא לניצן, חיילת משוחררת מחיל המודיעין, אורן תלמיד י"א ומתן תלמיד כיתה ט', שניהם בכיתות מדעיות. בעלת תואר ראשון במדעי המדינה ותואר שני במנהל עסקים.

סיימה שירות צבאי של 28 שנים במגוון תפקידים בתחום משאבי האנוש, הפרט והנפגעים. פרשה לפני שנתיים בדרגת סא"ל, מתפקיד רע"ן משאבי אנוש של מרכז תעסוקת עובדי צה"ל. כיום מנחת סדנאות הכנה לצה"ל מטעם משרד הביטחון, מרצה ומנחת קבוצות לארגונים ומנהלים בחברת גישות - הדרכה וייעוץ. לפני כחודשיים סיימה תפקידה כסמנכ"ל העמותה לטיפול בחיילים בודדים משוחררים, אותו ביצעה במשך שנה וחצי. בנוסף, מייסדת "פו-רשת" - קבוצת הנטוורקינג של פורשות צה"ל לדורותיהן.

"במהלך השיחות שניהלנו עם האימהות, הועלה הצורך להתקרב לדת היהודית כאמצעי שיגדיר את זהותן. עבור חלק גדול מהן, החיבור לדת אינו טבעי, אלא שאין להן ערוץ אחר להתחברות למהות היהודית. התובנה הזו גרמה לי להביט על עצמי ולחוש כמה חופש ובחירה יש בידינו להיות יהודיות כפי ראותנו וישראליות במהותנו. איזה שורשים עמוקים יש לנו, בלי צורך להאחז בשורשים באמצעות מנהגים, מצוות וסממנים חיצוניים.

ומנגד, אני לוקחת איתי בלב, באופן מיוחד, אימא מקסימה מלונג איילנד שדיברה בגילוי לב על הקושי לשאת את הטייטל של יהודייה, כמה סבלה בגללו, כמה הציקו לה לאורך כל חייה. בסוף המסע, היא דיברה על כך שהיהדות הפכה חלק ממנה. זה אינו עוד דבר שיש לסבול בגללו, אלא פשוט מי שהיא. "אני חוזרת יהודייה לגמרי, משוחררת מהסבל של להיות יהודייה", היא אמרה וריגשה את כולנו.

■ ■ ■

איילת יובל, 47, נשואה לאיל ואם לארבעה (בגילאים 21, 18, 11, 10) מתגוררת ברמת גן. פרשה בינואר 2015 ממערך משאבי האנוש של חמ"ן בדרגת רס"ן. בתפקידה האחרון עסקה בבניית אסטרטגיית מעבר משרתי אמ"ן לקריית המודיעין שבנגב. בעלת תואר ראשון בכלכלה ותואר שני במינהל עסקים. מאז הפרישה עוסקת כיועצת עצמאית בליווי תהליכי הון אנושי ופיתוח ארגוני בארגונים גדולים.

לדבריה, סיפק לה המסע הזדמנות להתבוננות, להעמקה ואף לבחינה עצמית של חייה. "בחיי יומיום העמוסים אין הרבה הזדמנויות לעצור ולהרהר בדברים מהותיים, של זהות ורגש ושמחתי על האפשרות לעשות זאת. בנוסף, רכשתי ידע ותובנות הנוגעות ליהדות לא דווקא במימד הדתי, אלא יותר במימד החברתי-קהילתי. סיימתי את המסע בתחושת גאווה ושייכות לשרשרת דורות ארוכה, בה לכל אחת ואחד יש תפקיד המשמר את המשכיות השרשרת".

■ ■ ■

טלי ורסנו-אייסמן, 42, גרה בשוהם, נשואה ואימא לשלושה בנים: נדב, חייל בסיירת יהלום, מתן (17) וניב (11). שירתה 12 שנים בצה"ל, בפקיד העורף. פרשה בשנת 2005 בדרגת רס"ן. מזה עשר שנים משמשת במילואים כמסבירת פיקוד העורף לילדים. כיום, היא סגנית מנהל מרכז חוסן ארצי ע"ש כהן האריס בתל אביב, המפתח מודלים להתמודדות עם מצבי לחץ וחירום. מנחה, כותבת ויוצרת. בעלת תואר שני במנהיגות ציבורית פוליטית וכעת

מתחילה תואר שני נוסף בפסיכולוגיה חברתית.

טלי היא אחת משלוש שגרירות ארגון JWRP בישראל וזהו לה המסע השני. לפני שנה יצאה למסע שנערך כשנה לאחר מבצע צוק איתן, במהלכו נמצאה 60 יום בעוטף עזה, במילואים, יחד עם ילדי האזור.

"זו הייתה חוויה שוברת רוח ולב. עם השבר הזה יצאתי למסע הראשון, בעצם, כדי לקבל חיבוק. להתחזק. המסע אכן זימן לי רגעים מרגשים, למשל, שיחה בדמעות עם אחת המשתתפות מארה"ב, שניסתה להעביר לי את תחושת הדאגה וההזדהות שלה עם החיילים שלנו. הבנתי אז שמדינת ישראל גדולה הרבה יותר מתחומי גבולותיה. ענקית וחזקה. החיבוק החם שקיבלתי כישראלית החזיר אותי למסע שוב, פשוט כדי לזכות בתחושה הזו שנית. אנחנו באות לתת מעצמנו - אבל מקבלות כל כך הרבה. זה מה שיפה בחיבוק - הוא הדדי".

■ ■ ■

אורית גרמנוב, 49, גרושה, מתגוררת בראשון לציון, ואימא לשלושה - סיון בת 22, מורה לריקוד מודרני אחרי שירות כמשקית נפגעים בחי"ר, אופיר בת 19 חיילת בחיל האוויר, ושחר בן 15 תלמיד. פרשה מצה"ל אחרי 27 שנים בהן עסקה בנושא משאבי אנוש, בעיקר בתפקידי סגל ונפגעים, בדרגת סא"ל. בתפקידה האחרון שימשה קצינת נפגעים של חטיבת גבעתי. ממשיכה לעשות מילואים פעילים בתחום הנפגעים ואחריות מיון יציאה לקצונה בחיל השלישות. מאז השחרור מדריכת טיולים בצפון איטליה ובצפון יוון ומנחת קבוצות וסדנאות בנושאים מעולם מדעי ההתנהגות. מנחה קבוצות וסדנאות בשיתוף משרד הביטחון לתלמידי י"א ו-י"ב לעידוד שירות משמעותי בצה"ל, מנחת קבוצות בצה"ל למערך קצינות הת"ש ומלמדת הנחיית קבוצות במכללת גישות ברחובות. בוגרת תואר ראשון במשאבי אנוש.

אורית מספרת, כי מבחינתה המסע חיזק את ההכרה בעוצמה הנשית משני היבטים: "ראשית, הבנתי לעומק את גודל העוצמה הנשית והחוזק שבנינו כקצינות בצה"ל. התחושה הזו ליוותה אותנו ברגעים רבים של התנהלות, הסתכלות והתמודדות עם כל מה שהמסע זימן לנו. שנית, החוויה שעברנו גרמה לי להפנים לעומק את ההווה שלנו כנשים, שהן גם יהודיות וגם ישראליות. חיבור של עוצמות ושורשים, שאנו חיות אותו כמובן מאליו, כי נולדנו אליו. המפגש עם מי שאינן כמותנו, גרם לי להבין שאני בת מזל בהיותי יהודייה וישראלית". ■

זיוה: רגע שנחרט בי, היה ההגעה המשותפת לכותל, אליו הגעתי קודם לכן אינספור פעמים, גם במדים. זה תמיד מרגש, אבל הפעם, התבקשנו לצעוד בדממה לעבר הכותל. הבנתי שאני צועדת יחד עם נשים שזו להן הפעם הראשונה מול האבנים האלה... לא הצלחתי לעצור את הדמעות. הרגשתי כאילו זו הפעם הראשונה שלי בכותל

"מצעד החיים" ברומניה בהובלת "צוות"

במקום בו החל "הפתרון הסופי" של יהדות אירופה, צעדו חברי "צוות" לקברי האחים בבית העלמין ביאשי, רומניה, במדים, שלובי ידיים. למסע יצאו בני הדור השני והשלישי לשואה שהבטיחו לזכור ולא לשכוח • כל אחד והסיפור שלו...

מאת: אביתר אורון

בזזו, היכו, עינו ורצחו כ-20,000 מהם. רבים מקרב התושבים הרומנים הנוצרים נטלו חלק במעשי ההרג והביזה בשכניהם היהודיים ואף סייעו בחיפוש אחר יהודים שהסתתרו והסגירו אותם לידי הפורעים. תא"ל **דניאל ברן**, מפקד יחידת לוטם והערכת הגנה בסייבר, דור שני לניצולי אותו פוגרום, "חוזה" את האירועים הקשים מסיפורים שמע כילד בביתו. בזיכרונו חרוט המשפט שאמרה אמו קלרה: "דם היהודים זרם ברחובות. שבועות אחר כך עוד הריחו שם את הדם..." וגם הסיפור על הצלת המשפחה, שכל כולו מעשיה של מי שלימים הפכה לאשת דודו, גב' אליזבתה הנוצרייה, חסידת אומות העולם. "בזכותה אנחנו חיים", חזרה ואמרה אמו שוב ושוב, עד שנפטרה לפני ארבע שנים. שבוע לאחר מכן, הלכה לעולמה גם הגב' אליזבתה... כאשר יצא דניאל לא מכבר לחופשת שחרור, הוא תכנן לערוך ביקור שורשים ביאשי, גם כי זכר את שיחתו עם אמו שאמרה לו: "מסכנה סבתא, מי יבקר את הקבר שלה...". "עניתי לה שאני אבקר את הקבר של סבתא", מספר דניאל, "נקרתה בדרכי הזדמנות יוצאת דופן לעשות זאת, ועוד במדים, במסגרת משלחת 'צוות' למצעד החיים ברומניה - שאל דבר קיומה נחשפתי באתר הארגון". ואכן, הראשונה מבין המשימות שהציב לעצמו דניאל במסע הייתה עלייה לקברם של סבו וסבתו מצד האם ביאשי, ולקברם של סבו וסבתו מצד האב בגלץ.

■ ■ ■

בביתו של סא"ל **יוסי סגל**, המילה "רומניה" הייתה מחוץ ללקסיקון. אמנם אביו עלה לארץ בספינת מעפילים לפני המלחמה ושירת בבריגדה וגם אמו ניצלה מהפוגרום ביאשי, אך היה משהו חבו בלבם

לאחר מצעד החיים ברומניה, שנערך בשנה שעברה במלאות 75

שנה לפוגרום דורוהו - מצעד שיזם הרב **יוסף וסרמן** והוציא לפועל ארגון א.מ.י.ר (ארגון מאוחד של יוצאי רומניה בישראל), העיד וסרמן: "הבנתי שפרויקט כזה לא יכול להוביל איש אחד, אפילו לא עמותה אחת. מצאתי את המסגרת המתאימה בא.מ.י.ר. אני מאמין כי מצעד החיים יהפוך בעקבות זאת למסורת".

ואכן, המצעד צעד שוב, בדיוק שנה לאחר הקודם, בסוף יוני 2016. תאריך זה מציין מלאות 75 שנה לפרעות יאשי - המקום בו החל "הפתרון הסופי" של יהדות אירופה. למרבה הצער, לא א.מ.י.ר הוביל אותו, כבשנה שעברה.

ומשך, עשה זאת הרב וסרמן כיו"ר העמותה לקידום וטיפול יהדות רומניה, כשלצידו ארגון "צוות". וכך, רוב משתתפיו היו חברי "צוות", חלקם ילידי רומניה ובני משפחותיהם.

יישום "הפתרון הסופי" ביאשי ב-1941 תוכנן ובוצע על-ידי השלטונות הפשיסטיים הרומניים, בראשותו של מנהיג רומניה יון אנטונסקו, בשיתוף פעולה עם הנאצים. במסגרת זו, גויסו בכפייה צעירים יהודיים לחפירת בורות גדולים בבתי הקברות היהודיים, שבהם נקברו קורבנות הפוגרומים.

ב-28 ביוני 1941 הורה אנטונסקו לפנות את כל האוכלוסייה היהודית מיאשי. באותו יום יצאו למשימה כוחות צבא ומשטרה רומניים, יחד עם פורעים מקומיים ובסיוע כוחות גרמניים תקפו את יהודי העיר - שדדו,

שייסי לא הצליח לפענח עד מותם. "אני זוכר שדי מזמן אמרתי לאבא: 'בוא, נצא לטיול שורשים ברומניה'. תגובתו הייתה: 'אין דבר כזה על המפה. זה כתם שאני לא רוצה לזכור!' גם אימא לא סיפרה אף פעם איך הצליחו היא והוריה להינצל... יש לי 'חור שחור' באשר לעברם שם. אני יודע שלאומא היה אח, יוסף סילברמן, שכתב לאחות הבכורה שהייתה בארץ בתקופת היישוב, 'שלחי לנו סרטיפיקטים ליציאה מרומניה'. אני יודע גם שרצו להעלות אותו לאחת מרכבות המוות, והוא הצליח לרדת ממנה - ניסה לברוח וירו בו... אני מודה שהייתי בור בכל הקשור ליהדות רומניה ולעברה של משפחתי, עד שהחלטתי להצטרף למשלחת. רציתי להגיע לרומניה קודם כל כדי למצוא את שורשיי, לחפש את הקבר של דודי יוסף, שעל שמו אני קרוי. אני מרגיש בר מזל שאחותי, דבורה אבטליון, גם היא חברת 'צוות', ראתה את המודעה בביטאון הארגון ואמרה לי: 'אולי תסע עם המשפחה?'. באותו רגע הרגשתי שזה בוער בעצמותי! התחלתי לקרוא באובססיות על התקופה, לחפש חומרים באינטרנט, וללמוד

”הרב וסרמן: שילבנו ידיים והתחלנו לצעוד, כולנו במדים, עם דגלים, שרים 'הבאנו שלום עליכם'. משתתפי המסע המקומיים ובהם גם חברי הפרלמנט הרומני, נציגי הרשויות המקומיות וגמלאי הצבא הרומני, ניסו למלל את מילות השיר. התחלתי לשיר ברומנית 'ADUCEM PACE IN ROMANIA', כלומר 'הבאנו שלום ברומניה', וכך הלכנו ושרנו עד שנעמדנו לפני קבר האחים

תא"ל דניאל ברן המשיך וסיפר: "בתחילת הצעדה זה פשוט היכה בי. הבנתי כי אימא, אחיה וסבי צעדו בדיוק כך, באותו המקום, אחרי הארון של סבתא. ההתרגשות הייתה עצומה. הנה המעגל נסגר. אני כאן, במדים, בשבוע בו פרשתי מצה"ל, מטרים ספורים מקברה של סבתי". מול המשלחת נשקפה חלקת הגיבורים היהודיים ממלחמת העולם

הראשונה - נקיה, מסודרת, מתחזקת. לידה אנדרטה ענקית לזכר נרצחי הפוגרום ביאשי ובהמשך קברי אחים מסודרים בטורים ארוכים מלוא העין. בצדי בית העלמין, קברים מוזנחים, מצבות עתיקות שבורות. "חיפשתי ביניהם את הקברים של סבי וסבתי. לשמחתי מצאתי אותם במצב טוב", אומר דניאל. דניאל, במדי צה"ל רשמיים, כומתה לראשו ודרגות תא"ל על כתפיו עלה לנאום ברומנית, שפה אותה דיברו בביתו. בהתרגשות אך בקול יציב וברור אמר: "לא עוד".

בתום הטקס עלה סא"ל יוסי סגל לומר קדיש, ולהודות לראש העיר. כשעמד מולו ולחץ את ידו, קולו נחנק הוא החל לבכות. "זה פשוט פרץ מבפנים", הוא נזכר. "ניסיתי לומר משהו ולא הצלחתי. ראש עיריית יאשי, מיכאי קיריקה, שאחז בידי, אמר לרב וסרמן: 'בשביל המעמד המרגש והגורלי הזה שכולנו עוברים כאן עכשיו, אתה צריך לקיים את הטקס הזה מדי שנה בשנה...' באותו הרגע רכשתי כבוד לדבריו".

וסרמן: "בכל הטקסים הקפדתי שאת הזרים יניחו שניים - חבר המשלחת שלנו ונציג רומני. קצין לצד קצין, ניצול לצד איש ציבור. המחזה הזה של אזרח רומני, חלק מהעם שרצח מאות אלפי יהודים, עומד עם איש צבא יהודי ומניח זר - יש בו הרבה יותר מסמליות. הוא מעיד על הבעת צער ועל רצון לחיבור מחדש". דניאל חווה את משמעות הדבר עת הניח זר בבית הקברות ביאשי יחד עם אלוף בצבא הרומני. "זה לא דבר של מה בכך, גם אם זה החלק הרשמי בטקס".

טקס שני נערך בקבר אחים בעיירה פודו אילואיי הסמוכה ליאשי, בו טמונים אלפי יהודים שנחנקו ברכבות המוות שנסעו הלך וחזור על המסילה עד מותו של אחרון היהודים בהן.

טקס שלישי נערך בבית העלמין בדורוהוי - עיר שבה ב-1 ביולי 1940 התחולל הפוגרום הראשון ברומניה. שם הונח זר על-ידי ראש העיר,

כל מה שאני יכול על פוגרום יאשי. גם בפגישה עם שגרירת רומניה בישראל שנערכה ב'צוות' לפני המסע, שאלתי הרבה שאלות. חיפשתי מידע שיעזור לי למצוא את הקבר של דודי יוסף - ולא היה לי קצה חוט. ידעתי שאני רוצה לראות את הבית שהמשפחה התגוררה בו. עכשיו, אחרי המסע שעברתי, אני יכול לומר בוודאות שזו לא הפעם האחרונה שאבקר שם. כולי תקווה שהפרויקט של מצעד החיים ברומניה יהפוך לקבוע, ושארגון 'צוות' ישלח במסגרתה משלחת בכל שנה, בדומה למשלחת למצעד החיים בפולין".

■ ■ ■

טקס הזיכרון המרכזי שערכה המשלחת התקיים בבית הקברות היהודי ביאשי, הנמצא על גבעה בפאתי העיר. קדם לו "מצעד החיים" שבו, לדברי הרב וסרמן: "שילבנו ידיים והתחלנו לצעוד, כולנו במדים, עם דגלים. תוך כדי, שרתי בעברית 'הבאנו שלום עליכם', והחברים הצטרפו אליי. משתתפי המסע המקומיים, ובהם חברי הפרלמנט הרומני, נציגי הרשויות המקומיות וגמלאי הצבא הרומני, ניסו למלל את מילות השיר. באופן אינסטינקטיבי ובלי מחשבה, התחלתי לשיר ברומנית 'ADUCEM PACE IN ROMANIA', כלומר - 'הבאנו שלום ברומניה', וכך הלכנו ושרנו, עד שנעמדנו לפני קבר האחים בבית העלמין".

”תא"ל דניאל ברן, דור שני לניצולי פוגרום יאשי: בזיכרוני חרוט משפטה של אמי קלרה: 'דם היהודים זרם ברחובות. שבועות אחר כך עוד הריחו שם את הדם...', וגם הסיפור על הצלת המשפחה, שכל כולו מעשיה של גב' אליזבתה הנוצרייה, חסידת אומות העולם. "בזכותה אנחנו חיים", חזרה ואמרה אמי שוב ושוב

ראש המחוז והרב וסרמן. עבור הרב וסרמן היה הביקור בדורוהיי מרגש במיוחד, שכן נולד בעיר זו. בנוסף, במרכז העיר, ליד בית הכנסת המקומי, העמידה העירייה אנדרטה לזכרו של אביו, הרב פנחס וסרמן זצ"ל, ששימש כרב העיר והמחוז מתקופת השואה ועד נפילת המשטר הקומוניסטי ב-1989.

■ ■ ■

את המשימה לפקוד את קבריהם של סבו וסבתו בגלץ, השלים דניאל עם אחותו. הוא נפרד מהמשלחת, נסע דרום מערבה לשפך הדנובה, מקום בו נמצאת העיר. "כל השנים אבא לא דיבר", מספר דניאל. "עבורו רומניה הייתה פרק חיים שנסגר - ונקבר. אבל לא עבורי. בבוקר הלכתי לבית הקברות למצוא את הקבר. השומרת בכניסה לא שיתפה פעולה ולא עזרה לי לאתר את מיקומו.

בהבעת סליחה על מעורבות הרומנים ברצח יהודים בתקופת השואה ואף העניקו לכל אחד מחברי המשלחת אלבום מפואר של העיר יאשי, עם הקדשה אישית של ראש העיר. הטלויזיה הרומנית ליוותה את הטקסים והנציחה אותם לכל אורכם". דניאל: "לשמוע בערב שבת, בבית הכנסת, את ראש העיר יאשי מבקש סליחה בשם כל בני העיר על מה שעשו, להאזין לחבר פרלמנט מתאר בקולו את הזוועה שעברה על יהודי שמיטלטל בקרון בהמות שלושה ימים עד מותו... לקבל את הסליחה הכנה של צאצאי אותם פורעים - זה מרגש". יוסי: "אני מאמין שהובעה בפנינו חרטה אמיתית. באופן שבו דיברו ראש העיר וחברי הפרלמנט הייתה כוונה עמוקה. אולי הם בודדים, אך גם חרטה עמוקה וכללית מתחילה בתחושותיו של הפרט".

- ואתם מסוגלים אכן לסלוח?

דניאל: "אימא, מהמעט שידברה, שגאה אותם. שגאה ממש. אמרה כמה מנוולים היו השכנים שלא רצו לעזור. אבל אם היא הייתה חיה, אין לי ספק שהייתה מצטרפת למסע. כדי שגנהיה חברה נורמלית חייבים לסלוח. אבל לסלוח לא אומר לשכוח. כשאמי הלכה עולמה לא היה מי שיספר את סיפורה. והנה, אני מספר אותו ואני מעביר אותו לילדי ומזכיר להם כל הזמן שמדינת ישראל היא תעודת הביטוח שלהם".

וסרמן: "הקורבנות לא היו רוצים שנשכח אותם ואת הייסורים שעברו. אבל זה לא אומר שאי אפשר לשקם את היחסים. קם דור חדש, פתוח ומוכן לשמוע, אולי גם להתחרט על מעשי העבר, ולו בגלל הסיכוי הזה אנו צריכים להיות אופטימיים. תקוותי שהארגונים האמונים על נושא הנצחת שואת רומניה יתאחדו, ובנוסף למשלחת 'צוות', ייקחו חלק במצעד החיים ברומניה גם בשנים הבאות.

יהדות רומניה היא יהדות מפוארת ואצטט מדברים שנאמרו, בטקס לזכר שואת רומניה, שנערך לראשונה השנה ביד ושם: 'התנועות הראשונות והחשובות בהיסטוריה היהודית - גם החסידות וגם הציונות - שתיהן נוסדו ברומניה'. עלינו לזכור ולא לשכוח את הנרצחים". ■

דיווח על מצעד החיים בטלויזיה הרומנית. סרקו קוד QR זה:

"נכנסנו פנימה - והמראה היה סוריאליסטי: סבך שיחים קוצניים, ממש יער עבות, כיסה על הקברים. פה ושם בצבצו מצבות, חלקן מעוקמות, חלקן שבורות. קשה היה לחדור דרכו. אחותי הציעה שאומר קדיש במקום בו נמצאנו. לא הסכמתי. להגיע עד לכאן ולא לפקוד את הקבר? נסעתי העירה, קניתי גרזן וחזרתי לבית הקברות. התחלתי לפלס את הדרך בצמחייה.

ידעתי באיזו שורה הוא אמור להימצא ואת מספר הקבר. 23. הגעתי אליו, אך הסתרר שזה לא היה הקבר של סבי. המשכתי להכות בצמחייה עם הגרזן עד שהגעתי. עמדתי במשימה שלי".

■ ■ ■

במסגרת המסע, נערכו גם מפגשים עם אנשי ציבור רומניים והתקיימו ערבי פולקלור הן באולם העירייה והן בבית הכנסת. בערב משותף כזה, נציג בית הנבחרים הרומני, אאורליאן מיכאי, הודה לארגון במעמד קבלת מדליית 'צוות', והצהיר: "עבורי, השי מסמל 'אמונה וביטחון' - שני התנאים הבסיסיים להבטחת עתידו של כל עם". כתב סא"ל יצחק שטייגמן, אף הוא ממשותפי המסע: "הביקור בבית הכנסת העתיק והמפואר על-שם הבעל שם טוב (הבעש"ט) בעיירה פיאטרה ניאמץ, לווה בהתרוממות רוח של שירה וריקודים עם ספרי התורה. צעדת החיים והטקסים לוו בהנפת דגלי ישראל ורומניה, בשירה, בנאוטים ובטקסים דתיים, אותם ערך הרב וסרמן בצורה מרגשת ומרשימה.

חברי המשלחת התקבלו על-ידי ראש העיר יאשי וחברי הנהלת העיר בבניין המועצה, שיצאו מגדרם לקבל את חברי המשלחת בכבוד,

"צוות היה ויהיה חלק חשוב מחיי"

אל"מ גדעון שני מסכם בימים אלו עשייה ענפה בת כ-35 שנה במסגרת ארגון "צוות". מאחוריו נמצאת מורשת ארוכה של פעילות ציבורית והתנדבותית, אותה בחר לסיים לאחרונה

גדעון שני

מאת: נורית רוזן

הזו 'צוות' פותח בפני אנשיו דרכים רבות להתנדבות משמעותית. בעשייתו בולטת רגישות לאוכלוסיות שאינן יכולות לעמוד על זכויותיהן. כך, למשל, הוא מינה נציג מיוחד להיות איש הקשר לחברי 'צוות' בני 75 ומעלה. 'זו אוכלוסייה שזקוקה יותר לתשומת לב ולפתרון יעיל ומהיר של בעיות - כלכליות, בריאותיות ואישיות. תפקידו של הנציג לשמור עם הגמלאים הוותיקים על קשר ולסייע להם בכל עניין. בנוסף נערכים לאוכלוסייה זו מפגשים שנתיים ייחודיים'. בנוסף, פעל גדעון למען אוכלוסיית הגששים הבדואים פורשי צה"ל. הוא דאג לזכויותיהם וערך עבורם מפגשים עם נציגי מופ"ת כדי שכל אחד מהם ידע באופן ברור מה הן זכויותיו. בכל שנה ערך מפגשים חגיגיים בחגי העדה וארגן עבורם טיולים ברחבי הארץ. לצד זאת, שלא במסגרת הארגון, התנדב גדעון במשך שנים ללמד ציור בבית חולים לחולי נפש בבאר שבע. הציור, שפה בה הוא שולט בכישורן רב, הפך לגשר מחבר לאוכלוסייה

"במרכז השירות שלי עמדו ערכים של דוגמה אישית, נתינה, חברות, התנדבות וצניעות. כאשר פרשתי לא זנחתי ערכים אלה. חיפשתי מסגרת כדי להמשיך לתרום מעצמי לזולת והמקום הטבעי ביותר היה ארגון 'צוות'". לאחר הפרישה מצה"ל שימש כסמנכ"ל בחברת "מפעלי תובלה", הקים וניהל את חברת "כתר" להובלת כימיקלים ברכבת, כיהן כיו"ר ועדת מל"ח דרום, ובמשך למעלה משני עשורים עבד במשרד הביטחון כמנהל חטיבה. בנוסף, שימש כחבר ויו"ר במספר מועצות מנהלים של חברות בדרום הארץ. במקביל, הצטרף בשנת 1982 למחוז דרום של הארגון ותוך כמה חודשים נבחר ליו"ר המחוז. מאז, במשך כ-35 שנה, זכה לאמון החברים וכיהן כיו"ר במשך שמונה קדנציות.

יש בנתינה כוח מניע לנותן ולמקבל. מי ייתן ויהיה לי הכוח להמשיך לתת. אני מאמין שכל אחד צריך לתרום לקהילה שבה הוא חי. הדרך הטובה ביותר היא באמצעות התנדבות לארגונים שתורמים לחברה. מהבחינה הזו 'צוות' פותח בפני אנשיו דרכים רבות להתנדבות משמעותית

כואבת ופגועה שרבים מאיתנו מעדיפים להפנות ממנה את המבט. - אתה מרוצה משיעור המתנדבים בקרב חברי "צוות"? "באופן כללי אני יכול לומר שהיום יש יותר חברים מתנדבים הרוצים לתרום הן במסגרת ארגונים ועמותות הפועלים למען הזולת והן ב'צוות'. מרגש לראות רבים שמוכנים להקדיש מזמנם וממרחם כדי לעשות למען עמיתיהם לארגון. זה משפר את רמת השירות לחבר ומאפשר לעשות יותר למען אלה הזקוקים לנו".

יותר סניפים = יותר עשייה

גדעון הניח תשתית נרחבת לפעילות הארגון בדרום. מספר הסניפים במחוז גדל מאחד, עם תחילת פעילות, לשמונה - סניף בכל ישוב גדול בדרום. "מטרת 'צוות', שלא השתנתה כל השנים, היא לשרת את החברים. כדי לעשות זאת יש צורך להיות קרוב לחבר. פריסה נרחבת שכזו מגדילה לא רק את מספר החברים הנהנים משיירות 'צוות' הניתנים בקרבת מקום מגוריהם, אלא גם את מניין החברים שיכולים להתנדב למען הקהילה. מבחינת, הרווח הוא כפול.

בנוסף, היה חבר בוועד המנהל של "צוות" ובמספר ועדות ארציות. **לעודד לעשייה באמצעות דוגמה אישית** גדעון לא רק דיבר על התנדבות אלא עשה, יזם, פעל ושימש מופת לאחרים. "יש בנתינה כוח מניע לנותן ולמקבל. מי ייתן ויהיה לי הכוח להמשיך לתת. אני מאמין שכל אחד צריך לתרום לקהילה שבה הוא חי. הדרך הטובה ביותר היא באמצעות התנדבות לארגונים שתורמים לחברה. מהבחינה

גדעון שני נולד בכפר סבא. הוא שרת בצה"ל 22 שנה בהנדסה קרבית. לאחר שסיים את קורס הקצינים, הוצב בפיקוד הדרום והתאהב בחבל ארץ זה. רוב תפקידיו בצה"ל היו בנגב. הוא לחם בשלוש מלחמות: במלחמת ששת הימים היה מ"פ הנדסה קרבית ולחם בחטיבה משורית 520; במלחמת ההתשה שימש קצין הנדסה אוגדתי בסיני; במלחמת יום הכיפורים שרת כס' מפקד כוחות ההנדסה של פיקוד דרום בעת צליחת התעלה. בתפקידו האחרון היה מפקד בסיס הנדסה 276. גדעון הוא בוגר פו"מ, בוגר מב"ל (בהצלחה יתירה), בעל תואר ראשון בכלכלה מאוניברסיטת בר אילן, תואר שני במדעי המדינה מאוניברסיטת חיפה ובוגר מכללת קיי לאמנות חזותית.

מוטי בר דגן: "צוות" מוקיר את פועלו של גדעון

אומר מוטי בר דגן, יו"ר "צוות": "אני מכיר את גדעון יותר מתריסר שנים - מהיום שהצטרפתי לארגון 'צוות'. הכרתי אותו כיו"ר מחוז וכחבר לעבודה משותפת במוסדות הארגון. גדעון אדם ערכי, מסור ומעורה בכל נושא עליו הוא מופקד. חבר אמיתי, אדם נעים הליכות, בעל דעות מקוריות, קשרים והיכרות - התורם מזמנו ומכישוריו לסביבה בה הוא פועל. הוא מוערך בקרב כולם, הודות לתרומתו ולהשתתפותו הפעילה בעמותות ובמוסדות שונים. שכן, מעבר לכישורי המנהיגות הטבעית, גדעון הוא אדם מגוון, רב-פעלים וברוך כשרונות. בכל תחום בו הוא פעיל, לא זו בלבד שצבר הישגים אישיים, אלא גם נתן מעצמו לזולת. על כך הוא ראוי להערכה רבה. ארגון 'צוות' מוקיר את פועלו של גדעון ומאחל לו בריאות טובה והמשך עשייה למען הקהילה."

אחד מאפיקי התעסוקה שיזם היה השתלבות במערכת החינוך, באמצעות ביצוע תוכנית "צוות הטובים בחינוך" במכללת קיי בבאר שבע. "אני גאה לציין כי מאז יישום הפרויקט במחוז לפני שש שנים, הוכשרו מדי שנה עשרות חברים שהשתלבו בהצלחה בתפקידי חינוך והוראה"

נגישות הארגון תורמת לגיוון חבריו ואת זאת רואים בבירור בכנסים, באירועים ובטיולים שאנו יוזמים. יפה לראות את הקו המאחד בין כולם". הטיפול בחברים עומד בראש מעייניו של גדעון, כך, למשל, מיסד בשלושת בתי החולים במחוז הדרום נוהל, לפיו כל חבר "צוות" הנזקק לאשפוז מטופל כחייל צה"ל בסדיר או בקבע. הוא מקבל את הטיפול באמצעות ר"מ 2, וזוכה לביקור חברים מטעם המחוז הערוכים לטפל בכל שאלה או בקשה. "זהו נוהל שאין שני לו בבתי חולים אחרים בארץ", הוא אומר. נושא חשוב נוסף עליו שקד היה תעסוקה. "ראשית, כמעסיק, בכל מקום בו מילאתי תפקיד ניהולי, פעלתי לקליטת חברינו כעובדים מן המניין ולשילובם בתפקידים בהם יוכלו להביא לידי ביטוי יכולות וחוזקות. בתוקף תפקידי כראש מל"ח דרום, נמצאתי בקשר אישי עם ראשי הערים בדרום ולא היססתי לעודד גם אותם לשלב את חברינו במערכות הציבוריות והעירוניות השונות". אחד מאפיקי התעסוקה שיזם היה השתלבות במערכת החינוך, באמצעות ביצוע תוכנית "צוות הטובים בחינוך" במכללת קיי שבבאר שבע. "אני גאה לציין כי מאז יישום הפרויקט במחוז לפני שש שנים, הוכשרו מדי שנה עשרות חברים שהשתלבו בהצלחה בתפקידי חינוך והוראה".

ציור ופיסול: ביטוי הרגש והנפש

בימים אלו מקדיש גדעון את עיקר זמנו לציור ופיסול. הוא החל לצייר בשנת 2004 ועד מהרה התבלט בכישרונו. הטכניקה שלו בצבעי שמן מעוררת התפעלות וציורי

ג'אז צועני: הנכד עומר אשנו (ציור של גדעון שני)

מסקרן יהיה לראות את החיבור בין שני האמנים חברי "צוות". ■

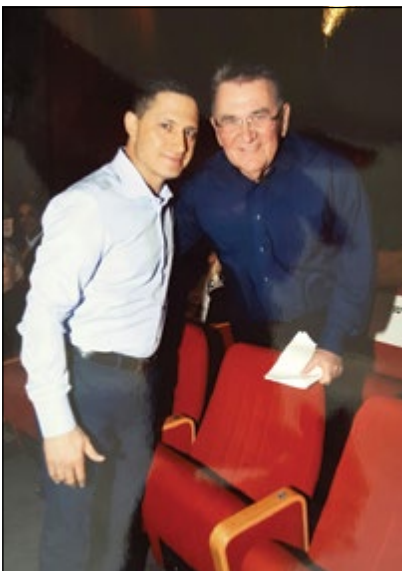
האקוורל מלאי נשמה ורגש. 12 שנים מאז אחז במכחול לראשונה, ומאחוריו יש כבר 15 תערוכות יחיד ו-45 תערוכות קבוצתיות. בשנת 2012 נבחר ליו"ר אגודת הציירים והפסלים בבאר שבע והנגב. בתערוכה בשנת 2014 כתבה האוצרת תמי טנא: "כומר ההבחנה וההתבוננות של שני הם תוצאה רבת שנים של עבודה ישירה ובלתי אמצעית עם אנשים במסגרת שירותו הצבאי ופעילות התנדבותית עניפה... בזכות פתיחותו לבני אדם, הצליח להחיות את הנופים והדיוקנאות שהוא מצייר". היום הוא חבר באגודת הציירים של כפר סבא ולומד פיסול בסטודיו פרטי. בנובמבר 2016 תיערך תערוכה גדולה של יצירותיו לצד אלה של אמן הזכויות סידור כהן (ראו ראיון עמו במדור "צוות יוצר" גיליון 99, דצמבר 2011).

מסלול של התנדבות ומעורבות

שורה ארוכה של תפקידים במגזר הציבורי, האקדמי והתרבותי, מילא גדעון שני בהתנדבות ובכללם: סגן ומ"מ ראש מועצת עומר וחבר בוועדה הקרואה בראשות אלוף מצנע בירוחם. כיום הוא חבר בחבר הנאמנים של אוניברסיטת בן גוריון ומשמש כמ.מ. יו"ר ועדת הביקורת; חבר בוועד המנהל של מכללת קיי ויו"ר ועדת המכרזים; חבר בוועד המנהל בחברת "כיוונים" (חברה בת של עיריית באר שבע); חבר בוועד המנהל של עמותת ידידי המרכז לבריאות הנפש בבאר שבע, שם גם לימד ציור בהתנדבות.

עשייתו זכתה להוקרה: בשנת 2006 הוענק לו עיטור יקיר העיר באר שבע, בשנת 2007 הוענק לו עיטור יקיר ארגון "צוות" ובשנת 2010 הוענקה לו במרכז אונסק"ו מדליית הכסף של פדרציית הוועד העולמית WVF.

עם רוביק דנילוביץ באירוע הפרידה מ"צוות" דרום

עם שר הביטחון ויצמן בעת קבלת הפיקוד על בסיס 276

עם סלאח הגשש הבדואי מסיירת שקד

סמי סירחאן: הדרוזים עדיין צריכים להוכיח יותר. הרבה יותר

רס"ן סמי סירחאן, עתודאי, חבר "צוות", ושני בניו המשרתים בצה"ל - סרן מוע'ירה וסגן רכאן, גם הם עתודאים - הם דוגמה לא שכיחה בקרב בני העדה הדרוזית, אשר שירות בצה"ל מהווה נדבך חשוב בברית שנכרתה בינם לבין מדינת ישראל. דווקא לאור זאת, מרשה לעצמו סירחאן לומר: "קבלת השונה הייתה ועדיין בעייתית, גם בצה"ל. לא בטוח שבני עדתי מרגישים עצמם שווים. אין מנוס מאפליה מתקנת, כדי לעשות את המהפך הנדרש. בואו נהיה קודם אחים לחיים - ורק אחר כך אחים לדם"

בגבול הגליל העליון והתחתון. 22 אלף איש מונה היישוב, יותר ממחציתם דרוזים והשאר נוצרים ומוסלמים.

מאת: אוהד יעקב

אחד מסימני ההיכר הבולטים של העדה הדרוזית הוא ללא ספק השירות בצה"ל. שיעור המתגייסים מקרב בני העדה מגיע ל-85% - גבוה יותר מבמגזר היהודי - ורובם במערך הקרבי. במשך השנים הם פרצו אמנם תקרות זכויות רבות, אם כי הדרך לשוויון הזדמנויות מלא עדיין ארוכה, או כפי שמגדיר זאת רס"ן **סמי סירחאן**, חבר "צוות": "ללא אפליה מתקנת, הנובעת מתנאי סף נחותים של בני העדה, היעד עוד רחוק". סמי, ושני בניו - סרן **מוע'ירה** וסגן **רכאן** - הם אולי האחרונים מבני העדה שהיית מצפה לשמוע זאת מהם. אין זה שכיח כי הן האב והן שני בניו יתקבלו ערב גיוסם לעתודה האקדמאית, יעשו חיל בלימודיהם ויצטרפו לצה"ל בתפקידי מפתח. סמי נשוי לנאדיה, אב לבן נוסף, ריאן, להיאת'ם ות'ראות' (שתיהן אקדמאיות, בוגרות אוניברסיטה ובעלות תעודת הוראה), ולבת נוספת ע'דאא. משפחת סירחאן מתגוררת בכפר מע'אר השוכן מזרחית לכרמיאל,

ההיסטוריה מלמדת על קיומו של שיתוף פעולה ביטחוני בין הדרוזים ליהודים עוד בשנות ה-30 של המאה הקודמת, שכלל גיוס סוכנים דרוזים על-ידי הש"י (שירות הידיעות של ההגנה), תיווך ומכירת נשק ותחמושת ליישוב היהודי בארץ ישראל, תיאום ביטחוני ועריקת חיילים דרוזים להגנה, ובהמשך, כמובן, גיוס חובה לצה"ל. השירות בצה"ל, המהווה נדבך מרכזי בברית שנכרתה בין העדה הדרוזית למדינת ישראל, הינו קטליזטור להשתלבות חברתית, כלכלית ופוליטית. אולם, ניסיון ההשתלבות בחברה הישראלית מזה ואופייה של החברה המסורתית בה הם חיים מזה, מציבים בפניהם קונפליקט מורכב ומתמשך הבא לידי ביטוי מובהק במשפחת סירחאן. "גדלתי בבית מסורתי מאוד", מספר סמי. "סבי, אבו חמוד ז"ל, היה אחד מנכבדי העדה, איש דת. כשנפטר, אנשי הדת קברו אותו בח'לוא (בית תפילה) במרכז הכפר. גם אבי, אסעד ז"ל, היה אימאם של הכפר, על כל המשתמע מכך, אבל

סמי סירחאן (במרכז) עם שני בניו: סרן מוע'ירה (משמאל) וסגן רכאן (מימין)

הוא היה גם אדם נאור, שהבין את השאיפות שלי ולא עצר בעדי. ממנו למדתי לנהוג כך גם כלפי ילדיי.

וכך, בבית בו כמיטב המסורת גילחו את שיער הראש, חבשו מצנפת וגידלו שפם, צמחו ילדי המשפחה והנכדים כדרוזים גאים, שרואים בקדמה חלק מההתפתחות האישית, אך לא מוותרים לגמרי על המסורת והמנהגים.

■ ■ ■

סמי למד בכפרו, ולמרות שרמת בתי הספר היסודי והתיכון לא הייתה שקולה לזו של בתי ספר יהודיים בסביבה, הוא הוכיח כישרון והצליח מאוד בלימודיו. כשקיבל צו ראשון, הגיש את מועמדותו לעתודה האקדמית. "הייתי בן המחזור השני של עתודאים דרוזים. למדתי כימיה באוניברסיטה בירושלים. לאחר סיום התואר והגיוס לצה"ל ב-1976, כבר לא כל כך התלהבתי מהמדעים. עשיתי קורס קצינים שנה מאוחר יותר והשתלבתי בתפקידי פיקוד ומטה בחיל השלישית."

כאמור, השתלבות היא מילה קצת מורכבת כאשר מדובר בבני המיעוטים, בוודאי בעבר אך גם היום. "דרוזים נדרשים ליותר וצרכים להוכיח יותר", אומר סמי. "קבלת השונה הייתה ועדיין בעייתית. זה לא בדגא של אנשים. אני אמנם ראיתי את עצמי שווה בין שווים וכך גם ילדיי, אך כלל לא בטוח שאחרים מקרב העדה מרגישים כך. תמיד חשתי שנדרשתי ליותר. בתקופתי היה צריך הרבה מרפקים כדי להתקדם, ואולי זה דווקא מה שגורם לנו לאתגר את עצמנו ולהוכיח שאנחנו טובים לפחות כמו כל אחד אחר."

הבן הבכור שלי מוע'ירה אמר לי לא פעם: 'נקודת הפתיחה שלנו נמוכה יותר כפועל יוצא מהיותנו דרוזים: בתי הספר פחות טובים, מצבנו הסוציאלקונומי למטה מבינוני, הורים מתקשים לממן שיעורים פרטיים, אין כמעט חוגי העשרה, המורים בבתי הספר לא תמיד הכי טובים ובסך הכול אנחנו לא יוצאים יותר מדי מתחומי אזור המגורים שלנו.'

בבית הספר היסודי שבו למדתי, ממשיך ומספר סמי, "רק חמישה תלמידים ואני ביניהם עברו את מבחן 'הסקר' בכיתה ח'. זהו שיעור מזערי לעומת כלל האוכלוסייה. העובדה שבתיכון שלי פתחו לראשונה מגמת מדעים הייתה חידוש דרמטי ונקודת מפנה בחיי. מאז הגיעו ילדי לבית הספר, הדגשתי בפניהם כי רק הלימודים יפרצו דרך בחייהם. אני זוכר שכאשר בני התפאר בפניי שקיבל ציון 104 במתמטיקה אמרתי לו: מה, רק 104?".

סמי נזכר כי היציאה ללימודים ערב הגיוס הציבה קשיים נוספים. "הייתי בחור צעיר שגדל בבית חם, מחבק ומסורתי וכמעט לא יצא ממע'אר. והנה פתאום אני צריך לצאת לבד לירושלים, ללמוד במשך כמה שנים במסגרת תובענית מאוד, לגור לבד במעונות, כמעט בלי חברים ועם קשר רופף עם המשפחה. זה בכלל לא היה פשוט."

את החוויה הזו חווה גם מוע'ירה, כשלמד משפטים במסגרת העתודה בתל אביב. גם לו היה קשה להיות רחוק מהבית ומהמשפחה, ללמוד באופן אינטנסיבי בעברית שאינה שפת האם שלו, לדאוג לעצמו, להיות עצמאי. "הוא עמד בכך אבל מתוך 30 דרוזים שהתחילו עימו את המסלול נותרו שבעה בלבד", אומר סמי.

"לבני השני, רכאן, שמשרת כיום כקצין בחטיבה הטכנולוגית באט"ל

”כסטודנט חשתי שהיחס האינסטינקטיבי של המרצים כלפי שונה. הדבר בא לידי ביטוי בעיקר במבחנים וליתר דיוק בציונים. יזמתי מהלך במועצת מורים-תלמידים של החוג, להוצאת שם הסטודנט מטופס הבחינה, כך שהזיהוי יעשה רק על-ידי תעודת זהות. זה הוכיח את עצמו וסטודנטים שאינם יהודים החלו לקבל ציונים טובים יותר”

”הסיבה האובייקטיבית היחידה שאפשר 'להאשים' אותנו בה היא גיאוגרפית. הדרוזים לא גרים במרכז הארץ אלא בעיקר בצפון. ייתכן שיקלו לקבל תפקידים בכירים יותר אם היו מסכימים לשנות את אורחותיהם ולהעביר את משפחותיהם לבסיסים ברחבי הארץ או למרכז. מעטים עושים זאת, כי המשפחה המורחבת היא במרכז ההווה הדרוזית”

בתל השומר, היה קצת יותר קל, כי בתיכון הוא למד בבית ספר לקציני ים בעכו, כך שכבר בגיל 14 הוא יצא מהבית ובא לבקר רק בחופשות בסופי שבוע.

ועדיין, זה לא היה מסלול פשוט וגם היום הוא מתמודד עם קשיים. הוא אמר לי לא פעם: 'הקצינים ואנשי הקבע המשרתים איתי מסיימים את יום העבודה וחוזרים הביתה למשפחות - ואני חוזר לישון בבית החייל...!'. אני אומר לו שזו ההקרבה האישית שהוא צריך לעשות כדי להתקדם בחיים. אם אתה רוצה משהו - אתה חייב לשלם עליו את המחיר."

מוע'ירה טוען כי זו לא רק נקודת הפתיחה הנמוכה אלא הפער התרבותי שגורם לחיילים דרוזים ליפול בין הכיסאות.

סמי: "לדבריו, שפת האם שלנו, למשל, ערבית, גורמת לנו כמובן להתקשות בעברית, שפה שמצפים שנעשה בה שימוש ושנבין אותה כמו יהודי שזו שפת אמו. לכן, הניסיון להתאים בין כישרוים לתפקיד במבחנים זהים, חוטא לאוכלוסיות המגזרים. נו באמת, האם מצפים שבמבחנים שעושים למשל בלשכת גיוס, הדרוזי ידע מה משמעות המילה זרבונית? ובכלל, זה מה שעושה אותו פחות כשיר לקבל תפקיד?".

העניין הזה קומם את סמי ודחף אותו לעשות מעשה. הוא פנה לראש אכ"א עוד בשנת 1987 וטען כי אין לגזור גזירה שווה על מלש"בים יהודים ובני המגזרים שהגיעו מרקע שונה ומתרבות שונה. זה מינה צוות בדיקה, שבסיומה אכן שונו המבחנים בלשכות הגיוס.

עוד מספר סמי, כי כשלמד לתואר ראשון בפקולטה למדעי הטבע בחוג לכימיה באוניברסיטה העברית, חש כי היחס האינסטינקטיבי של המרצים כלפיו וכלפי בני מיעוטים אחרים הוא שונה, משום שמדובר בסטודנט שאינו "כמו כולם".

"הדבר בא לידי ביטוי בעיקר במבחנים ואם נדייק יותר - בציונים", אומר סמי. "לכן, יזמתי מהלך במועצת מורים-תלמידים של החוג להוצאת שם הסטודנט מטופס הבחינה, כך שהזיהוי יעשה רק על-ידי תעודת זהות. למרצים היה קשה לקבל זאת, כי מבחינתם הטלתי דופי בשיקול דעתם. אבל, בסופו של דבר זה הוכיח את עצמו וסטודנטים שאינם יהודים החלו לקבל ציונים טובים יותר."

■ ■ ■

מוע'ירה חווה את הנושא הזה יום יום בעבודתו כפרקליט. "בשיחותיו הרבות הוא אמר לי שעניין הפער התרבותי ובעיות השפה גורמים אצל חיילים בני מגזרים לאי הבנת פקודה, יש חוסר הבנה של פערי המנטליות ולכן מתקיים יחס של איפה ואיפה. והתוצאה: על אף ההערכה הקיימת כלפי החיילים הדרוזים, רבים מהם מגיעים - הרבה יותר משיעורם היחסי בצה"ל - לשולחנו כסגור צבאי. חלק גדול מהמקרים היה נמנע אילו הגישה הייתה מותאמת לצרכי בן המגזר. למשל, מתן פקודות בשפה פשוטה וברורה וזיכרון הבנתן."

הוא גם אומר שכמדיניות, אין בצה"ל אפליה בין יהודים לדרוזים אבל לעיתים קרובות מדי בעל תפקיד בכיר שצריך לקדם מישהו אצלו בגדוד או בחטיבה, והוא בודק כמועמדים את רבינוביץ', בוזגלו וסירחאן - גם אם הם שווים בכישוריהם - הבחירה הראשונה שלו לא תהיה בסירחאן.

סמי (במרכז) בעת מלחמת לבנון הראשונה

סמי (מימין) עם הרמטכ"ל רפאל איתן

אני משכיל, יש לי מקצוע ואני יכול למצוא עבודה. אז מה אני צריך את זה? זה הפרדוקס, במקום התקרבות יש התרחקות. לשמחתי, שיעור המתגייסים עדיין גבוה אבל בהמשך מי יודע". ■

סמי נולד בשנת 1953 בכפר מע'אר כבן למשפחת סירחאן, עובדי אדמה, שמקורה בלבנון והתפצלה לסוריה ולגליל. בכפרו גרים כ-500 מבני המשפחה המורחבת. הוא התקבל לעתודה אקדמאית ולמד כימיה באוניברסיטה העברית, התגייס לצה"ל ב-1976 ועבר לחיל שלישות בו עשה, לאחר קורס קצינים ועד לשחרורו בשנת 1997 מיוגון תפקידים. בין היתר, עשה תפקידי פיקוד ומטה בחיל, עלה בסולם הדרגות ואף שימש עוזר קצין שלישות אוגדתי. במספר תפקידים היה הקצין הדרוזי הראשון, למשל, קצין שלישות אגד ארטילרי סדיר 282. בשנת 1994, כשהיה בתפקיד קצין שלישות בית הספר המרכזי לחינוך (מח"ה אלון), זכתה היחידה שלו במקום ראשון בביקורת אכ"א. הוא השתתף במלחמת לבנון הראשונה ושירת בלבנון בין 1982-1984. "בתקופה בה שימשתי קצין כוח אדם אוגדה 91, חוויתי את אסון צור השני והמראות הקשים לא עוזבים אותי עד היום", הוא אומר. "באותה עת, פגשתי שם גם את בני הפלג המשפחתי שנותר בלבנון. זו הייתה פגישה מרגשת ביותר".

השירות המגוון שלו תבע ממנו היעדרות ממושכת מביתו. הוא שירת ברחבי הארץ ובכלל זאת בטירה, בנעורה, ברמת הגולן, בלבנון, בחבל עזה, בבית נבאלה, בקציעות ועוד. לאחר השחרור השתלב בהתנדבות ב"צוות" ונבחר לחבר וועדת הביקורת הארצית. כיום הוא עובד במשרד הפנים, בתפקיד אמרכל מחוז הצפון.

עובדה היא שבראש הפירמידה הצה"לית כמעט לא נמצאים דרוזים, למרות שהיה אלוף מקרב בני העדה ועוד כמה שמילאו או ממלאים תפקידים בכירים.

לכן, כפי שאמרתי, בגלל שאנו צריכים להמשיך ולהוכיח את עצמנו, יש לעשות פעולות יזומות להעלאת התדמית של החייל הדרוזי. ואני לא מתכוון לסיסמאות של אחים לנשק, שותפות גורל, אחים לדם - אלא לאחים שוויו זכויות, בצה"ל ובחיים האזרחיים".

לדברי סמי, מוע'ירה אף יותר נחרץ. הוא סבור שכדי להגיע לשוויון אין מנוס מאפליה מתקנת. "לדעתו, אם יש מועמדים שווים בכישוריהם,

”הדרוזים נדרשים ליותר וצריכים להוכיח יותר. קבלת השונה הייתה ועדיין בעייתית. זה לא בדגא של אנשים. אני אמנם ראיתי את עצמי שווה בין שווים וכך גם ילדי, אך כלל לא בטוח שאחרים מקרב העדה מרגישים כך”

דרוזי צריך להיות ראשון בין שווים. אחרת לא נצליח לעשות את המהפך הנדרש.

אני רואה את הצעירים היום והם משכילים, פתוחים יותר לעולם, מודעים יותר למצבם ואני חושב שבאיזשהו שלב הם ירימו ידיים ויגידו לעצמם: למה אני צריך את זה?".

- באמת אין סיבות אובייקטיביות? ואם אין - האם זה מתפקידו של הצבא לעסוק בתעדוף, באפליה מתקנת?

"הסיבה האובייקטיבית היחידה שאפשר 'להאשים' אותנו בה היא גיאוגרפית. הדרוזים לא גרים במרכז הארץ אלא בעיקר בצפון. ייתכן שיכלו לקבל תפקידים בכירים יותר אם היו מסכימים לשנות את אורחותיהם ולהעביר את משפחותיהם לבסיסים ברחבי הארץ או למרכז. יש העושים זאת, אך הם לא רבים, כי המשפחה הגדולה המאוחדת היא במרכז ההווה הדרוזית. אני באופן אישי יכולתי לקבל דרגת סא"ל אם הייתי מסכים להמשיך ולשרת במרכז.

כשאני מדבר עם מוע'ירה, הוא אומר שקידומו תלוי לא רק ברצון המערכת לקדם אותו, אלא גם בהסכמה שלו לשרת בפצ"ר בתל אביב, בקריה, שם נמצאים התפקידים הבכירים.

המערכת גם לא מספקת פתרונות של תנאי שירות. העברת בסיסי צה"ל לנגב בהחלט מקשה עוד יותר. אני מכיר הרבה קצינים שפרשו מצה"ל כי אמרו: אנחנו לא מוכנים להקריב את החיים האישיים שלנו.

אלוף יורם יאיר, יו"ר "יחד למען החייל": "אנחנו הזרוע לביטוי תמיכת העם בצה"ל ובחייליו"

עם איחוד פעילות האגודה למען החייל וקרן לב" תחת ארגון גג חדש - "יחד למען החייל" - מייעד היו"ר אלוף יורם יאיר לחברי "צוות" תפקיד חשוב ביציקת תוכן ומהות לגוף החדש. שני אפיקים עיקריים פתוחים בפני המתנדבים - הרחבה ועיבוי של פעילות סניפי הארגון למען החיילים וגיוס תרומות אשר 100% מהן יוקדשו לרווחת החיילים

מאת: דוד גרין

האגודה למען החייל, יחד עם קרן לב", נמצאות בנקודת מפנה מהותית בתולדותיהן, עת מוזגו שני הארגונים למסגרת אחת הנקראת "יחד למען החייל". בנקודה זו, "חובת ההוכחה" לנחיצות השינוי מוטלת על כתפי

הגוף החדש ועל העומד בראשו, אלוף יורם יאיר - ייה.

למעשה, האגודה למען החייל, הקיימת כבר כמעט 75 שנים, עברה טלטלה עזה, שנבעה הן מזו"ח מבקר המדינה שעיקרו עסק בהוצאות ההנהלה הגבוהות ובמוקד ההתרמות שהפעילה האגודה, והן ממסקנות ועדה ציבורית (ועדת מינטקביץ') שמינה משרד הביטחון לפני כארבע שנים להסדרת פעילותן של האגודה ושל קרן לב".

ייה מבקש לא לעסוק בעבר, אלא להציג את אתגרי "יחד למען החייל" (להלן בקיצור "יחד") לשנים הקרובות. בראש ובראשונה, מצוין ייה את ריענון הארגון, הרחבת פריסת סניפיו ותגבור והצעת מתנדבי הסניפים. במקביל, הוא מדגיש את השינוי בנושא גיוס התרומות, כך שמאה אחוז מכל תרומה יופנו לייעודם בלי שיריד אפילו אחוז אחד בדרך. "המסר המוביל אותנו הוא פשוט - החייל במרכז", מדגיש ייה, "טובתו ורווחתו לנגד עינינו כל העת". על-פי ההסכם שהוביל עם משרד הביטחון, אוחדו קרן לב" והאגודה למען

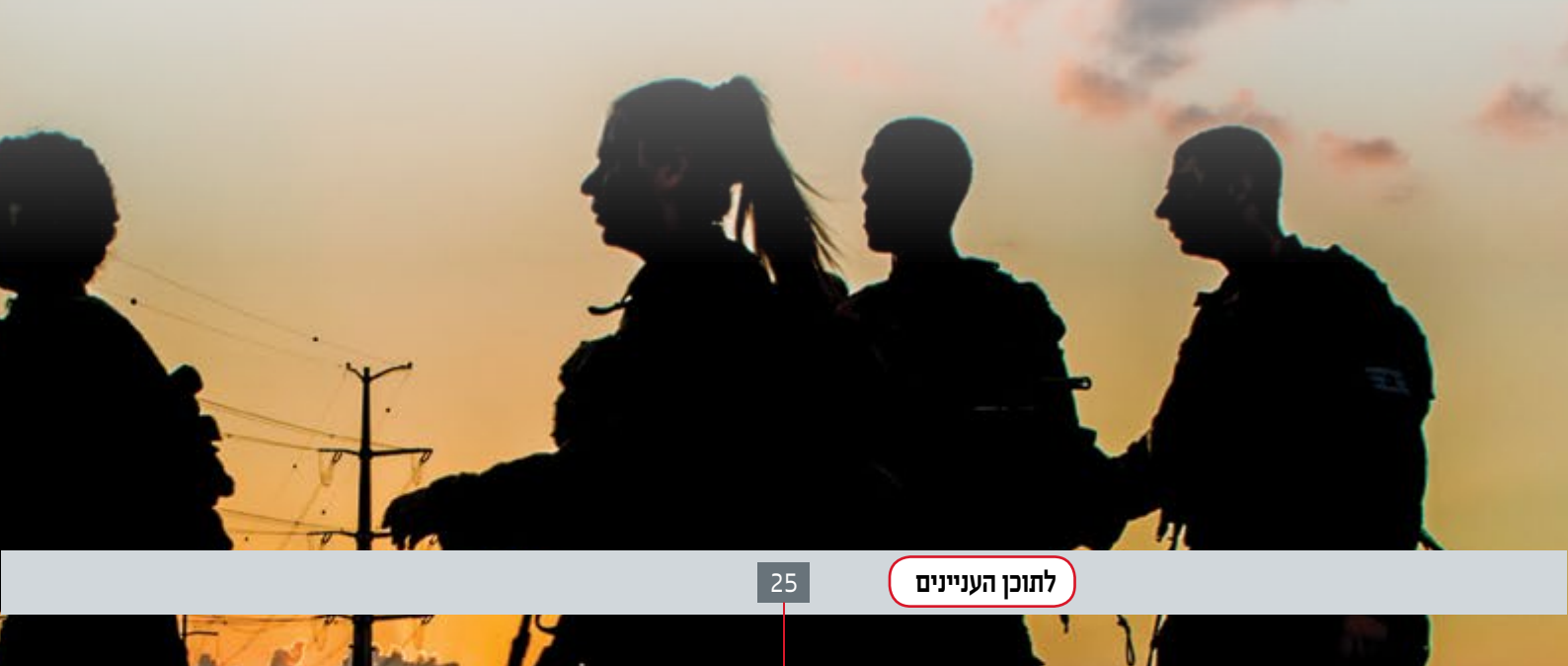
החייל לארגון גג אחד, תחתיו הוקמו שני גופי משנה, שבראש כל אחד עומד מנכ"ל. האחד, גוף לגיוס תרומות למען החיילים שהוא האחראי לכל פעילות גיוס התרומות בארץ ובחו"ל, הנעשית מטעם מערכת הביטחון עבור צה"ל וחייליו. יעדי התרומות נקבעים על-פי הנחיות וסדרי עדיפויות המתווסים על-ידי צה"ל. השני, גוף תפעולי העוסק במימוש התרומות, בפעילויות רווחה ובהפעלת מתקני "יחד" ובתי החייל.

■ ■ ■

לדברי ייה, השינוי הגיע כתוצאה מתהליך טבעי, שעבר הארגון הוותיק שהתבגר מאוד - וכך גם מתנדביו. "מתכונת הפעילות שהייתה קיימת לא הצליחה לעודד התחדשות בארגון. המסקנה המיידית המתבקשת הייתה שאם חפצי חיים אנחנו, חייבים לפעול במתכונת חדשה שתוביל את הארגון בעשורים הבאים".

גיוס משאבים ומתנדבים הינו סיבת הראיון עם ייה, שכן הוא מייעד ל"צוות" ולחבריו תפקיד חשוב בהתחדשות הארגון. "אך טבעי הוא שאנשי 'צוות' יובילו את ההתנדבות ב'יחד'", אומר ייה. "מי יכול למלא את המשימה טוב יותר אם לא אלה אשר שירתו רוב חייהם הבוגרים בצה"ל, נהנו מפעילות האגודה למען החייל וקרן לב" ובוודאי ירצו לעשות יותר עבור ממשיכי דרכם בצה"ל. ארגון 'צוות' חרט על דגלו את ההתנדבות כאחד מארבעת נדבכיו, ובעיניי אין מקום הולם יותר עבור חבריו מארגון 'יחד למען החייל'.

יתרה מכך, ל'צוות' 40 סניפים, חלקם ממוקמים בבתי החייל העירוניים, ולעיתים הם אף מקיימים פעילויות משותפות. מה יותר מתבקש מהחיבור הזה? בעניין זה נפגשתי עם יו"ר 'צוות' היוצא ברוך לוי, עם המנכ"ל דן נדיב ודיברתי

עם היו"ר הנוכחי מוטי בר דגן. הם בהחלט הבינו את היתרונות הגלומים בחיבור בין 'יחד' ל'צוות'."

ייה היה רוצה שיראו בהתנדבות ב"יחד" את ברירת המחדל הראשונה. "אני אומר זאת, גם כי רוחב יריעת הפעילות שלנו מאפשר לכל חבר למצוא את האפיק המתאים לו ביותר, הן במסגרת הסניפים והן במסגרת גיוס כספים. לגבי הסניפים, היעד שלנו הוא לעבות סניפים קיימים ולהרחיב את הפריסה. בחלק גדול מהערים והמועצות המקומיות לא קיימים כלל סניפים של ארגוננו, ובכללן ערים גדולות, בהן מתגוררים מאות אלפי חברי 'צוות' - תל אביב, ראשון לציון, הרצליה, גבעתיים ועוד.

אני בהחלט רוצה שחברי 'צוות' יטלו על עצמם את המשימה של הקמת הסניפים החדשים, לרבות גיוס מתנדבים מקרב חבריהם לתפעולם השוטף. אני שואף לרשת את הארץ בסניפים ולהפוך אותם למוקדי פעילות עבור החיילים לאורך כל השנה.

פריסת הסניפים חשובה מאוד גם בהיבט הקירבה הפיזית לחייל. רק במגע ישיר ובלתי אמצעי נוכל להיחשף למצוקות החיילים, לפגוש חיילים בודדים, לארגן מבצעים ייעודיים ועוד.

יותר מכך: סניף יכול לעודד ולרתום גם את הרשות המקומית לפעילות למען החיילים - אימוץ יחידות, עריכת ימי כיף ועוד. לרשות יש את האמצעים לכך, והיא יכולה גם לחבור למאמץ גיוס המתנדבים.

באותו עניין, יש לא מעט סניפים קיימים שהינם דלים בכוח אדם, שחלקו התבגר מאוד ולא נמצא לו מחליף. יש אפילו כאלה שאותם מאיישים לא יותר משלושה מתנדבים. ברור שעם מספר כה מועט של אנשים אי אפשר לפעול ולעמוד במטרות."

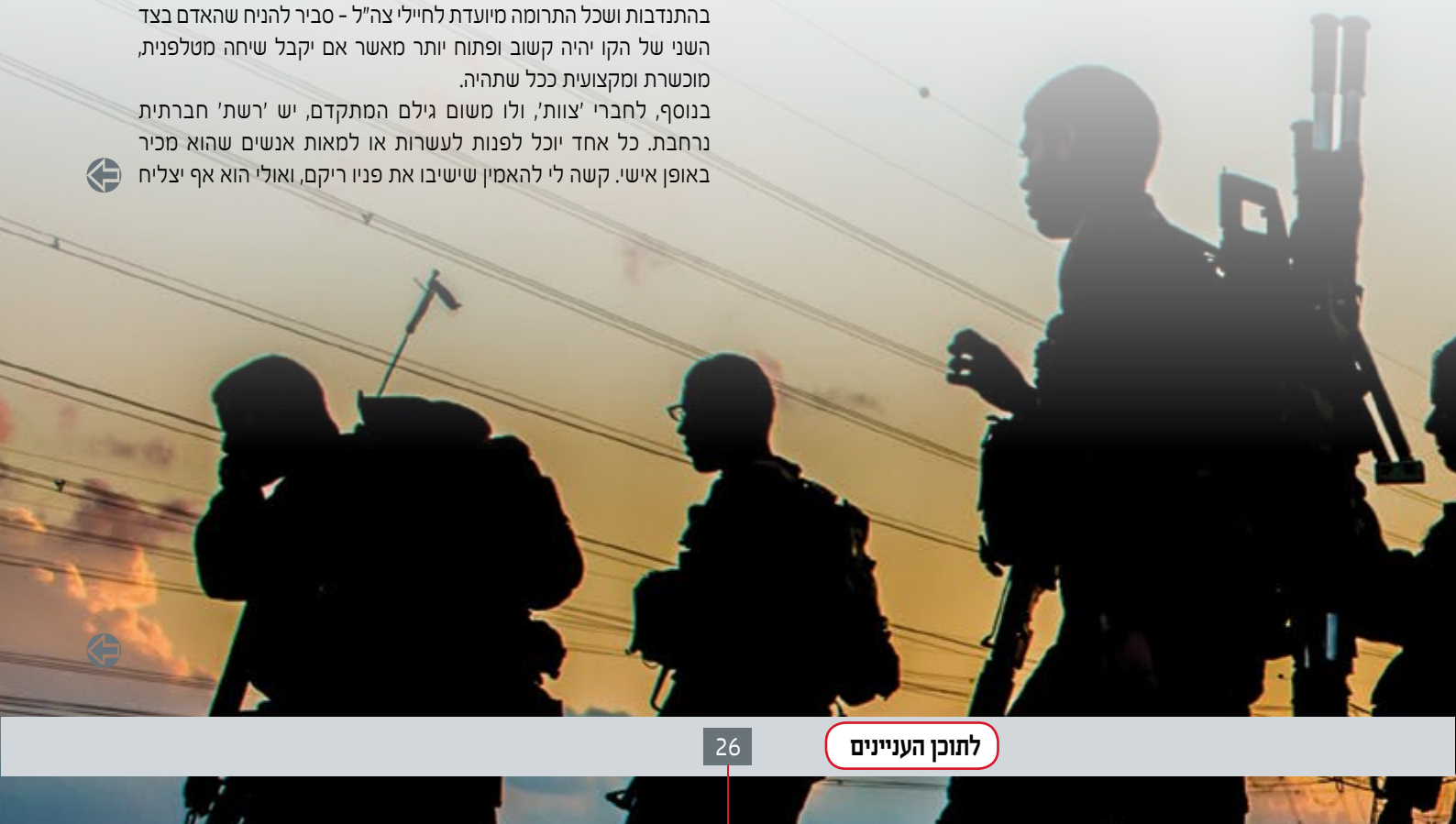
האפיק השני הפתוח בפני מתנדבי "צוות" הוא גיוס כספים. "אם עד כה גיוס תרומות באמצעות חברה חיצונית, שעמלתה הייתה 41% מגובה התרומה והסכום הנותר שימש להוצאות הנהלה וכלליות של הארגון - ועל כך יצא קצפן של ועדות הבדיקה למיניהן - המתנדבים שיישבו בסניפים או בבתים יוכלו לעשות זאת ללא גזירת תקורה. יתרה מזאת, על-פי ההסכם עם משרד הביטחון, כל הוצאות גיוס הכספים והנהלה וכלליות מכוסות על-ידי משרד הביטחון. מכאן שכל תרומה מגיעה כעת ב-100% לייעודה - רווחת החיילים. יותר מכך: ככל שישגדל מספר המתנדבים המגייסים תרומות, כן ישגדל הסך הכולל - שכל כולו יגיע למטרות שלשמן נאסף."

”אך טבעי הוא שאנשי 'צוות' יובילו את ההתנדבות ב'יחד למען החייל'. מי יכול למלא את המשימה טוב יותר אם לא אלה אשר שירתו רוב חייהם הבוגרים בצה"ל, נהנו מפעילות האגודה למען החייל וקראו לב"ב ובוודאי ירצו לעשות יותר עבור ממשיכי דרכם בצה"ל

- אתה באמת חושב שאנשי "צוות" יוכלו לגייס תרומות טוב יותר מגורם מקצועי שזה תחום התמחותו?

"בהחלט. כאשר מהעבר השני של קו הטלפון יזדהה איש 'צוות', יציג את ארגון 'יחד למען החייל' ואת מטרותיו ויצוין את העובדה שעבודתו נעשית בהתנדבות ושכל התרומה מיועדת לחיילי צה"ל - סביר להניח שהאדם בצד השני של הקו יהיה קשוב ופתוח יותר מאשר אם יקבל שיחה מטלפנית, מוכשרת ומקצועית ככל שתהיה.

בנוסף, לחברי 'צוות', ולו משום גילם המתקדם, יש 'רשת' חברתית נרחבת. כל אחד יוכל לפנות לעשרות או למאות אנשים שהוא מכיר באופן אישי. קשה לי להאמין ששייבו את פניו ריקם, ואולי הוא אף יצליח

באותה שיחה לגייסם להתנדבות בארגון. תראה, לתרום יכול רק מי שיש לו אמצעים, להתנדב כל אחד יכול, בין אם זה פעם בחודש או כל יום. כל אחד יכול לארח חייל בודד מעת לעת, כל אחד יכול לחלק סנדביצ'ים בצמתים מעת לעת, כל אחד יכול לבקר חיילים בבתי חולים, ולהביא עימו שי מעת לעת ועוד".

- תקציב "יחד" הוא שבריר אחוז מתקציב צה"ל. האם באמת יש צורך בארגון כזה? האם אי אפשר לממן פעילות רווחה למען החיילים ישירות מתקציב הביטחון?

"צה"ל מספק לחייל את מה שהוא חייב, כדי שיוכל לבצע את משימתו באופן הטוב יותר, יהיה מצויד היטב ומוכן כראוי לשעת מבחן. הצבא רכש מתקציבו צוללות ומטוסים ותחמושת רובים ושכפ"צים ועוד ציוד חיוני וחשוב - ככל שהתקציב מאפשר זאת.

אבל, יש דברים שאי אפשר לקנות בשום כסף - חום, אהבה, הערכה, הזדהות. היעוד שלנו הוא לעודד ולתמוך מוראלית בחיילים, לתת להם תחושה שכולנו איתם, להראות שאנו גאים בפועלם, להביא בפניהם את הוקרת עם ישראל

צילום: דוד

על שירותם למען המדינה. אנחנו בעצם הזרוע הביטוי תמיכת העם בחייליו".

- האם חדר כושר בבסיס, למשל, הממומן על-ידי "יחד", לא היה צריך להגיע מתקציב צה"ל? הרי כושר גופני הוא חלק ממוכנות החייל למילוי תפקידו? "העלית נקודה מצוינת. לי, כמו לרבים מחברי ב'צוות' וגם לצעירים מאיתנו, לא היה מועדון כושר בבסיס - ולא היינו חיילים פחות טובים בגלל זה. רצנו בשטח, טיפסנו על הרים, עשינו שכיבות סמיכה על החול, סחבנו אלונקות - והיינו בכושר.

מועדון הכושר לא נועד להחליף את כל אלה. מטרתו היא לפנק, להעניק לחייל תחושה נעימה, ידיעה שיש מי שחושב עליו ומוכן להכניס את היד לכיס ולתרום כסף - רק כדי שהוא ירגיש טוב יותר.

מה בעצם עושה כל אחד מאיתנו עבור ילדיו? נותן להם באמת רק מה שצריך כדי לקיימם, או הרבה מעבר לכך? אנו נותנים להם הרבה מעבר, כדי להביע את אהבתנו! ברור שהעשייה שלנו ב"יחד למען החייל" היא

”חשוב להבהיר כי אנחנו לא קובעים את ייעוד התרומה. האנשים האמונים על הנושא בצה"ל - רמ"ח פרט וענף תרומות - מתווים את סדר העדיפויות הכללי והספציפי, יש להדגיש, למען החיילים בסדיר. אחרי שקיבלנו את פירוט ותעדוף הצרכים מהצבא, אנו באים עימם לתורמים ומנסים לגייס את הסכומים הנדרשים.”

”מה בעצם עושה כל אחד מאיתנו עבור ילדיו? נותן להם באמת רק מה שצריך כדי לקיימם, או הרבה מעבר לכך? אנו נותנים להם הרבה מעבר, כדי להביע את אהבתנו. ברור שהעשייה שלנו ב"יחד למען החייל" היא גם מעל ומעבר להכרחי לפעילות החיילים. אנו עושים זאת, כי אנו רוצים לתת לחיילינו את אותה התחושה של חום ואהבה.”

גם מעל ומעבר להכרחי לפעילות החיילים. אנו עושים זאת, כי אנו רוצים לתת לחיילינו את אותה התחושה של חום ואהבה. אענה לך לשאלה זו גם מזווית אחרת: למה קיימים כל כך הרבה גופים התנדבותיים, עמותות וארגונים לסיוע לזולת? כי הקומץ אינו משביע את הארי; כי המדינה, על צרכיה המרובים, יכולה לדאוג רק לרובדים מסוימים. הביורוקרטיה, חוסר היכולת לאתר מקרים חריגים, זמן תגובה איטי, שלא לדבר על מחסור בתקציבים ייעודיים - הביאו לפריחת המגזר השלישי. הוא מהווה לא אחת את החיבור בין הצורך המתעורר מעת לעת, לבין המענה שאינו יכול להגיע מהממסד".

- התמיכה בחיילים והאהבה לצה"ל ניכרות בכל שכבות הציבור במיוחד בעת חירום, ובכלל זאת יוזמות פרטיות אשר "מתחרות" ב"יחד". האם יש צורך לדעתך לעשות סדר בדבר?

"התמיכה הפרטית והיוזמות האישיות הן מהמאפיינים היפים והמרגשים ביותר של החברה הישראלית, אך יש בהן גם מורכבות - בעיקר עבור צה"ל. לצערי, האזרח הראשון שנהרג בצוק איתן היה מתנדב שהגיע כדי לחלק סנדביצ'ים לחיילים. נכון, הוא הגיע כדי להביע את הזדהותו, והערכתי הרבה אליו - אבל הבעיה היא שמהלכים ספוראדיים של עזרה מסוג זה לחיילים עלולים להיות בעייתיים.

לאחר צוק איתן החליטו בצה"ל לעשות סדר גם בנושא זה וכחלק מאיחוד לב"י והאגודה למען החייל, תרומות בכסף ובשווה כסף ייעשו רק דרך "יחד". בעניין זה חשוב להבהיר שאנחנו לא קובעים את ייעוד התרומה. האנשים האמונים על הנושא בצה"ל - רמ"ח פרט וענף תרומות - מתווים את סדר העדיפויות הכללי והספציפי, יש להדגיש, למען החיילים בסדיר.

אחרי שקיבלנו את פירוט ותעדוף הצרכים מהצבא, אנו באים עימם לתורמים ומנסים לגייס את הסכומים הנדרשים.

אני סבור שטוב שכך נעשים הדברים, כי יש יחידות אטרקטיביות, שתורמים רוצים לחסות תחת ההילה המלווה את פעילותן - שייטת 13, סיירת מטכ"ל, שלדג, טייסות יוקרתיות. אבל אלה, מבחינת מספר המשרתים בהן - הן מיעוט שבמיעוט. הצבא ענק וכל חייל, בודאי קרבי, זכאי לתמיכה לא פחות מחבריו המשרתים ביחידות היוקרתיות".

- איך אתה מרגיש, באופן אישי, כמי שמונה לעמוד בראש גוף כזה? "הנושא אינו זר לי. כשביקשו ממני שר הביטחון ומנכ"ל משרדו להוביל את מהלך האיחוד של לב"י והאגודה לגוף אחד ולעמוד בראש הגוף המאוחד, הצבתי שלושה תנאים:

אחד, אני לא נלחם באנשים, אני לא מפטר אנשים ואני לא נכנס לתפקיד מאוּש.

שני, אמלא את תפקידי בהתנדבות מלאה, ללא שכר וללא הוצאות, כדי שאיש לא יוכל לטעון כנגד גובה שכרי או סוג הרכב שהועמד לרשותי.

התנאי השלישי היה שמימון כל פעילויות איסוף התרומות ומימושן יגיע מתקציב משרד הביטחון.

היום, תחת מעטפת מאוחדת, אנו ארגון רזה, גמיש, מהיר תגובה ומתחדש ואני גאה לעמוד בראש הגוף האחד והיחיד שירכז את כל איסוף התרומות לצה"ל בארץ ובחול", ויממש תרומות אלה למען רווחת חיילי צה"ל. מעתה כל תרומה תגיע בשלמותה לחיילים." ■

בעקבות אתרים ואירועים היסטוריים בגליל

מאת: שבתאי קו*

תוכנית הטיול מתמקדת באתרים המציגים אירועים שנצרכו בתודעה הלאומית. נתחיל את הטיול בבית הצנחן בקיבוץ מעגן, הנמצא בדרום הכנרת מזרחית לצומת צמח. איך מגיעים? לבאים מהמרכז מומלץ לנסוע בכביש 65 דרך נחל עירון עד כפר תבור ומשם מזרחה בכביש 767 עד צומת צמח ומזרחה לקיבוץ מעגן. מייסדי הקיבוץ היו ברובם חברי תנועת הבונים מטרגנסילבניה. בין חברי הגרעין היה פרץ גולדשטיין, מצנחני היישוב לאירופה הכבושה בידי הצורר הנאצי.

בית הצנחן בקיבוץ מעגן

קבר האחים במצודת כ"ח

קיבוץ להבות הבשן

קבר נבי יהודה

צהריים ניתן לסעוד בצומת גומא הסמוך - במקום מגוון בתי אוכל לכל דורש. האתר הבא בטיול הוא **מצודת כ"ח** (מכונה גם מצודת ישע בדומה לשם הערבי של המקום א-נבי יושע). זוהי מצודת משטרה בריטית (מדגם "טגארט"), שהוקמה במהלך המרד הערבי (בשנים 9-1936) נוכח מיקומה האסטרטגי בגליל העליון המזרחי ושליטתה על עמק החולה. המצודה נמסרה על-ידי הבריטים לידי הערבים בתש"ח. בקרבות הגבורה לכיבושה נהרגו 28 לוחמים (מכאן שמה) מקרב לוחמי הפלמ"ח ויחידות אחרות. הבולט והמוכר בהם הוא דודו צ'רקסקי (לזכרו חובר השיר "היש עוד פלמחניק כמו דודו?"). כיום משמשת המצודה כבסיס של משמר הגבול והיא סגורה למבקרים. ניתן לבקר באגדרת הזיכרון המרשימה ובקבר האחים חללי הקרבות, הצמודים למצודה. מהאתר נשקף נוף פנורמי מרהיב לעמק החולה, הגולן והחרמון. ב-2014 נפתח במצודה מוזיאון הרעות לזכרו של יהודה דקל, המציג את סיפור מורשת הקרב. כאן מסתיים הטיול. למעוניינים, ניתן לקנח בביקור בשמורת טבע מקסימה - **שמורת פער** - הממוקמת בכביש הצפון מערבית לקיבוץ סאסא, ובה בולטן ועצים עתיקים.

המעוניינים במידע משלים יכולים להתקשר לשבתאי קו, טל' 052-6007566. ■

* הכותב הוא מורה דרך ומרצה על תולדות ארץ-ישראל

בשנת 1954 נערכה עצרת לזכרם של הצנחנים שליחי היישוב שנספו, ובמהלכה אירע אסון, כאשר מטוס נושא אגרת התרסק לתוך קהל המשתתפים שכלל את נציגי המשפחות והנהגת היישוב. 17 איש נהרגו באסון הכבד. בית הצנחן מתאר את סיפור הגבורה של הצנחנים ואת האסון ב-1954. הכניסה בתשלום סמלי. ניתן לתאם את הביקור עם מנהל הבית עלי קדם - 052-3224333.

ממעגן נשים פעמינו **לאתר זיכרון ייחודי בקיבוץ להבות הבשן**, לשם נגיע בנסיעה צפונית בכביש 90 עד צומת גומא ומזרחה בכביש 977. להבות הבשן הוא קיבוץ ששמו הוא שילוב של שם הגרעין המייסד "להבות" ומיקומו בשולי הבשן (השם המקראי של הגולן).

חבריו הראשונים היו מקרב אנשי עליית הנוער מגרמניה ופולין וחניכי השומר הצעיר בני הארץ. אתר הזיכרון ביישוב מתאר את הסיפור הלא שגרתי של שני קברים בחלקה מטופחת במרכז המשק. הוא כולל חדר הנצחה, אנדרטה, קיר זיכרון וקברים של שני לוחמים שנפלו בתש"ח במהלך הקרבות עם הסורים. הקברים נותרו במקומם לבקשת המשפחות ולא הועברו לבית העלמין. לאחר הביקור המרגש נמשך לאתר מרכזי של העדה הדרוזית בצפון - **קברו של נבי יהודה**, המזוהה על-ידי הדרוזים עם מקום קבורתו של יהודה בן יעקב. האתר ממוקם בעמק החולה, בין היישובים שאר ישוב וקיבוץ דפנה. המבקרים בו מתקבלים בסבר פנים יפות ויש להקפיד על לבוש צנוע באתר. ארוחת

בשנת 1954 נערכה עצרת לזכרם של הצנחנים שליחי היישוב שנספו ובמהלכה אירע אסון, כאשר מטוס נושא אגרת התרסק לתוך קהל המשתתפים, שכלל את נציגי המשפחות והנהגת היישוב. 17 איש נהרגו באסון הכבד

סרטון על
מצודת כ"ח
סרקו קוד QR זה:

להוביל, להנהיג, לחולל שינוי במערכת החינוך

כשארגון "צוות" החליט ליטול על עצמו גם משימות חברתיות וחינוכיות, לא רבים כנראה חשבו שהמהלך הזה - הנעשה במסגרת תוכנית "הטובים בחינוך" - יצבור תאוצה ויניב מאות מורים המשתלבים במערכת החינוך. ולא זו בלבד - המורים של אתמול מתקדמים והופכים למנהלי בתי הספר של היום ומובילים מוסדות חינוך ברחבי הארץ למצוינות לימודית וערכית • שישה מנהלים בוגרי תוכנית "אבני ראשה" מביאים את סיפורם האישי

מאת: דורית טל אור

שלומי פייער: לעבוד במכפלות של השפעה

כוונה לנהל בעתיד בית ספר. בהכשרתי המקצועית אני מהנדס תעשייה וניהול, והיו פתוחות בפניי גם דרכים אחרות, אבל תחום החינוך משך אותי יותר. הייתה לי כוונה להתנסות כמורה ולהעמיק את הידע הפדגוגי ולראיה, כשקיבלתי די מהר הצעה לנהל בית ספר (לא בערוץ הממלכתי) - סירבתי. הרגשתי שאני צריך לעשות עוד דרך, בדיוק כפי שעשיתי בצבא. התחלתי ללמד מתמטיקה בבית הספר יח"ד במודיעין.

בית הספר הייחודי הזה מיישם יחד עם עוד 13 כמותו הפועלים ברחבי הארץ, תפיסה המשלבת תלמידים חילוניים ודתיים (יח"ד - יחד, חילוניים ודתיים). מדובר בקמפוס לימודים, אליו נכנסים בגיל הגן ובו לומדים עד כיתה י"ב.

"פגשתי שם צעירים צמאים להכונה ואם לתמצת את פועלי שם במילה אחת, הייתי בוחר במילה 'נוכח'."

גם שנה וחצי לאחר שמחזור תלמידי י"א שחינך סיים את בית הספר, קבוצת הוואטסאפ שהקים עדיין פעילה. הוא מעודכן בקורותיהם בצבא ובחיים בכלל וממשיך להיות דמות משמעותית.

"כאן אנחנו נכנסים ל'אני מאמין' שלי, שמלווה אותי מאז ומתמיד: אין תלמיד שלא יכול, יש מורה שמוותר. הצוות החינוכי הוא החוליה החשובה ביותר בדרך להגשמת המטרות מול התלמידים, שזו מהותנו כבית ספר. לכן, כבר מתחילת הדרך היה לי ברור שאני רוצה להוביל מורים ולעבוד במכפלות של השפעה."

שלומי מספר, כי בזכות עזרה רבה שקיבל מיחידת התעסוקה של "צוות" הצליח להשתלב בתוכנית "אבני ראשה". "ציונה דן, רכזת תעסוקה במחוז יהודה, הייתה שותפה מלאה לכל השלבים הבירוקרטיים שכללו הוכחת יכולת ניהול בפועל, בדיוק בהתאם לקריטריונים מוגדרים מראש. לבסוף, הצלחתי להשתלב בתוכנית ולהתקדם עוד צעד בדרך לניהול בית ספר". עוד מציין שלומי בתודה ובהערכה את מוטי שגיא, כמי שתמך וסייע לו רבות לאורך המסלול שעבר.

התוכנית של שלומי הושלמה במלואה עת קיבל, לא מזמן, הודעה משמחת על זכייתו במכרז לניהול בית הספר מקיף ה' באשדוד, בית ספר שמונה-שנתי - מכיתה ז' עד י"ד. "בסך הכל כ-1,400 תלמידים", הוא אומר בחיוך. "ללא ספק אתגר רציני".

תוכנית "אבני ראשה", לדבריו, הייתה חשובה ומעשירה וזאת למרות שעם רקע בשלושת הנדבכים שציין בפתח דבריו (מבצעי, הדרכה ובקרה) ועם ניסיון מוצלח בהוראה, הוא הרגיש די מוכן.

"מה שחסר לי זו הכנה ליום הראשון כמנהל, וזו נערכת במסגרת של

"אין תלמיד שלא יכול, יש מורה שמוותר. הצוות החינוכי הוא החוליה החשובה ביותר בדרך להגשמת המטרות מול התלמידים, שזו מהותנו כבית ספר. לכן, כבר מתחילת הדרך היה לי ברור שאני רוצה להוביל מורים ולעבוד במכפלות של השפעה"

בסיפורו של אל"מ שלומי פייער,

47, נשוי + 3, תושב מודיעין, מגולמת

התפיסה שהוא עצמו מציג -

"מחייל עד מג"ד" - כשהוא

מתאר את מסלול הצמיחה

שלו בחיל התותחנים.

אבל, באותה נשימה, מגולם

בו גם צירוף המילים "מסלול

מקוצר", כי בדיוק כפי שהתגייס

ואותר למסלול ישיר לקצונה, כך

הצליח, בנחישות ובהתמדה, להשלים את

המסע למשרת ניהול בית ספר בזמן שיא: שנתיים בהוראה (ולא שלוש)

כדי להתחיל בתוכנית "אבני ראשה" ושלוש שנות ניסיון בהוראה (ולא

חמש) כדי להתמודד על מכרזי ניהול בתי ספר.

שלומי התגייס בשנת '87 לתותחנים ועשה, כאמור, את כל הדרך

בגדוד - מחייל עד מג"ד. "לימים, חזרתי להיות מפקד אגד מילואים

של התותחנים, שזה סדר גודל של חטיבה", הוא אומר.

ציר נוסף של השירות שלו עסק בהדרכה והכשרה, וגם בו עשה את

כל הדרך ממדריך צעיר ועד פיקוד על מרכז האימונים של החיל ועל

בסיס שיבטה.

ציר שלישי של עשייה עסק בתחום הביקורת והבקרה. תפקידו האחרון

היה הקמת יח' מבקר צה"ל, שמתפקיד מפקדה הראשון פרש לאזרחות.

"עוד טרם הפרישה כבר התחלתי את תוכנית 'הטובים בחינוך', מתוך

” עוד טרם הפרישה, התחלתי ללמוד בתוכנית 'הטובים בחינוך', מתוך כוונה לנהל בעתיד בית ספר. בהכשרתי המקצועית אני מהנדס תעשייה וניהול, והיו פתוחות בפניי גם

דרכים אחרות, אבל תחום החינוך משך אותי יותר

“

סדנה, זמן קצר לפני תחילת הלימודים. אבל לא חיקיתי לסדנה והחלתי גם כאן מתודות חפיפה שרכשתי בצבא: סדרת פגישות עם הצוות החינוכי ועם בעלי תפקידים מרכזיים שבהן אני לומד לעומק את המצב הקיים ואת האתגרים הצפויים לי בתחום הספציפי המדובר".

שלומי מצפה בהתרגשות לתחילת שנת הלימודים ולפתיחת פרק חדש

בחייו, בו יממש את שאיפתו "להשפיע במכפלות". "אני מרגיש שאני מגיע לתפקיד עם רקע, עם ניסיון במערכות גדולות, עם שלבים חשובים שעברתי בדרך ועם המון רצון להיטיב. הטיפ הכי חשוב בעיניי הוא להגיע לא רק מוכן, אלא גם בלי אגו. זה לא תמיד קל, אבל אם מצליחים בכך, זה מאפשר פתיחות ושיתוף פעולה במערכת כולה".

בית הספר התיכון "גאון הירדן" - דרכא

יצחקי גולן: מביאים ידע, ניסיון וברק בעיניים

מוסדות חינוך המרוחקים מהמרכז, אומר יצחקי. "זאת, לצד יכולת הכלה רחבה במיוחד". באומרו זאת, מתכוון יצחקי למסגרת כיתות 'נווה' שהיא חלק מבית הספר ובה לומדים תלמידים על הרצף האוטיסטי (אחת בכל שכבה). בנוסף לפעילות בנפרד, משתלבים התלמידים גם בכיתות רגילות - בלימודים ובפעילויות שונות.

"כבית ספר אזורי מגיעה אלינו אוכלוסיה הטרוגנית ושילוב תלמידים עם צרכים מיוחדים מוסיף לאתגר המתחייב מהאחריות הקהילתית-אזורית שלנו".

יצחקי התגייס בשנת 82 לצה"ל ועשה מסלול בסיירת מטכ"ל - כלוחם וכמפקד צוות. בתום השירות השתחרר ולאחר חמש שנים שב למערכת ולסיירת בשורותיה עשה עוד מגוון תפקידים שהשתיקה יפה להם. חלקו השני של השירות שלו היה בתחום קשרי חוץ בצה"ל ותפקידו האחרון - ראש המחלקה לשת"פ בי"ל באגף המודיעין.

"מכאן ניתן להבין, כי יש לי ניסיון בהובלה ובניהול מערכות גדולות, בהתמודדות עם אתגרים, בהנעת אנשים ובהתוויית דרך. כשהשתחררתי, היה לי ברור שהבחירה שלי היא לפנות לתחום החברתי-חינוכי".

לדבריו, הנגישות הגבוהה של ההסבה לחינוך והוראה, בזכות תוכנית "צוות הטובים בחינוך", הכריעה את הכף לכיוון מערכת החינוך. הוא הצטרף למחזור השני של התוכנית במכללת אורנים.

"לימודי החינוך במכללה היו חיוניים ולא פחות מכך הלימודים בצוותא עם קבוצה מגובשת, מגוונת ואיכותית של עמיתים מכל דרועות צה"ל המהווים קבוצת תמיכה חשובה עד היום", הוא אומר.

"הקשר עם יחידת התעסוקה של 'צוות' ועם דליה סלוצקי היה מבחינתי בדיוק מה שזקקתי לו: סיוע, הכוונה וליווי בתדירות הנכונה. גם היום אנחנו בקשר - אבל הפעם בעיניי גיוס כוח אדם לבית הספר...". הוא אומר בחיוך. "אני חושב שכל

"אנשי 'צוות' המשתלבים במערכת החינוך, מביאים מה שאני מכנה 'צעירות מבוגרות'. כוונתי לכך שהם בשלים ועתידי ניסיון, ולצד זאת, מגיעים למערכת 'צעירים', חדורי אמונה ביכולת ללמוד, להוביל ולהצליח. שילובם של אנשים מבחוץ יוצר סינרגיה חיובית ומעשיר את המערכת"

יצחקי גולן, אל"מ, תושב רם און שבחבל

תענך, נשוי ואב לשלושה, מרגיש שדרכו הצבאית הייתה מסלול הכנה והכשרה משמעותי לתפקידו הנוכחי - מנהל בית הספר התיכון "גאון הירדן" - דרכא" בעמק המעינות. חוט של שייכות ומחויבות עובר בין כל התפקידים שעשה ולא פלא כי "גשרים של שייכות ומחויבות" הן המילים החרוטות על דגלו של בית הספר שבניהולו.

"חשוב להדגיש כבר בראשית הדברים כי הצטרפתי למערכת מתפקדת, שוקקת פעילות ומכוונת לחדשנות", הוא אומר. "לא הייתי רוצה לחשוב על המנהל כמי שיוצר הכול מחדש, אלא כמי שמצטרף לעשייה ולדרך, תורם ממטענו האישי, תומך, מאפשר ומקדם את כל מי שנמצא בה - תלמידים וצוות חינוכי כאחד". נקודה אותה הוא מדגיש היא "הערנות הנדרשת להשתנות המהירה המתרחשת כיום בכל תחום בעולמנו והצורך להכין את התלמידים לקראת העתיד". בית הספר משתייך לרשת "דרכא" המפעילה 28 בתי ספר בדגש על פרופריות. "אנו מאמינים במצוינות לימודית, למרות נקודת הפתיחה הפחות טובה של

חבר 'צוות' שיכול לצרף למערכת שבניהולו עוד חבר 'צוות' - ייצא נשכר מכך. יצחקי, שנכנס לתפקידו לפני שנה, זוכה לליווי מטעם רשת "דרכא" וכן לחונך מטעם מכון "אבני ראשה". הוא מתעתד להצטרף בעוד כשנה לתוכנית הכשרת המנהלים. "זו תהיה עוד תחנה חשובה במסלול מתמשך של למידה והעשרה. אני לומד כל יום ומכל אדם שאני פוגש".

הוא מייטיב לעשות שימוש במיומנויות מהצבא, למשל, בתחום בניית שיתופי פעולה, "אלא שהפעם מדובר בשיתוף פעולה בין המוסדות החינוכיים בעמק. בנינו 'מצפן' של שפה וערכים המשמש כבסיס ליצירת פעילויות משותפות בין החלקים השונים המרכיבים את הקהילה".

לדעתו, אנשי "צוות" המשתלבים בכל מקום ותפקיד במערכת החינוך, מביאים מה שהוא מכנה "צעירות מבוגרת". "כוונתי לכך שהם אנשים בשלים, עתירי ידע

וניסיון, המגיעים למערכת 'צעירים', עם ברק בעיניים ועם התלהבות אמיתית. חדורי אמונה ביכולת ללמוד, להוביל ולהצליח. כמו שחוויתי הרבה פעמים בשירות הצבאי, שילוב של אנשים מבחוץ יוצר סינרגיה חיובית ומעשיר את המערכת".

”לא הייתי רוצה לחשוב על המנהל כמי שיוצר הכול מחדש, אלא כמי שמצטרף לעשייה ולדרך, תורם ממטענו האישי, תומך, מאפשר ומקדם את כל מי שנמצא בה - תלמידים וצוות חינוכי כאחד. נדרשת מאיתנו ערנות להשתנות המהירה המתרחשת כיום בכל תחום בעולמנו ולצורך להכין את התלמידים לקראת העתיד”

בועז חן ציון: לטפח שייכות ואהבת הארץ

בית הספר לחי"ר של החיל. במהלך השירות גם השלים תואר ראשון במדעי המדינה ורב-תחומי ותואר שני במינהל עסקים. "צברתי ניסיון וידע רב, התנסיתי בניהול מערכות גדולות, הדרכתי והנהגתי חיילים רבים. לדעתי, ניהול מוצלח מתחיל במנהיגות ראויה - מנהל הוא קודם כל מנהיג. התפישה שלי לגבי מנהיגות עוצבת ויושמה בשנות שירות ארוכות ואני בהחלט מרגיש מוכן למשימה הזו".

לאחר שלוש שנות ניסיון כמורה, בעידוד ובסיוע יחידת התעסוקה של 'צוות' מחוז דן ושרון, בראשות אילנה שורר, נרשם בועז לתוכנית "אבני ראשה" להכשרת מנהלי בתי ספר. "זו הייתה התפתחות טבעית. ידעתי שאני יכול להצליח בשילוב הנדרש בין תכנים פדגוגיים לבין הבנה ניהולית-מנהיגותית. אילנה הייתה כל הזמן בתמונה, לקראת ולאורך הלימודים, והידענה שיש מאחוריך גב ארגוני סיעה רבות".

במסגרת התוכנית פגש בועז עמיתים - אנשי חינוך, חלקם מנהלים מכהנים - ולדבריו מדובר היה בקבוצה איכותית של אנשים חדורי מוטיבציה לעשייה משמעותית. "זו הייתה הזדמנות להיחשף לידע ולניסיון שנצבר בשטח, לסוגיות שעולות, לפתרונות יצירתיים... לטעמי, היה אפשר לעשות שימוש נרחב עוד יותר באיכויות המאגר האנושי של משתתפי התוכנית".

בשנת 2012 קיבל לידיו בועז את ניהול בית ספר מקיף ב' אשדוד, תיכון ממלכתי דתי, המתאפיין באוכלוסייה הטרוגנית ומאתגרת למדי. "עד כמה שזה אולי יישמע מוזר, אני חושב שהדבר החשוב ביותר שהבאתי לתפקיד הוא חופש. כוונתי לחופש מחשבת, לתפישה פתוחה שבוחנת את הקיים ומחפשת דרך לצאת מקיבעונות שלא אחת מושרשים עמוק במערכת. למשל, החלום שלי הוא לבטל את הצלולים. למה זה נדרש? אם יש שעה קבועה לתחילת שיעור - למה צריך צלול?"

אבל זה בינתיים לא קורה, משלל סיבות הקשורות גם לתלמידים וגם למורים...". לצד זאת, מציג בועז גם הצלחות ביישום דרך פדגוגית חדשה, למשל, לימוד באשכולות. "צרנו בבית הספר אשכול עברית, הכולל את המקצועות לשון, עברית, היסטוריה וספרות. שיטת הלימוד החדשה שפיתחנו, יחד עם צוות בית הספר, יוצרת הקשרים בין המקצועות, למשל, לימוד של מיומנויות לשון, בטקסטים ששייכים לשיעור היסטוריה. נכון שהדבר דורש הרבה יותר מהמורים, אבל יש בכך מיקסום והעשרה של זמן ודרך הלימוד".

לפורשי צה"ל המתלבטים באשר לדרך, הוא קורא להצטרף למערכת החינוך, לתרום ולהשפיע. "אני באמת חושב שכל מי שמגיע מחוץ למערכת - כשהוא עשיר בידע, ניסיון, ערכים ומיומנויות - יכול להביא רוח חדשה, רעננה והרבה מוטיבציה. בחינוך צריך לעסוק אך ורק מתוך אהבה לתלמידים ואמונה גדולה בכל אחת ואחד מהם. אשר לניהול בית ספר, אני חושב שהתפקיד הזה מתאים מאוד לאנשינו שרוצים להנחיל ערכים ולהתוות דרך, ממש כפי שעשינו בצבא. כמנהל בית ספר יש לך יכולת להטביע חותם בהיקף נרחב ובתחומים מהותיים".

"בחינוך צריך לעסוק אך ורק מתוך אהבה לתלמידים ואמונה גדולה בכל אחת ואחד מהם. ניהול בית ספר הוא תפקיד המתאים מאוד לאנשינו שרוצים להנחיל ערכים ולהתוות דרך, ממש כפי שעשינו בצבא"

”לפני שבוע נכנסתי לחנות באשדוד.

המוכרת הצעירה פנתה אליי ואמרה: 'שלום בועז, אולי אתה לא זוכר, אבל הייתי תלמידה שלך ובזכותך התחלתי לאהוב אזורות - מי היה מאמין?'. זה הפידבק הכי משמעותי שמורה יכול לקבל. העובדה שאצל התלמיד הוא נשאר דמות משמעותית, אהודה, דמות שתראה לו ושהעשרה אותו". כך אומר **בועז חן ציון**, רס"ן, 52, נשוי ואב לחמישה,

המתגורר במושב חמד, כיום מנהל בית ספר מקיף ב' אשדוד. "הדרך בה אבחר לאחר הפרישה הייתה לי ברורה", הוא אומר. "ידעתי שאני רוצה לעסוק בחינוך, נרשמתי לתוכנית 'הטובים בחינוך' ועוד לפני שסיימתי רשמית את השירות כבר הייתה לי תעודת הוראה ביד. אבל לא ידעתי אז, עד כמה עמוק ורציני הולך להיות העיסוק שלי בתחום. המחשבה הייתה על מורה במשרה חלקית... התחלתי בתיכון מקיף ג' באשדוד. לימדתי מדעי החברה ואזורות לבגרות - תכנים שיש בהם פן ערכי נרחב ועבורי זו הייתה הזדמנות להעביר מסרים, לעודד הסתכלות רחבה ולטפח את תחושת השייכות ואת אהבת הארץ".

מסלול ההוראה השתלב אצל בועז גם בעשייה בתחום העסקי. "למדתי אימון עסקי ומחצית מזמני הוקדשה גם לתחום זה, כעצמאי. יש לי ידע ניהולי נרחב שנצבר במהלך השירות הצבאי, וחשבתי שגם במישור הזה אני יכול למצוא תעסוקה ולהצליח".

את שירותו הצבאי עשה בועז בחיל האוויר, בשורה של תפקידים אשר שילבו פן מבצעי, פיקוד והדרכה. בין היתר, היה מפקד גף הגנה קרקעית וסגן מפקד

”ידעתי שאני רוצה לעסוק בחינוך, נרשמתי לתוכנית 'הטובים בחינוך' ועוד לפני שסיימתי רשמית את השירות כבר הייתה לי תעודת הוראה ביד. אבל לא ידעתי אז, עד כמה עמוק ורציני הולך להיות העיסוק שלי בתחום. המחשבה הייתה על מורה במשרה חלקית...”

אורלי גרי אוסירוף: להקים בית ספר מאפס

הספר. כל ילד מגיע מבית, ממשפחה, משכונה, וכל אלה מרכיבים קהילה שיכולה לספק סביבה אוהדת ומעגל תמיכה חשוב ביותר לבית הספר. כאשר מקימים בית ספר חדש, יש לתת את הדעת לשלושת הנדבכים הללו ולבסס לכל אחד מהם מקום ותשתית. בעצם, אנחנו מקימים שלד, עליו ייבנה מבנה מפואר, גזע שממנו יצמחו ענפים ועלים והלוואי שגם פירות ראויים".

כמי שמגיעה מהצבא, גאה אורלי לציין את שם בית הספר הנבחר - "עודד", על שם אל"מ עודד ראור ז"ל, מפקד סירת מטכ"ל, תושב קדימה, שנפטר בקיץ 2014. "מיותר לציין שתמכתי בשם הזה, שמסמל את הקשר לצה"ל, למדינה, את השאיפה למצוינות ואת הנכונות לעמוד במשימות קשות למען מטרות נעלות. זו גאווה וזכות לשאת את שמו ולהנציח את רוחו של עודד, ואני מקווה שנהיה ראויים לכך".

בנוף הפונים לחינוך כיום, אני מאמינה שיוצאי צה"ל בולטים במטען האישי העשיר, במוטיבציה ובמרץ שהם מביאים עימם. ניסיון חיים, התנסות בפקוד ובחובלה, העצמה של הזולת, רצון לתת מעצמם - כל אלה הופכים את חברי 'צוות' לבעלי ערך מוסף עצום במערכת החינוך

"שדות הניהול והמנהיגות מוכרים לי. אליהם צירפתי, בשמחה ובאהבה, את העשייה הפדגוגית מתוך תחושה פנימית עמוקה שחייבים כמה שיותר אנשים טובים במערכת החינוך"

"אני" בדיוק יושבת עכשיו על תוכניות הגינון של בית הספר, אומרת בחיוך **אורלי גרי אוסירוף**, שבשנת הלימודים הקרובה פותחת את שערי בית ספר חדש אותו תנהל: תיכון קדימה-צורן. "ההתרגשות גדולה וכך גם האחריות".

אורלי, 47, נשואה+3, בעלת תארים בהנדסת כימיה ובהנדסת חומרים, בוגרת תוכנית "הטובים בחינוך", בחרה בעשייה חינוכית וכיהנה כמורה למתמטיקה, מחנכת ורכזת מחוננים בתיכון אהל שם ברמת גן. שם הטמיעה אורלי, בעיקר בתכני תוכנית המחוננים, תפישות חדשניות שהפנו את תשומת הלב לכישורים רגשיים ולמיומנויות חברתיות שלעיתים זקוקים לחיזוק, בתוך הוויית המחוננים הזוכים להערכה מכל עבר, כולל מצד הוריהם. "אני מכירה אותם מקרוב. כל השירות הצבאי שלי היה בחברת אנשים מחוננים ואני יודעת שלעיתים מה שהם זקוקים לו אינו תחום דעת נוסף, אלא התנסות וחוויה רגשית. כך, למשל, שקדנו על חיבור התלמידים לקהילה, למשל, כמי שלימדו קשישים מיומנויות מחשבים ואינטרנט בסיסיות. זה היה חיבור משמעותי ומרגש לשני הצדדים".

לדבריה, המחשבה על ניהול בית ספר הייתה קיימת באופק, אבל היא זכתה לדחיפה רצינית ממקור לא צפוי. "לפני כשנה וחצי השתתפתי בפרויקט חממה שהעביר מכון ברנקו וייס, העוסק בין היתר בקידום תוכניות לימוד חדשניות והטמעתן בבתי הספר. הפרויקט התמקד בשיפור תהליכי הוראה במדעים ובמתמטיקה.

מי שהעביר את הפרויקט היה גם יו"ר ועד ההורים בבית הספר הדמוקרטי בהוד השרון והוא עודד אותי להתמודד על משרת ניהול בית ספר.

באותה עת, תוך כדי עבודתי באהל שם, למדתי במסגרת תוכנית 'אבני ראשה', אליה הגעתי דרך יחידת התעסוקה - סמנכ"ל לתעסוקה שרית רוזנצווייג. בהמשך נקרתה בדרכי ההזדמנות לגשת למרכז על ניהול בית ספר חדש בקדימה-צורן". גם למשימה זו מגיעה אורלי כשהיא מצוידת בידע ובניסיון רב, אותו רכשה בשירות הצבאי, שאת כולו עשתה ביחידה הטכנולוגית של חיל המודיעין. "כל השירות עסקתי במגוון תחומים טכנולוגיים בחזית המדע, בסביבה איכותית ותובענית. שדות הטכנולוגיה כמו גם הניהול והמנהיגות מוכרים לי מהיחידה. אליהם צירפתי, בשמחה ובאהבה, את העשייה הפדגוגית, מתוך תחושה פנימית עמוקה, שחייבים כמה שיותר אנשים טובים במערכת החינוך.

בנוף הפונים לחינוך כיום, אני מאמינה שיוצאי צה"ל בולטים במטען האישי העשיר, במוטיבציה ובמרץ שהם מביאים עימם.

ניסיון חיים, התנסות בפקוד ובחובלה, העצמה של הזולת, רצון לתת מעצמם - כל אלה הופכים את חברי 'צוות' לבעלי ערך מוסף עצום במערכת החינוך. הם יכולים להיות אלה שיתרמו באופן משמעותי למאגר אנשי החינוך והפדגוגיה וגם הניהול. כמנהל בית ספר אתה יכול להתוות דרך, לשים דגשים, לתקן ליקויים ולקדם את התלמידים להישגים שאינם רק לימודיים, אלא גם, ואולי בעיקר, אנושיים וערכיים.

אני רואה את בית הספר כבעל שלושה נדבכים: הראשון - הצוות ובו אני כוללת את אנשי ההוראה והמנהלה שלכל אחד מהם תפקיד חשוב בהנעה נכונה של המערכת כולה; השני הוא כמובן התלמידים - קהל היעד שלנו ובעיני, השותפים למעשה החינוך והלמידה; השלישי הוא הקהילה, בקרבה מתקיים ופועל בית

מכון "אבני ראשה" מאמין בערך המוסף הטמון בפורשי צה"ל

מוטי שגאי, יועץ ומלווה את פעילות התעסוקה ב"צוות"

תכניות "צוות - הטובים בחינוך" להכשרת פורשי צה"ל לשדה החינוך וההוראה מנוהלות על-ידי יחידת התעסוקה, בחסות מינהל עובדי הוראה במשרד החינוך ובשיתוף מלא עם מינהל הפרישה ב"מרכז מופת" (אכ"א) והמכללות האקדמיות להוראה. התוכנית מאפשרת חלון הזדמנויות ואופק קידום לבוגרים שיכולים להתפתח בהמשך גם בפן הניהולי - כמנהלי בתי ספר. חלק מהם פנו ללימודי הוראה כשמראש עמד

לנגד עיניהם היעד של ניהול בית ספר. כדי לענות על הדרישה פנה הארגון לפני מספר שנים למכון "אבני ראשה" (המכון הישראלי למנהיגות בית ספרית), שמטרתו לקדם את מערכת החינוך ולשפר את הישגיה באמצעות הכשרה ופיתוח מנהלי בתי הספר. זאת, במטרה לבחון דרכים אפשריות לשילוב חברי הארגון עובדי הוראה המבקשים להשתלב במשרות ניהוליות.

ואכן, מכון "אבני ראשה" הכיר בערך המוסף הטמון בהון האנושי של פורשי צה"ל שפנו לדרך החינוך - ונענה לאתגר. וכך, מזה מספר שנים, הולך וגדל מדי שנה מספרם של המוסמכים בקורסי הניהול של המכון מקרב חברי "צוות". החברים העוברים את מסלול ההכשרה הניהולי מעידים על סיפוק ושביעות רצון מאיכות התכנים והמסגרת. במקביל, השכילה גם מערכת החינוך כולה להכיר ביתרון היחסי של הפורשים, שהינם בעלי יכולות ניהול וניסיון מוכח אותו צבר במסגרות הצבאיות בראשן עמדו. לאור כך, משתלבים בוגרי "אבני ראשה" בהצלחה רבה בניהול מוסדות חינוך ברחבי הארץ, כשהם מביאים לתפקיד ידע ניהולי ופדגוגי וברק בעניינים השמור לאלה שבחרו בלב שלם בדרך העשייה הערכית.

מאת: מוטי שגאי, יועץ ומלווה את פעילות התעסוקה ב"צוות" ובכלל זאת את תוכניות "הטובים בחינוך"

יהודה אטיאס: מפיקוד על צוערים לניהול חטיבה

מחנך כיתה בשכבה י'. בשנה השלישית יצא לתוכנית המנהלים "אבני ראשה", כשמשורת מנהל בית ספר הייתה היעד שראה לנגד עיניו. "אילנה שורר, מנהלת התעסוקה מחוזות דן ושרון ומוטי שגיא ליוו אותי לכל אורך התהליך, עודדו, תמכו והשרו תחושה שארגון 'צוות' מגבה ומסייע בעת הצורך.

בתחום הניהול לא הרגשתי חוסר בידע או במיומנויות, כי כאמור הגעתי ממקום מובהק של הובלה ומנהיגות, אבל בפן הפדגוגי והחינוכי קיבלתי השראה רבה מדמויות רבות שהכרתי במהלך ארבע השנים מאז כניסתי לתחום ההוראה - עמיתים להוראה ולחינוך, מנהלים ואנשי חינוך בשני בתי החינוך בהם לימדתי - רבין וירקון. מהם למדתי רבות על המעשה החינוכי. את ההתנסות המעשית, בקורס המנהלים, עשיתי בבית הספר עירוני ג' במודיעין. מנהלת בית הספר, הילה אופנהיימר שילה, אפשרה לנו להעמיד את התיאוריה, אותה הכרתי היטב, במבחן הפרקטיקה. היה לי חשוב להבין ולחוות את הדברים כפי שייקרו הלכה למעשה ולא רק ברמה העיונית. השיח שניהלנו איתה היה איכותי ומעמיק וכלל סוגיות פרקטיות כגון התמודדות עם אירוע ביטחוני, שיבוץ מורים, ניהול תקציב, ואף התמודדות עם אבל, חלילה, אצל תלמידים ואצל הצוות."

כשסיים את תוכנית "אבני ראשה" ניגש יהודה למכרז על משרת ניהול, אולם מפקחת המחוז בוועדת המכרז אמרה לו בפשטות: "כמו שבצבא אתה לא יכול להיות מג"ד לפני שהיית מ"פ, כך עליך לבצע תפקיד של ריכוז שכבה לפני שתנהל בית ספר."

"הגעתי למסקנה שדבריה נכונים ובשנה הרביעית ריכזתי את שכבה י' בבית חינוך ירקון. אני חש שהצמיחה בתוך המערכת הייתה נכונה וחשובה להתפתחות האישית שלי. מכל תפקיד אני לומד הרבה וכל שלב מכין אותי לקראת האתגר הבא."

”את ההתנסות המעשית בקורס המנהלים, עשיתי בבית הספר עירוני ג' במודיעין. מנהלת בית הספר, הילה אופנהיימר-שילה, אפשרה לנו להעמיד את התיאוריה, אותה הכרתי היטב, במבחן הפרקטיקה. היה לי חשוב להבין ולחוות את הדברים כפי שייקרו הלכה למעשה ולא רק ברמה העיונית”

"בתחום הניהול לא הרגשתי חוסר בידע או במיומנויות כי הגעתי ממקום מובהק של הובלה ומנהיגות. אבל, בפן הפדגוגי והחינוכי, קיבלתי השראה רבה מדמויות רבות שהכרתי במהלך ארבע השנים מאז כניסתי לתחום ההוראה - עמיתים להוראה ולחינוך, מנהלים ואנשי חינוך - מהם למדתי רבות על המעשה החינוכי"

בגיל 43, אחרי שירות קבע ממושך

ותובעני, יצא **יהודה אטיאס**, סא"ל, 50, נשוי + 4, תושב ראש העין, לטיול של אחרי הצבא. "יצאנו כל המשפחה לשנה של טיול בעולם - באוסטרליה, ניו זילנד וארה"ב, הוא מספר. "זה היה זמן חשוב שאפשר לי לארגן את המחשבות. ניסיתי לבדוק עם עצמי במה הייתי טוב בצבא. חזרתי מהטיול עם הידיעה שאני רוצה לעסוק בחינוך ושאלחלי בכך

כי זה מה שאני באמת אוהב."

את שנת הלימודים הקרובה יפתח יהודה בבית הספר השש-שנתי של מועצת דרום השרון - "בית חינוך ירקון". שם יאייש את תפקיד מנהל חטיבת הביניים הכוללת 18 כיתות ז'-ט' - כ-650 תלמידים. "מדובר בבית ספר על-אזורי המשתייך למינהל ההתיישבותי ובו מתחנכים תלמידים מיישובים, קיבוצים ומושבאים ברדיוס של 30 ק"מ ויותר. מגיעים אליו בהסעות והוא מתאפיין, מטבע הדברים, בשונות רבה בין התלמידים."

יהודה מרגיש מוכן לקראת האתגר הניהולי של חטיבת ביניים גם בזכות המסלול אותו עבר מאז החל בהסבה להוראה וגם בשל הרקורד הצבאי שלו. הוא התגייס בשנת '84 לחטיבת גבעתי, ביצע מגוון תפקידי פיקוד בחטיבת גבעתי; הדרכה בבה"ד 1 ובבית ספר למ"כים ותפקידי מטה ביחידות בפיקוד צפון. תפקידו האחרון היה מג"ד בבית הספר לקצינים.

כשחזר מהטיול הגדול, הצטרף לתוכנית הסבת אקדמאים "הטובים בחינוך", והחל דרכו כממלא מקום מורה לאזרחות בבית חינוך רבין בכפר סבא. כאשר חזרה המורה שהחליף, ביקשו שיישאר ובשנה השנייה קיבל משרת

אבי יאנוס: פעם גם לי קראו טעון טיפוח

אבי, סא"ל, 55, נשוי ואב לארבעה, תושב להבים, מספר: "לחצו עליי להישאר בצבא, אבל בסופו של דבר החלטתי לפרוש. הייתי בן 45 והיו לי תוכניות רבות. התחלתי לעבוד כיועץ בחברת אלטל שעסקה בניהול פרויקטים במיקור חוץ, בין היתר גם מול צה"ל, והקמתי חברה יחד עם עוד חבר, שהתבססה על פטנט לחידוש מצברים בתעשייה.

אולם כל העשייה הזו, לא ביטלה את המחשבה לעסוק, יום אחד, בחינוך, וכשהגיעה הפנייה מ'צוות' להצטרף להסבה במסגרת "הטובים בחינוך" - אבי נענה והצטרף למחזור הראשון של התוכנית במכללת קיי בבאר שבע. "חשבתי לעצמי, יום בשבוע זה לא כל כך נורא, אוכל להמשיך בכל הדברים האחרים וגם ללמוד. אבל כשסיימתי את הלימודים ואת ההתנסות המעשית, החלטתי שזה מה שאני רוצה לעשות. עזבתי את העבודה באלטל, הפכתי לשותף שקט בחברה שהקמתי והתחלתי לעבוד כמורה בבית הספר מקיף ח' בבאר שבע.

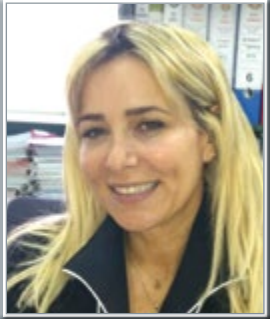
"אם בחיל המודיעין פגשתי את האליטה הצעירה של ישראל, כאן פגשתי את הקצה השני של הקשת, תלמידים שמגיעים מרקע משפחתי קשה, רובם עובדים לפרנסתם, מתמודדים עם קשיים ומחסור. זה הפיל אצלי הרבה אסימונים. הרי גם אני הייתי אחד כזה, שבזמנו כונה טעון טיפוח"

אבי יאנוס התגייס ב-1978 לחיל השריון. הוא שירת כמט"ק בסיני, נפצע באימון וכתוצאה מהורדת הפרופיל ומטיפולי פיזיותרפיה רבים להם נזקק, הועבר לעורף ושובץ בחיל המודיעין בו עשה, לימים, שירות ארוך שנים ורב משמעות. בין היתר היה אבי סגן קמ"ן פיקוד דרום ותפקידו האחרון היה רע"ן חקר קרבות של צה"ל.

"אנשינו רואים במעשה החינוך שלוחות לאומיות ויעוד אישי"

שרית רוזנצווייג, סמנכ"לית לתעסוקה

תוכנית "צוות הטובים בחינוך" מנוהלת על-ידי יחידת התעסוקה ב"צוות" בראשות סמנכ"לית לתעסוקה **שרית רוזנצווייג**, ומתקיימת בשיתוף פעולה של משרד החינוך, צה"ל - אכ"א / מחלקת מופ"ת (רבים מהפורשים מגיעים לתוכנית סמוך לפרישתם מצה"ל), ומוטי שגיאת מתנדב מטעם משרד הכלכלה - יועץ התוכנית זה שנים רבות בהשקעה רבה, העוסק בליווי הפורשים ותרומתו להצלחתם משמעותית ורבת ערך. מערכת החינוך שואפת לקלוט לשורותיה

אנשים איכותיים הרואים בעבודת החינוך שליחות ויעוד ומוכנים להנהיג את הדור הבא למצוינות אקדמית וערכית. לארגון "צוות" יש את הכלים והיכולות למימוש החזון.

מטרות התוכנית הן הכשרת מורים איכותיים ושילובם במשרות הוראה תוך בניית עתודה ניהולית למערכת החינוך. שילוב פורשי צה"ל חברי "צוות" במערכת החינוך נותן פתרון הולם לצורך בתעסוקה ערכית ומשמעותית עבור הפורשים.

פורשי צה"ל הם מועמדים טבעיים לכך, בהיותם בעלי מחויבות מוכחת לשירת את המדינה, ובעלי נכונות לעבודה מאומצת ומאתגרת התורמת לחוסנה.

הון אנושי זה, הינו זמין וניתן לרתמו לצרכים הלאומיים החיוניים - הדוגמא הטובה לכך היא שילובו במערכת החינוך.

היתרון היחסי של ארגון "צוות" - שנטל על עצמו את האחריות לנתב את פורשי צה"ל לתחומי עיסוק ערכיים ובעלי חשיבות וחיוניות במסגרת הקריירה השנייה - טמון ביכולת להביא לידי ביטוי את יכולותיהם וניסיונם ההולמים את הרצוי והנדרש במערכת החינוך.

כיום ההכשרה להוראה במסגרת "הטובים בחינוך", מתקיימת בשלוש מכללות אקדמיות מובילות - מכללת אורנים בצפון, מכללת בית ברל במרכז והמכללה ע"ש קיי בדרום. לפני כשנתיים נפתחה תוכנית נוספת להסבת מהנדסים להוראת המתמטיקה "חינוך מתמטי מעל ומעבר" בבית ברל.

עיקר המאמץ להרחבת היקפי הפונים ללימודי ההוראה במסגרת התוכנית בא לידי ביטוי בפריפריה, שם קיימת בעיית אמת למלא את השורות במורים איכותיים, בוגרי מסלולים ייחודיים, כגון לימודי סייבר במכללת קיי ומתמטיקה 5 יחידות במכללת בית ברל.

יחידת התעסוקה ב"צוות" מלווה את הפורשים לאורך כל תקופת הלימודים ובשלב ההשמה, הקליטה וההשתלבות בעבודת ההוראה.

לפני כשלוש שנים יצרה יחידת התעסוקה שיתוף פעולה עם מכון "אבני ראשה" המאפשר לבוגרי תוכנית "הטובים בחינוך" אפיק נוסף ומשמעותי להשתלבות במערכת החינוך כמנהלי בתי ספר. בסוף תוכנית הכשרת המנהלים מתמודדים פורשי "צוות" על משרות ניהול וגם שם הם עושים חיל וממשיכים להוביל להתוות דרך ולשמש דוגמא אישית - לצוותי החינוך ולתלמידים.

לימדתי היסטוריה לבגרות והשאירה הייתה, כמובן, לא רק ללמד אלא גם לחנך. הרגשתי שאני נמצא במקום הנכון. ההצעה לנהל את בית הספר עמל 1 בדימונה הגיעה מרשת עמל ומראש מינהל החינוך בעיר ואבי היה מוכן לאתגר. במקביל לכניסתי לתפקיד, הצטרף לתוכנית "אבני ראשה", בתמיכה ובעידוד של אנשי יחידת התעסוקה של "צוות".

אלא שדבר לא יכול היה להכין אותי למפגש

המטלטל עם תלמידי בית הספר, צעירים בסיכון - כאלה שנשרו ממסגרות, כאלה הנמצאים על "קצה הרצף" עם הפרעות קשב וריכוז ולקויות למידה שלא תמיד זוכות לטיפול, כאלה שהגורל לא האיר להם פנים.

"אם בצבא, בחיל המודיעין, פגשתי את האליטה הצעירה של מדינת ישראל, כאן פגשתי את הקצה השני של הקשת, תלמידים שמגיעים מרקע משפחתי קשה, רובם עובדים לפרנסתם, מתמודדים עם קשיים ומחסור, ובתוך המציאות הזו אמורים גם להצליח בלימודים.

זה הפיל אצלי הרבה אסימונים. הרי גם אני הייתי אחד כזה, שבזמנו כונה 'טעון טיפוח'. נולדתי בשיכון ג' בטבריה למשפחה ברוכה ילדים שנאבקה על היומיום. גדלתי בשכונה לא פשוטה ואת העובדה שיצאתי משם אני זוקף למפגש מקרי עם צעיר טברייני שלמד בפנימייה הצבאית בריאלי בחיפה והגיע להרצות בפני התלמידים על המסגרת הזו. זה קסם לי, והחלטתי לעזוב את הבית בניגוד לרצונם של הורי.

למדתי בפנימייה, הגעתי מוקד לצבא, ולמעשה כך נסללה דרכי החדשה - בזכות בית הספר בו למדתי ובזכות הצבא. הרגשתי שיכול להיות לי תפקיד מחולל שינוי בחיי התלמידים".

לדבריו, תוכנית "אבני ראשה" הוסיפה נדבך פדגוגי חשוב לידע הניהולי שכבר היה ברשותו ו"למידת עמיתים" המתקיימת במסגרתה הייתה מעשרה. "אין חכם כבעל ניסיון. זה היה מאוד פרקטי לשמוע כיצד מתמודדים עם הדברים בשטח". אבי, המנהל כיום בית ספר טכנולוגי, מגדיר את ייעודו: "להפוך חיסרון ליתרון". "אם החיסרון הוא קשיים לימודיים - אנחנו הופכים אותו ליתרון בתחום התעסוקתי. אנחנו נותנים בידי תלמידינו הכשרה מקצועית רלוונטית לחיים: חשמל ומכונות - שני תחומים מבוקשים בהם הם יכולים להשתלב כעובדים. כמו כן, יש להם גם אופק לימודי - כיתות י"ג לטכנאים ו-י"ד להנדסאים.

יזמתי שיתוף פעולה יוצא דופן עם רכבת ישראל, ואנו המקום היחיד בארץ בו לומדים את מקצועות הרכבת - בהיבט של חשמל ומכונות. התלמידים מתנסים כשוליות במוסכי הרכבת, זוכים בחונך אישי, לומדים את המקצוע, מקבלים תשלום בתמורה לעבודתם ולמים וכלו להשתלב בעבודה ברכבת ישראל. שיתוף פעולה נוסף, עם הפנים לצבא, יזמתי עם חיל החינוך, שרבים מבוגריו משובצים בו לתפקידים טכניים.

אני מאמין ביכולת של בית הספר להיות מקפצה לחיים: בהיבט של תעסוקה, עצמאות כלכלית, שירות בצבא והשתלבות בחברה כאזרחים מן השורה. אני רואה בכך שליחות ומרגיש שהמסלול האישי שעברתי הכין אותי היטב למשימה הזו." ■

”אם החיסרון הוא קשיים לימודיים - אנחנו הופכים אותו ליתרון בתחום התעסוקתי. אנחנו נותנים בידי תלמידינו הכשרה מקצועית רלוונטית לחיים: חשמל ומכונות. אלה שני תחומים מבוקשים, בהם הם יכולים להשתלב כעובדים. כמו כן, יש להם גם אופק לימודי - כיתות י"ג לטכנאים ו-י"ד להנדסאים”

60 שנה למלחמת סיני: הזווית האישית שלנו

פרויקט ראשון מסוגו ב"צוות שלנו" בשיתוף קוראי העיתון

60 שנה חלפו מאז מלחמת סיני שנחקקה בזיכרון הקולקטיבי כמלחמה שלא רק הסתיימה בניצחון סוחף וכיבוש מהיר של חצי האי סיני, אלא שמדובר במלחמה שונה ש"נכפתה" על ישראל על-ידי בנות בריתה, ושילבה לראשונה ובפעם היחידה כוחות ממעצמות זרות לצד כוחות צה"ל.

בינינו עדיין נמצאים רבים אשר נטלו חלק במבצע, זכו לעיטורי גבורה ומופת ולחמו בקרבות בזרועות צה"ל השונות במגוון תפקידים.

אם נותרתם עם זיכרון משמעותי, חוויה אישית, צילום או לקח חשוב ומעצב מאותה מלחמה, אתם מוזמנים לחלוק אותם עימנו במסגרת פרויקט ייחודי ל"צוות שלנו", שייראה אור בגיליון דצמבר 2016.

את דבריכם נא העלו על הכתב (עד 300 מילה), ושילחו לדואר אלקטרוני: bitaon@tzevet.org.il.
אם ברשותכם צילומים אותנטיים מהתקופה - נא סרקו ושילחו אלינו כצרופה, יחד עם כיתוב לתמונה: מי מופיע בה, מתי והיכן צולמה.

את החומרים יש להעביר עד לתאריך: 1.11.16

תודה לכם מראש על הנכונות לחלוק חוויות אישיות
ולספר את סיפור המלחמה מהזווית האישית שלכם.

העורכים

דוד גרין (עורך)

אהוד גרוס (עורך ראשי)

"צוות" - הטובים בחינוך

הסבת אקדמאים להוראה "צוות - הטובים בחינוך" - יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף מינהל הפרישה בצה"ל, נערכים לפתיחת שנת הלימודים תשע"ז. בימים אלו אנו מסכמים את פוטנציאל המועמדים לתוכנית הסבת אקדמאים להוראה "צוות - הטובים בחינוך" במכללת אורנים ("צוות - הטובים בחינוך בצפון") ובמכללת קיי ("צוות - הטובים בחינוך בנגב"). אנו בעיצומה של ההרשמה. חברים המעוניינים להצטרף לתוכנית מוזמנים לפנות למנהלי התעסוקה במחוזות.

פתיחת שנת הלימודים תשע"ז

יחידת התעסוקה של "צוות", בשיתוף מינהל הפרישה בצה"ל, פתחה מחזור שלישי של התוכנית "הטובים בחינוך - חינוך מתמטי מעל ומעבר" להסבת מהנדסים להוראת המתמטיקה במכללת בית ברל. במעמד הפתיחה כיבדו בנוכחותם: ד"ר תילי וגר ראש התוכנית, דן נדיב מנכ"ל "צוות", שרית רוזנצוויג סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה, מוטי שגיא יועץ ומלווה התוכנית, אילנה שורר מנהלת תעסוקה מרכז.

תוכנית הסבה חדשה - "פיזיקה מעל ומעבר"

יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף פעולה עם מינהל הפרישה בצה"ל, מרחיבים את תוכנית הלימוד במסגרת "צוות - הטובים בחינוך" ומשיקים תוכנית הסבה להוראת פיזיקה (5 יחידות), המיועדת למהנדסים ולפיזיקאים פורשי צה"ל. זאת, לאור היעדר מורים לפיזיקה והביקוש למורים במקצוע זה. התוכנית החדשה, שנועדה לגייס למערכת החינוך פיזיקאים ומהנדסים בתחומי הנדסה עתירי פיזיקה, תפתח באוקטובר 2016 במכללת בית ברל, בשיתוף עם קרן טראמפ ומשרד החינוך. חברים המעוניינים להצטרף לתוכנית מוזמנים לפנות למנהלי התעסוקה במחוזות.

אמצע הדרך - תוכנית תעסוקה

יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף עם עיריות כפר סבא ותל אביב, פועלת לשילוב חברי "צוות" דורשי עבודה בתוכנית "אמצע הדרך". התוכנית עוסקת בעולם התעסוקה ופותחה על-ידי "ג'וינט ישראל", "אשל" ו"תבת". התוכנית מיועדת לגילאי 45-75 בעלי רקע וניסיון תעסוקתי, ומטרתה לשפר את מצבם הכלכלי של משתתפיה באמצעות תעסוקה הולמת. במסגרת התוכנית ניתנים כלים המסייעים לדורשי העבודה להשתלב מחדש בשוק העבודה. היא מציעה גם אפשרות להכשרה והסבה מקצועית מכוונת תעסוקה. כיום פועלת התוכנית בשתי מסגרות - בכפר סבא ובתל אביב. חברי "צוות" המעוניינים להשתתף בתוכנית מוזמנים לפנות למנהלת תעסוקה מרכז.

"סל הכשרה" להשתלבות במעגל העבודה

באפשרותם של חברי "צוות" דורשי עבודה, המעוניינים לעבור הסבה מקצועית שתסייע להם להשתלב במעגל העבודה, לקבל סיוע כספי למימון ההכשרה מתוך תקציב "סל הכשרה". קבלת הסיוע מחייבת עמידה בקריטריונים. לקבלת פרטים ניתן לפנות למנהלי התעסוקה במחוזות.

סדנאות העצמה לדורשי עבודה חברי "צוות"

יחידת התעסוקה ב"צוות" ממשיכה לקיים סדנאות העצמה לחברים דורשי עבודה בכלל המחוזות. מטרת הסדנאות לפתח ולשפר את מיומנות השיווק העצמי בתהליך חיפוש עבודה ולהעניק כלים לניצול הזדמנויות תעסוקה. במסגרת הסדנאות מועברות הרצאות על-ידי רואה חשבון בנושא שכר והיבטים פנסיוניים. הסדנאות מונחות על-ידי חברת "שיפור". ממשובי המשתתפים בסדנאות עולה, כי הן תרמו להם רבות והשיגו את מטרתן - השתלבות החברים במעגל העבודה.

סדנת העצמה מחוז דרום בבאר-שבע - יוני 2016

סדנת העצמה מחוז צפון בחיפה - יוני 2016

להלן מועדי סדנאות העצמה לדורשי עבודה בחודשים הקרובים: מחוז ירושלים - 9.11.16, מחוז דרום - 14.11.16, מחוזות דן ושרון - 22.11.16, מחוז צפון - 28.11.16, מחוז יהודה - 7.12.16. חברים המעוניינים להשתתף בסדנאות יפנו למנהלי התעסוקה במחוזות.

קורס "מפעיל גז טבעי"

יחידת התעסוקה ב"צוות" בשיתוף המכללה הטכנולוגית באר שבע, קיימה קורס "מפעיל גז טבעי", שהסתיים ביוני 2016. בוגרי הקורס קיבלו את תעודות הסיום במסגרת סדנת העצמה שנערכה במחוז הדרום. בטקס הענקת התעודות השתתפו יו"ר מחוז דרום ניסים בגולה, סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה שרית רוזנצוויג, מנהל מחוז דרום אברהם לוגסי ומנהלת התעסוקה במחוז דרום דניס אוחנה.

ירידי תעסוקה בצפון

בתאריכים 21.6.16 ו-23.6.16 נערכו ירידי תעסוקה בכרמיאל ובעפולה בחסות המשרד לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל ומשרד הכלכלה והתעשייה, בשיתוף עיריית כרמיאל ועפולה ושירות התעסוקה. במסגרת הירידים הוצב דוכן הסברה של יחידת תעסוקה של "צוות", במטרה לחשוף את השירותים הניתנים על-ידי היחידה בארגון. דוד בן חיים, רכז התעסוקה של סניף גליל עליון, נטל חלק ביריד וסייע בחשיפת חברי "צוות" למעסיקים ולמשרות שהוצעו.

מימין לשמאל: ורדה קורן, פרויקטורית מטעם המשרד לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל, שולה בן יהודה, מרכזת מעסיקים בשירות התעסוקה, רותי בריגה, מנהלת שירות התעסוקה בכרמיאל, דליה סלוצקי, מנהלת תעסוקה צפון, גבי מועטי, מנהל מכללה טכנולוגית כרמיאל.

מימין לשמאל: רון ריקון, מנהל שירות התעסוקה עפולה, יאיר איברהים, הממונה על מחוז חיפה והצפון, משרד הכלכלה והתעשייה, דליה סלוצקי, מנהלת תעסוקה צפון.

כנס החברות המובילות בבטיחות

ב-20.6.16 התקיים במרכז הקונגרסים אווניו כנס החברות המובילות בבטיחות במשק הישראלי ע"ש יהודה ארד. הכנס עמד בסימן חדשנות וטכנולוגיות בבטיחות, לאור השינויים והתמורות המתחוללים במשק. במהלך הכנס נחשפה פעילות יחידת התעסוקה ב"צוות" והשירותים הניתנים למעסיקים פוטנציאליים. כמו כן הוצגו אפשרויות לשיתוף פעולה בתחום התעסוקה. בין החברות שהשתתפו בכנס: חברת תשתיות נפט ואנרגיה, טבע סלא, שטראוס, סלקום, מקורות, מכללת שבירו ועוד.

אלונה שורר, מנהלת תעסוקה מחוזות דן ושרון (מימין) וסילב ג'ורג'ביץ, מנכ"ל הפורום הישראלי לתפעול ולבטיחות

קורס "תחזוקאי מטפים מטלטים"

יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף עם מינהל הפרישה ומישל"ב, פתחה קורס "תחזוקאי מטפים מטלטים". בוגרי הקורס הוסמכו לתפקיד בודק ותחזוקאי מוסמך למטפים מטלטים למבנים ומוסדות, בהסמכה ובפיקוח נציבות כבאות והצלה, הבוגרים רכשו מקצוע חדש שיסייע להם בהשתלבות בשוק העבודה, והביעו את שביעות רצונם מרמתו המקצועית. בימים אלו נמצאים מסיימי הקורס בתהליך איתור תעסוקה בתחום.

טקס חלוקת תעודות למסיימי הקורס נערך ב-27.6.16

קורס "ממונה בטיחות בעבודה"

ב-2.8.16 נערך במכללת בן-טקס סיום לקורס "ממונה בטיחות בעבודה". 14 חברי "צוות" סיימו את הקורס. הבוגרים ציינו כי היה מקצועי ואיכותי. חלק מהבוגרים כבר מועסקים וחלקם נמצאים בתהליך השתלבות בשוק העבודה. בטקס הסיום השתתפו מנכ"ל מכללת בן-טקס וסגל המכללה, יו"ר "צוות" מוטי בר דגן והמנכ"ל, יו"ר מחוז יהודה, חיים ויין, מנכ"ל "צוות" לתעסוקה ומנהלי תעסוקה מחוזות יהודה ומרכז.

יחידת התעסוקה - היחידה שעובדת בשבילך

mtasuka@tzevet.org.il	טל': 03-6173535 פקס: 03-6165268 נייד: 050-4509801	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	שרית רוזנצווייג סמנכ"לית "צוות" לתעסוקה
ptasuka@tzevet.org.il	טל': 03-6173537 פקס: 03-6169568 נייד: 052-3255278	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	רונית אזולאי מזכירת יחידת התעסוקה
wzafon@tzevet.org.il	טל': 03-6173518 פקס: 04-8200326 נייד: 050-2819533	דרך בר יהודה 52, נשר 3668034	דליה קוקוש סלוצקי מנהלת תעסוקה, מחוז צפון
awzafon@tzevet.org.il	טל': 03-6173540 פקס: 04-8200326 נייד: 050-2760218	דרך בר יהודה 52, נשר 3668034	אהובה אברט רכזת תעסוקה, מחוז צפון
wcenter@tzevet.org.il	טל': 03-6173536 פקס: 03-6169568 נייד: 050-9340426	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	אילנה שורר מנהלת תעסוקה, מחוזות דן ושרון
awcenter@tzevet.org.il	טל': 03-6173538 פקס: 03-6169568 נייד: 054-2550058	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	אסתי לוי רכזת תעסוקה, מחוזות דן ושרון
wyehuda@tzevet.org.il	טל': 03-6173533 פקס: 08-9471239 נייד: 050-3329726	גאולה 4, רחובות 7627211	משה ארנון מנהל תעסוקה, מחוז יהודה
awyehuda@tzevet.org.il	טל': 03-6173545 פקס: 08-9471239 נייד: 050-2776350	גאולה 4, רחובות 7627211	צינה דן רכזת תעסוקה, מחוז יהודה
wdarom@tzevet.org.il	טל': 03-6173541 פקס: 08-6439293 נייד: 050-8211052	בית לחם 2, בית החייל 8477732	דניס אוחנה מנהלת תעסוקה, מחוז דרום
awdarom@tzevet.org.il	טל': 03-6173542 פקס: 08-6439293 נייד: 054-5741698	בית לחם 2, בית החייל 8477732	רונית אזולאי רכזת תעסוקה, מחוז דרום
mjerusalem@tzevet.org.il	טל': 03-6173524 פקס: 02-6235713 נייד: 050-9895263	האלוף שאלתיאל 3, בית החייל ירושלים 9455524	שמעון מלכה מנהל תעסוקה, מחוז ירושלים

קורס "קציני בטיחות בתעבורה"

יחידת התעסוקה ב"צוות" בשיטות מכללת עתיד באר שבע, שילבה בקורס "קציני בטיחות בתעבורה" מספר חברי "צוות" ב-30.6.16 התקיים טקס חלוקת תעודות ההסמכה לבוגרי הקורס, בהשתתפות הנהלת המכללה וגורמים מתחום הבטיחות במשרד התחבורה. בוגרי הקורס השתלבו בשוק העבודה במשרות בטיחות בתעבורה.

מימין לשמאל: אבישי פיטל, מנהל מכללת עתיד, מייק סובח, מנהל תחום תחבורה במכללה, יונה הררי, חבר הנהלת אגוד קציני הבטיחות בדרום, עמנואל עבדו, חבר "צוות", דניס אוחנה, מנהלת תעסוקה בדרום, יוסי מסיקה, חבר "צוות", פריד אבו תאיה, מפקח ארצי לתחבורה במשרד הכלכלה, סיגל לוי, מרכזת תחום בטיחות במשרד התחבורה.

שיתוף פעולה עם חברת "קל נופש"

יחידת התעסוקה במחוז הצפון, בשיטות עם חברת התיירות "קל נופש", פותחים השתלמות פנים-ארגונית לנציגי מכירות בתחום התיירות. לאחר פרסום הפרטים

בקרב חברי המחוז, מתקיימים עתה ראיונות אישיים ולאחריהם ייקבע מועד לתחילת ההכשרה. חברים הרואים עצמם מתאימים מוזמנים לפנות למנהלת תעסוקה צפון דליה סלוצקי. ■

מכתבי תודה

בפתיחת מכתבי זה ברצוני להודות ל"צוות" מחוז יהודה ובראשם משה ארנון, מנהל מחלקת התעסוקה במחוז יהודה, על עבודתו הנאמנה והתמדתו בחיפוש אחר משרה המתאימה לכישורי. לשמחתי הרבה הופנית למעסיק דרך "צוות" והתקבלתי. אני ממליצה לכל פורשי צה"ל באשר הם להאמין בארגון "צוות", להגיע למחוז אליו הם שייכים, להירשם - וההצלחה תגיע.

בתודה, רותי ר.

אני מבקש להעריך ולהוקיר את ארנון וציונה מסניף "צוות" רחובות, על המסירות והדאגה לפרושי צה"ל. בכל פעם שפנית לסניף בעיניי תעסוקה, זכיתי ליחס חם ואוהד - ממש משפחה. ארנון פעל באופן אישי עד שמצאתי עבודה כאחראי לוגיסטיקה בחברת "גט גודס". הרגשתי שיש כאן "אבא" המלווה את "בנו" עד היעד, ואף מעבר לכך. כל הכבוד! ישר כוח, המשיכו כך.

בברכה, שמעון א', גן יבנה

מדגם מצטוותים* באמצעות יחידת התעסוקה

בתעבורה בחברת בריל. ■ **יורם יעקב**, רס"ן, יוצא חיל האוויר, מתגורר בגן יבנה, מונה לממונה בטיחות בעבודה במפעל הקורנס. ■ **דניאל מליחי**, רס"ן, יוצא חיל האוויר, מתגורר בגדרה, מונה למנהל אזור בעמידר.

מחוז דרום

■ **כרמלה ורסולקר**, רנ"ג, יוצאת חיל הקשר, מתגוררת בדימונה, מונתה לאחרית מחסן מסווגים בחברת מבט לנגב בעיר הבה"דים. ■ **איריס יפרח**, רס"ן, יוצאת חיל השלישות, מתגוררת בבאר שבע, מונתה למנהלת מרכז רפואי לאומית רמות באר שבע. ■ **דורון בוני**, רס"ב, יוצא חיל החימוש, מתגורר במושב גילת, מונה לאיש אחזקה בחברת כפרית בקיבוץ כפר עזה. ■ **יוסי לוי**, רס"ב, יוצא חיל החימוש, מתגורר בבאר שבע, מונה למנהל אחזקה במבנה שכטר את גרשון בבאר שבע. ■ **גזאי זרע**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר בערד, מונה לטכנאי בקרת קרינה ברותם תעשיות בדימונה. ■ **דוד הלימי**, רנ"ג, יוצא חיל השלישות, מתגורר במיתר, מונה לרכז אדמיניסטרטיבי בכפר אשלים בעמותת יחדיו בבאר שבע. ■ **פנחס שלום**, רנ"ג, יוצא חיל החימוש, מתגורר בבאר שבע, מונה לבוחן ומדריך בחברת קאטרפילר בבאר שבע. ■ **שרון אביכזר**, רנ"ג, יוצא חיל השלישות, מתגורר בבאר שבע, מונה למנהל שירות בחברת G4S בבאר שבע.

מחוז ירושלים

■ **גרשון נת**, רס"ב, יוצא חיל מודיעין, מתגורר בירושלים, מונה לנהג שיטור עירוני בחברת דן אלון תשתיות בע"מ.

מחוז צפון

■ **טיף מליחי**, רנ"ג, יוצא חיל חימוש, מתגורר בנהריה, מונה לקצין בטיחות בעבודה בחברת סנמינה. ■ **אליעזר בן ארש**, רס"ב, יוצא חיל לוגיסטיקה, מתגורר בחצור הגלילית, מונה למנהל מטבח בחברת קייטרינג לי - בר. ■ **יעקב גריסר**, רס"ב, יוצא חיל חימוש, מתגורר בנהריה, מונה למחסנאי/נהג בחברת ש. שיווק.

מחוז מרכז (דן ושרון)

■ **עמית כהן**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר בפתח תקוה, מונה למנהל בניין משרדים בחברת נת"מ - ניהול נכסים. ■ **נתן חנינה**, רס"ן, יוצא חיל האוויר, מתגורר בהוד השרון, מונה למדריך שיקום תעסוקתי בעמותת שוים. ■ **עמית טפר**, רס"ן, יוצא חיל המודיעין, מתגורר בהוד השרון, מונה למנהל מחלקת אחזקה בעד-120. ■ **יהונתן גמליאל**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר בראש העין, מונה לאחרית מחסן בחברת פאריפון - שירותי טלפוניה מתקדמים. ■ **יורם היידושקה**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר בחולון, מונה לבוחן אבטחת איכות בחברת אלביט מערכות. ■ **אביבה מורדור**, רס"ב, יוצאת חיל הקשר והתקשוב, מתגוררת באור יהודה, מונתה לעוזרת למנהלת מחלקת ההדרכה במרכז למורשת יהדות בבל. ■ **איציק בשן**, רנ"ג, יוצא חיל החימוש, מתגורר בגני תקוה, מונה לממונה בטיחות בעבודה בחברת פרסייפ. ■ **נתן ליבוביץ**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר בחולון, מונה למדריך שיקומי בחברת אגית טכנולוגיות. ■ **יחיאל ווייז**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר ברמת גן, מונה לאחרית רכזים בבית חם לחיילים בודדים באגודה למען החייל בתל אביב. ■ **יהושע אנגל**, רס"ן, יוצא חיל האוויר, מתגורר בצור משה, מונה למנהל פרויקט בינוי בחברת סלקום. ■ **אביה לוי**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר באבן יהודה, מונה לקניין במחלקת הרכב בחברת ארקום מערכות. ■ **חגי אבנר**, סא"ל, יוצא חיל החימוש, מתגורר בכפר סבא, מונה למנהל אחזקה במגדלי הים התיכון.

מחוז יהודה

■ **אלי חיים**, רנ"ג, יוצא חיל האוויר, מתגורר בראש"צ, מונה למנהל מפעל מוצרי נייר בשב"ס דרך חברת מטרו בע"מ. ■ **משה צאוש**, רנ"ג, יוצא חיל החימוש, מתגורר במודיעין, מונה לממונה בטיחות בעבודה בבי"ח אסף הרופא. ■ **צבי פינקו**, רס"ב, יוצא חיל האוויר, מתגורר בבאר יעקב, מונה למנהל תחנות קצה ברכבת ישראל דרך חברת צוות 3. ■ **יוסי ברדוגו**, רס"ב, יוצא חיל החימוש, מתגורר בראש"צ, מונה לקצין בטיחות

* הרשימה מונה שמות חלק מהחברים שנמצא עבורם מקום עבודה באמצעות יחידת התעסוקה של "צוות".

QR - הקוד המרובע

מאת: סא"ל צביקה קרן

בחלק מהכתבות בגיליון הקודם של הביטאון ובגיליון זה, מופיעה הפנייה לקוד מרובע אותו התבקשתם לסרוק, אשר נראה כך:

מטרת הקוד המרובע הינה לאפשר לקוראים לפתוח דף אינטרנט בטלפון החכם הסלולארי (סמארטפון), אשר ירחיב את חווית המשתמש על-ידי הוספת מידע טקסטואלי, חזותי וקולי.

כיום ניתן לראות את ההפניה לקוד המרובע בעיתונים, למשל בכתבה של זמר המשחק אלבום חדש יופיע קוד המפנה לאפשרות להאזין לשיר ראשון ממנו (סינגל) או לצפות בקליפ שלו. הדבר מיושם גם באתרי תיירות, בהם מעוניינים באמצעות המידע באינטרנט להרחיב את המידע לתייר (לדוגמה: מי שביקר בפארק "שופן" בוורשה בפולין, יכול היה להבחין בקודים המרובעים המופיעים על גבי ספסלים הניצבים בפארק. סריקתם מעבירה את הסורק לדף אינטרנט, בו מונגנת מוסיקה של שופן (המלחין הפולני הלאומי).

כדי להשתמש בקוד המרובע, יש לסרוק את הקוד המוצע (כפי שהקופאית בסופר סורקת את הקוד המלבני של המוצר אשר נקרא "ברקוד"), על-ידי הסמארטפון, באמצעות אפליקציה (יישום) אשר יש להתקין לפני כן.

התקנת היישום "סורק הקוד המרובע" והשימוש בו:

לצורך כך, יש להגיע לחנות האפליקציות (האפליקציה הזו הינה חינמית) במכשיר הסלולארי:

במכשירי אייפון החנות נקראת APP STORE אשר הסמל שלה נראה כך:

1. יש לפתוח את הסמל של חנות האפליקציות ע"י הקלקה על סמל האפליקציה.
2. בחלונית שנפתחת יש לזהות בתחתית המסך סמל של זכוכית מגדלת, אשר מתחתיו רשומה המילה SEARCH (חיפוש). לחיצה זו, יוצרת סרגל חיפוש. בסרגל החיפוש יש לרשום באנגלית: QR READER, שהינו שם האפליקציה המתאימה.

בתוצאת החיפוש נקבל את סמל האפליקציה אשר נראה כך: **GET**. יש להקליק על מילה זו ואז יתחיל

תהליך ההורדה וההתקנה של סורק הקודים המרובעים למכשיר שלכם. בתהליך ההורדה תצטרכו לאשר את כל הבקשות, עד שהמכשיר יודיע לכם שההתקנה הסתיימה. בהמשך נסביר את אופן השימוש באפליקציה.

במכשירי אנדרואיד (שאינם אייפון) סמל חנות האפליקציות נראה כך:

1. יש לפתוח את הסמל של חנות האפליקציות על-ידי הקלקה על סמל האפליקציה.

2. בחלונית שנפתחת יש לזהות בחלק העליון של המסך סרגל חיפוש בו רשום באותיות אפורות: חפש ב- GOOGLE PLAY.

בסרגל החיפוש יש לרשום באנגלית: QR CODE READER.

בתוצאת החיפוש נקבל את סמל האפליקציה אשר נראה כך: **ולידו המילה התקן**. יש להקליק על מילה זו ואז יתחיל תהליך ההורדה וההתקנה של סורק הקודים המרובעים.

בתהליך ההורדה תצטרכו לאשר את כל הבקשות, עד שהמכשיר יודיע לכם שההתקנה הסתיימה. בהמשך נסביר את אופן השימוש באפליקציה.

השימוש ביישום "סורק הקוד המרובע" (נכון לגבי אייפונים):

במידה ואתם מעוניינים לסרוק קוד ולראות מה מסתתר מאחוריו, לדוגמה בגיליון בטאון "צוות" הקודם הוצע לצפות בסרטון על רכבת העמק שהוזכרה בכתבה באמצעות סריקת קוד מרובע:

סרטון על
רכבת העמק
סרוקו קוד QR זה:

יש לנקוט בצעדים הבאים:

א. לגשת למסך הסמלים
בסמארטפון, לאתר את הסמל המייצג את האפליקציה לסריקת קודים מרובעים: ולהקליק על הסמל.

ב. אז יפתח מסך חדש, אשר מציג את מה שנמצא מעבר למצלמה (האפליקציה נראית כמו מסך מצלמה). במרכז המסך נראה מעין ריבוע כפי שמופיע בתמונה:

ג. יש להחזיק את הסמארטפון כפי שמחזיקים מצלמה מעל הקוד המרובע ולכוון כך שהקוד המרובע יהיה במרכז הריבוע שבתמונה, לקרב או להרחיק במידת הצורך - עד שתמונת הקוד תופיע בצורה חדה וברורה במרכז הריבוע. ברגע זה יישמע מעין קליק, כמו של מצלמה, ואז תופיע כתובת עמוד האינטרנט בה נמצא הסרטון או כתבה על הנושא. אתם תתבקשו לאשר את הכניסה לדף האינטרנט ואז תגיעו למחוז חפצכם: כתבה/סרטון/תמונה/מוזיקה.

הערה: ממליץ לחברים אשר יתקשו בפעולת ההתקנה והסריקה הראשונה להסתייע בחבר או נכד המכיר את הפעולה. לאחר מספר התנסויות הופך השימוש באפליקציה לפשוט ומהנה.

כדי לבצע את הפעולות הנ"ל צריכים להתקיים התנאים הבאים:

1. לחבר יש חבילת גלישה פעילה מהספק.
2. לבעלי **אייפון** - תנאי להורדת אפליקציות: במכשיר מוגדר I.D. שזוהי מעין תעודת זהויה של המכשיר מול חברת APPLE.
3. לבעלי מכשיר מסוג **אנדרואיד** - תנאי להורדת אפליקציות: חייבת להיות מותקנת כתובת דואר אלקטרוני כלשהי של gmail.

בהצלחה, צביקה קרן

מדור זה יבהיר מושגים בתחום הטכנולוגיה, יוציג מגמות וכיווני התפתחות עתידיים.

חברי "צוות" מוזמנים לקרוא מידע רב ומגוון

באתר האינטרנט של "צוות":

www.tzevet.org.il

לצפות במגזין "וידאו צוות" ביוטיוב:

www.youtube.com/user/tktzevet

ולהתעדכן בעניין השידורים בפייסבוק

"וידאו צוות":

www.facebook.com/videotzevet

הרגשנו ש"צוות" כולו עומד מאחורינו במאבק הזה

שמוליק מגל, סא"ל, יצא למלחמה על חיי בנו הצעיר אלון, שנדרש להשתלטת כליה. "ברור לי שלא היינו מצליחים במשימה הזו בלי הביטוח הרפואי של 'צוות' ואם יש משהו ללמוד מהסיפור שלנו, זה שחשוב לבטח את כל המשפחה, גם את הילדים, אפילו שלא נראה שמחלה כלשהי אי פעם תתקוף אותם..."

מאת: דורית טל אור

שמוליק מגל (מימין) ובנו אלון

שמוליק מגל, 57, סא"ל, תושב מנוף שבגוש שגב, פרש ב-2004 מצה"ל כסמח"ט בחרמון בחטיבת בט"ש. כמי שהעביר את כל שירותו בתפקידים מבצעיים, הוא יודע מה זה מלחמה. אבל, דבר לא הכין אותו לקראת מלחמה כל כך קשה כמו זו עימה התמודד מבית - מלחמה על חיי בנו הצעיר, אלון.

"בדיוק כמו שבמלחמה יש לנו את כל צה"ל מאחורינו, כך במלחמה הזו, היה לנו את כל 'צוות' מאחורינו", אומר שמוליק בהתרגשות. "כוונתי לביטוח הרפואי של חברי 'צוות', למערך הבריאות בראשותו של עמיר להב ולאנשי 'הפניקס' שהיו שותפים מלאים במערכה הזו ועשו הכול כדי שננצח".

הסוף, כבר אפשר לומר באופטימיות זהירה, טוב. אלון עבר השתלת כליה בריגה שבלטביה. בחלוף שנה שלמה ממועד ההשתלה אפשר יהיה לנשום לרווחה באמת. בינתיים, אנחת הרווחה זהירה, אלון מתחזק ומחלים.

■ ■ ■

נא להכיר - משפחת מגל: שמוליק, חבר "צוות" העוסק כיום בצילום וידאו וסטילס, נועם, מורה, ושלושת ילדיהם - תומר, 31, עו"ד, מ"פ שיריון במילואים; איה, 28, עובדת סוציאלית ואלון, 26, סטודנט.

"ההתמודדות עם המצב הבריאותי של אלון החלה בגיל 17, כאשר אובחנה בעיה בכליות", אומר שמואל. "לאחר בירור רפואי הסימנים הובילו לתפקוד לקוי של הכליות והוא החל להיות מטופל בתרופות, שינה את התזונה בהתאם ובמקביל התנסה גם בטיפולים אלטרנטיביים שונים בחיפוש אחר שיפור במצב. למזלנו, אלון הוא בחור מאוד חזק נפשית ונחוש. לכן, למרות התנגדות צה"ל, הוא אף הצליח להתנדב ושירת כתומך לחימה בשלדג. את זה הוא עשה אחרי שסיים שנת שירות, אותה העביר בחונכות של בני נוער בסיכון, בפנימייה במושב בשרון. אני חושב שהאופי המיוחד שלו היה אלמנט חשוב מאוד בכל תהליך הריפוי". אלון המשיך בטיפול הרפואי ובשלב מסוים סיפרו הרופאים למשפחה על תרופה יקרה, שאינה נמצאת בסל התרופות ושיכולה אולי לעזור. "פנינו

לקופת חולים כללית עם המלצה גורפת של הרופאים - וסורבנו. זו הייתה הפעם הראשונה שהחלטתי להפעיל את הביטוח הרפואי של 'צוות'". שמוליק הצטרף לביטוח לאחר השחרור מצה"ל ולא זו בלבד - ביטח את כל מי שיכול היה מקרב בני משפחתו: אשתו, הבת, ואלון (בנו הבוגר היה מעל גיל 25). "יחד עם זאת, עד שלא נזקקתי לכך, מובן שלא הפעלתי את הביטוח הזה והשתמשתי בכיסוי של קופת החולים. אבל, כמו שתיכף יתברר, זה ממש לא מספיק..."

שמוליק פנה לעמיר להב, ראש תחום בריאות ב"צוות", סיפר לו על הקושי בקבלת התרופה ואכן, דרך הביטוח של "צוות" ותוך זמן קצר - אלון קיבל את התרופה. אולם, גם הכיוון הזה לא צלח. בספטמבר 2015 התחיל אלון בדיאליזה, טיפול קשה ושובר רוח, שלוש פעמים בשבוע, למשך ארבע שעות בכל פעם.

"תחילת הדיאליזה הייתה בעצם גם תחילת המירוץ לקראת השתלה. זאת, לא לפני שעשינו בדיקות במשפחה, בחיפוש אחר תורם מתאים - וגם האפיק הזה נחסם בפנינו.

עדכנתי את עמיר במצב והוא נכנס לפעולה נמרצת. ברור היה כי פנינו להשתלה בחו"ל, כי בארץ העריכו את ההמתנה בכארבע שנים. עמיר סיפר לנו שבלטביה קיימת מדיניות, לפיה כל אדם שנפטר, איבריו ניתנים להשתלה, אלא אם כן ציין אחרת. במציאות כזו, הסיכוי גדול יותר. בית החולים שעמד על הפרק היה סטרדינה הוספיטל בריגה הבירה,

” בריגה כבר ידענו שאנחנו במסלול לכיוון השתלה, אבל עדיין, ההמתנה 24 שעות ביממה לא הסתיימה.

היה לנו סימן מוסכם, שכשנקבל את הטלפון המיוחד, נאמר 'הלליה'. ואכן, ב-23.6.16, בשעה 02:15, אלון התקשר לחדרי

ואמר: הלליה. נוסעים לבית החולים

שם מנהל את המערך הנפרולוגי מומחה בעל שם, יהודי חם ואוהד ישראל בשם פרופ' רוזנטל.

על כל התיאום הרפואי מול המוסד הנבחר היה אמון ד"ר שמואל פרידלנד, המלווה אישית כל מטופל של הביטוח מול הרפרנטים הרפואיים בחו"ל. אנשי הפניקס ובראשם אלרון מאיר ומשה קרייזמן, טיפלו בהיבטים המנהלתיים. כל אלה היו בשבילנו מלאכים שליוו אותנו, אומר שמוליק.

■ ■ ■

בעוד אלון ממשיך בשגרת הדיאליזה הקשה, במרס 2016 מתקבלת הודעה שאפשר לצאת לריגה. המשפחה מתארגנת במהירות, אלא שתוך זמן קצר מתברר שזו הייתה אזהרה שווא. "כזה דבר היה שובר לגמרי משהו אחר - אבל לא את אלון. גם ברגעים הקשים ביותר הוא נשאר חזק".

ההמתנה נמשכה, מורטת עצבים, עד שסוף סוף ב-26.4.16 התקבל אור ירוק לצאת לריגה. בתוך זמן קצר נחתו אלון, חברתו ושמוליק בריגה, כאשר התכנון הוא שנועם, אמו של אלון, תצטרף כשההשתלה תתבצע. "נועם היא מורה בבית ספר ולא יכולה להתנתק מהכול באמצע שנת לימודים. לכן החלטנו שאני זה שנועם".

הם התקבלו בבית החולים, הכירו את הצוות הרפואי ואת סוּוּטה, המתאמת בינם לבין בית החולים, והתמקמו במלון סמוך. "קיבלו אותנו במאור פנים, זכינו ליחס אדיב ומתחשב וכל העת הרגשנו את הגיבוי שיש לנו מהארץ - מ'צוות' ומהפניקס.

ברגה כבר ידענו שאנחנו במסלול לכיוון השתלה, אבל עדיין, ההמתנה 24 שעות ביממה לא הסתיימה. היה לנו סימן מוסכם, שכשנקבל את הטלפון המיוחל, נאמר 'הללויה'. ואכן, ב-23.6.16, בשעה 02:15, אלון התקשר לחדרי ואמר: 'הללויה'. נוסעים לבית החולים'.

הרגשות כל כך מעורבים: מצד אחד שמחה אדירה שסוף סוף הגיע הרגע. מצד שני, פחד ומתח מכל מה שעתיד להתרחש. איך זה יעבור? האם זה יצליח?

למחרת הגיעה אשתי. הימים אחרי ההשתלה היו מורטי עצבים. אלון היה מטושטש וכאוב, אבל כולנו הבנו שקרה לנו נס. חלפו עוד כמה ימים, ולאחר שבוע יצאנו שוב למלון. הפעם עם כליה חדשה ומתפקדת. עדיין, התנאים היו מחמירים, אלון היה חייב לשהות במלון בתנאים סטריליים, לקבל תרופות נגד דחיית הכליה אבל תוך יומיים המראנו לארץ.

בחלוף שלושה חודשים מההשתלה, הוא יוכל להתחיל לחזור לחיים רגילים. אלון מעריך את הדברים הקטנים בחיים ואת האפשרות להיות ללא איסורים הנגזרים מטיפול הדיאליזה - לאכול הכול ולא להיות בבית חולים 12 שעות בשבוע. ההרגשה נפלאה והוא מביט קדימה באופטימיות להמשיך לימודים לתואר הנדסאי בניין במכללת שנקר.

"ברור לי שלא היינו מצליחים במשימה בלי הביטוח של 'צוות', מסכם שמוליק, "ואם יש משהו ללמוד מהסיפור שלנו, זה שחשוב לבטח את כל המשפחה, גם את הילדים, אפילו שלא נראה שמחלה כלשהי אי פעם תתקוף אותם...". ■

הפעלת הכיסוי לניתוח בביטוח "צוות" לאחר הרפורמה בביטוחי הבריאות של קופות החולים

בפועל, מומלץ למבוטחים לשלוח את הקבלה (בצירוף תאריכי הטיפולים), רק בתום הטיפולים בפועל.

מאת: אילן דולפין, יו"ר ועדת הבריאות ועמיר להב, ראש תחום הבריאות

הרחבת הכיסוי הסיעודי - פוליסה פרטית

הכיסוי הסיעודי בביטוח "צוות" הינו ל-5 שנים מיום קרות מקרה הסיעוד. סוכנות "מדנס", המטפלת במבוטחי "צוות", מציעה ביטוח סיעודי המשכי, אשר מופעל לאחר תקופת המתנה, ל-5 שנים, ולכל החיים (נציגי החברה יצרו קשר טלפונית עם מבוטחי "צוות").

ביטוח זה הינו ביטוח פרטי המחייב מילוי הצהרת בריאות ותשלום באמצעות כרטיס אשראי (לביטוח נוסף זה אין השלכה על הביטוח הקיים ב"הפניקס" בפוליסת "צוות").

הביטוח הסיעודי בפוליסת הבריאות של "צוות"

בימים אלו הועברה למפקחת על הביטוח באוצר טיוטה סופית של המתווה הסיעודי לעמיתי "צוות" לאחר "מקצה שיפורים".

אנו מעריכים, שלקראת החודש הבא נקבל את האישור הסופי לניהול מו"מ עם חברת הביטוח ("הפניקס") להמשך הכיסוי הסיעודי הקולקטיבי לתקופה ארוכה.

בהתאם ללוח הזמנים המשוער, המתווה הסיעודי יכנס לתוקף ב-1 באפריל 2017.

מידע מפורט על המתווה הסיעודי יפורסם במהלך הרבעון האחרון של שנת 2016.

מוקד הבריאות של "צוות": 1-700-700-251

ב-1 ביולי 2016 הופעלה רפורמה בביטוחי הבריאות (שב"ן) של קופות החולים.

השינוי העיקרי בנושא הכיסוי לניתוחים פרטיים מתבטא בכך שקופות החולים מאשרת כיסוי לניתוח המבוצע אך ורק עם מנתח-הסכם של הקופה. קופת החולים אינה משתתפת עוד (כמו שהיה בעבר), בהוצאות ניתוח שמבוצע באמצעות רופא שלא בהסדר.

לשינוי זה השלכה על ביצוע הניתוח באמצעות ביטוח "צוות". כאשר המבוטח מבצע ניתוח דרך ביטוח "צוות" ומשלם את ההשתתפות העצמית - הוא לא יוכל עוד לקבל את החזר ההשתתפות העצמית מקופת החולים!

לכן, ההמלצה שלנו היא לנסות ולהפעיל את השב"ן של קופ"ח (הביטוחים המשלימים) בכל מקרה של ניתוח.

במקרה זה יוחזר מלוא סכום ההשתתפות העצמית, וכן יינתן פיצוי בהתאם לתנאי הפוליסה.

מומלץ למבוטחים, עוד לפני קבלת ההחלטה לביצוע ניתוח, לפנות לייעוץ למוקד "צוות" ב"מדנס" 1-700-700-251 או למזכירות "צוות" בטל' 03-6173551.

טיפולים אלטרנטיביים

בפוליסת "צוות" קיים כיסוי ל-16 טיפולים אלטרנטיביים (עפ"י הרשימות בפוליסה), בכל שנת ביטוח. כיוון שאין החזר לטיפולים שטרם בוצעו

"הכי ישראלי"

תערוכת צילומים של חברי "צוות"

ביטאון "צוות שלנו"
יוזם תחרות צילומים
פרי יצירתם של
חברי "צוות"

הצילומים הנבחרים יפורסמו בביטאון "צוות שלנו" ובאתר "צוות" ושלושת הצילומים שייבחרו על-ידי ועדת שופטים יזכו את יוצריהם בפרס. בכוונתנו ליזום תערוכת הצילומים נבחרים בפורמט מוגדל, שתוצג כתערוכה נודדת בין סניפי "צוות" ברחבי הארץ.

תקנון התחרות:

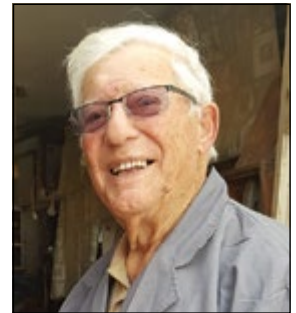
כל חבר יכול לשלוח עד שלושה צילומים שונים. גודל הצילומים צריך להיות 2300×3300 פיקסלים לפחות. נא הקפידו לצלם מראש בגודל המתאים ולשלוח את הצילום בגודל המקורי (לא בהקטנה).

את הצילומים יש לשלוח למייל: bitaon@tzevet.org.il זכויות השימוש בצילומים למטרת הצגתם בביטאון ובאתר, וכן לצורך התערוכה, יהיו של ארגון "צוות".

תאריך אחרון למשלוח הצילומים 15.1.17.

"מרגיש נפלא שאוהבים את עבודתי"

ראיינה וצילמה: נורית רוזן

חויה מסערת חושים מצפה לכל מי שמבקר בביתם של סא"ל **ניסים גאון** ורעייתו ידידה בשיכון הצנחנים ברמת גן, בו הם מתגוררים כ-50 שנה. הבית מלא בעבודות אמנות נפלאות מעשה ידיו של ניסים, שעבר את גיל 90 וממשיך לעבוד בסטודיו שלו בהתלהבות של נער צעיר: ציורי אקריליק, צבעי מים, פסלים, עבודות עץ, ציורי חול, פסיפסים ועוד.

ניסים נולד באיסטנבול, התגייס לצבא הטורקי ושירת בו שלוש שנים. ב-1948, לאחר עליית המשפחה ארצה התגייס לצנחנים. בתפקידו האחרון היה סגנו של מפקד בית הספר לצניחה משה לוי ז"ל, לימים הרמטכ"ל ה-12. עד שנת 1981 עוד הוסיף לשירת במילואים.

לאחר פרישתו עבד בתפקידי ניהול במפעלים שונים. בתחילת שנות ה-90 הפסיק לעבוד ומאז הוא עוסק אך ורק באמנות.

הכישרון לציור התגלה אצלו בגיל צעיר ואמו עודדה אותו. "אני זוכר שכילד באיסטנבול ציירתי על כריות בד בצבעי שמן ואמי קישטה בהן את הבית", מספר ניסים. אבל מרגע שהתגייס לצה"ל ועד פרישתו מהעבודה, לא נגע בצבעים. לאחר פרישתו חיפש את דרכו. הוא החל לצייר בבית, ושכנה שהתפעלה מכישורו המליצה לו להירשם לקורסי אמנות באוניברסיטה העממית בתל אביב. "החזרה לציור הייתה עבורי מהלך טבעי", הוא אומר. המשפחה שמחה על כך ואשתו ידידה תומכת בו ומפרגנת מאוד. ניסים מספר, כי ניסה לשתף אותה בחדוות הציור, אך לצערו היא נותרה בגדר צופה בלבד.

■ ■ ■

"סגנונו של ניסים ריאליסטי, פיגורטיבי, מדויק, מעמיק, עם דגש על פרטים קטנים. הוא קפדן מאוד והדיוק בציוריו דורש הרבה סבלנות. אבסטרקט לא מדבר אליו. בפיסול התנסה בסגנון קוביסטי - אך נשאר ריאליסטי. עבורו רמברנדט הוא המודל לחיקוי - שיאו של הציור הפיגורטיבי"

לימודיו במסגרת האוניברסיטה העממית הקנו לניסים בסיס ברישום ובצבע ואהבה גדולה לציוריו. נוף: בסיום כל שנה נהגו שם לצאת למספר ימים לצייר נופים בחוץ וניסים נכבש בקסם.

בהמשך עבר לבית הלוחם, שם הוא משתתף עד היום בחוגי ציור, קרמיקה וכן פיסול בעץ, באבן ובמתכת. לדבריו, הכול בעידודה של מורתו האהובה ברכה גיא. כיום, הערותיו מינוריות והשבחים רבים. החוגים בבית הלוחם נותנים לו הנחייה וליווי וגם מסגרת חברתית. "כשיוצרים בקבוצה, האחד מפרה את השני", אומר ניסים, "מעניין אותי לראות מה אחרים עושים. למדתי מזה הרבה".

סגנונו של ניסים ריאליסטי, פיגורטיבי, מדויק, מעמיק, עם דגש על פרטים קטנים. הוא קפדן מאוד והדיוק בציוריו דורש הרבה סבלנות. אבסטרקט לא מדבר אליו. בפיסול התנסה בסגנון קוביסטי - אך נשאר ריאליסטי. עבורו רמברנדט הוא המודל לחיקוי - שיאו של הציור הפיגורטיבי.

ניסים צייר פורטרטים של נכדיו, בעיקר כשהיו קטנים. כמו כן, צייר כ-50 פורטרטים של חברים, ברובם מתקופת השירות הצבאי, על גבי קנוסים גדולים, והעניק אותם במתנה. כל החברים התרגשו מהמחווה הזו.

אבל האהבה הגדולה שלו נותרה ציור נופים - עירוני לצד טבעי ופראי. כיום ניסים לא מצייר בחוץ אלא מצילומים. יחד עם רעייתו הוא בוחר צילום נוף ומחליט על גודל הקנוס. עד היום הוא מכין את הקנוסים בעצמו - קונה בד ולייסטים מעץ, חותך, מכין את המסגרות ומותח בעצמו את הבדים.

ניסים עובד עם קנוסים גדולים. עליהם הוא יוצר קודם כל רישום בפחם, עליו סקיצות בצבע ואז מתחיל להיכנס לפרטים ולהעמיק. כשולדעתו הציור מוכן, הוא לוקח פתק, מתיישב במרחק מול הציור ורושם מה עוד צריך לעשות. תהליך זה חוזר על עצמו עד שאין לו יותר מה להוסיף. רק אז הוא חותם על הציור.

■ ■ ■

ניסים השתתף בתערוכות רבות - חלקן תערוכות יחיד וחלקן קבוצתיות. עבודותיו מבוקשות והוא מוכר מהן לא מעט, אבל גם נהנה לתת במתנה.

"זו הרגשה נפלאה שאנשים אוהבים את העבודות שלי", מחייך ניסים.

לניסים ארבעה ילדים, 11 נכדים ושמונה נינים. לכולם העניק ציורים וכבר אין להם מקום לתלות עוד עבודות - לא בבית ולא במקום עבודתם. מקרב בני המשפחה ירש הנכד הבכור, שלאחרונה סיים לימודי ארכיטקטורה, את הכישרון והאהבה לציור.

ניסים מאושר מכך שהאמנות נותנת לו סיבה לקום כל בוקר והוא עוסק בה מבוקר עד ערב. ■

המדור פותח את שערו לכל חבר צוות שעוסק ביצירה: ציור, איור, פיסול, זכוכית, וכו'. יש לפנות לנורית רוזן, דוא"ל: harosenet@gmail.com או במסרון: 058-7580079

בעת גירושין: מה הן הזכויות של סבא וסבתא בקשר לנכדים?

מאת: ברוך אברהמי, עו"ד*

רבים הם המקרים שבהם בעת גירושין אין מסדירים את מעמדם ואת זכויותיהם של הסבא והסבתא באשר לנכדים. היחסים בין בני הזוג מוסדרים בהסכמי גירושין ופרידה, ובתוך כך גם הזכויות והחובות של כל אחד מההורים כלפי הילדים. אולם, הנושאים הקשורים לסבא ולסבתא נזנחים, נשכחים ולעיתים אפילו נדחקים הצידה בשל מעורבותם בסכסוך בין ילדיהם המתגרשים - אבל חשוב להסדיר גם זאת. הסכמי גירושין ופרידה מגיעים בדרך כלל לבית המשפט אחרי תהליך לא קצר של מו"מ, ניסיון ליישוב מחלוקות, התמודדות וגישור על פני עמדות שונות. לא פעם מתגלגלים הדברים לסכסוך של ממש ולעיתים בהם מעורבים עורכי דין. בשעת רצון, ובעת ישוב המחלוקות, רצוי גם לקבוע את מעמדם של הסבא והסבתא משני הצדדים. להסכמים כאלה ניתן לקבל תוקף של פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה או של בית הדין הרבני. בשקט, בנחת ובאורח מכובד, כותבים גם את מעמד הורי ההורים ונותנים לכך תוקף. אולם, יש מקרים אחרים שבהם אין הסכמות, ואז עולה הנושא להכרעת בית המשפט לענייני משפחה או בית הדין הרבני.

לדעתנו, רצוי כי בפסק הדין המסדיר את ענייני המשמורת של הילדים, יוסדרו גם זכויותיהם של סבא וסבתא לראות את הנכדים ולבקר אותם, מבלי שיהיו תלויים ברצון הטוב של מי מהצדדים, כי זה לא תמיד קיים או לא נשמר לאורך זמן. זהו למעשה הסדר לכל החיים.

■ ■ ■

יש לדעת, כי בתי המשפט הכירו בזכותם של סבא וסבתא לקיים קשר עם הנכדים גם בעת גירושין וסכסוך ולאחריהם. כבר לפני שנים קבע נשיא בית המשפט העליון, כבוד השופט מאיר שמגר (חבר "צוות") כי "טובת הקטין מחייבת קיומם של יחסים תקינים עם הסב והסבתא". זו נקודת המוצא לדין בסוגיה. לדעתנו, זכויות הורי ההורים הן מהותיות באשר להיותם חלק מההליכים, יש להם "זכות עמידה", כלומר זכות לפנות לבית המשפט ולהיות מיוצגים בהליכים.

בתי המשפט פסקו, כי הזכות של הסבים והסבתות אינה זכות מוחלטת ואינה עומדת לבדה. יש צורך לשלבה ולאזנה עם עיקרון חשוב עוד יותר בדיני המשפחה והוא טובת הילד, ובמקרה הזה טובת הנכדים. טובת הילד הוא עיקרון הבכורה והוא המוביל, לכן, במקרה של סכסוך בין סב לבין נכד, למשל, לא נכפה על הנכד להיפגש עם הסב באופן קבוע.

כפיית קשר בין סבים לנכדים במצבים בהם הוריהם אינם משתפים פעולה והיחסים בין הסבים להורים קשים, לא תשרת את טובת הקטין... יש להעניק לתא המשפחתי אוטונומיה ופרטיות - ולנהוג בו ברגישות. חדירה לא תיעשה אלא במקרים מיוחדים וחריגים

במקרים אחרים, בתי המשפט בחנו את מוכנותו ונכונותו של הקטין למפגשים עם הסב. במקרים בהם היה ניתוק קשר בין סב לנכד במשך שנים, ביקש בית המשפט תסקירי רווחה. אם התסקירים לא המליצו על חידוש הקשר, בית המשפט לקח זאת בחשבון ולא פסק בניגוד לכך. סעיף 28 א' לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ז - 1962 קובע: "מת אחד ההורים של הקטין, רשאי בית המשפט לתת הוראות בעניין המגע בין הורי המת לבין הקטין". בית המשפט העליון כתב בפסק

דין שלו, כי העיקרון המונח ביסוד הוראה זו מושרש עמוק ברגשי אנוש וביחסי בני משפחה לצורותיה אך אופן יישומו ודרכי ביצועו מחייבים זהירות מירבית.

עוד נקבע בפסקי דין, כי כפיית קשר בין סבים לנכדים במצבים בהם הוריהם אינם משתפים פעולה והיחסים בין הסבים להורים קשים, לא תשרת את טובת הקטין. סמכות בית המשפט להתערב בהחלטת ההורים לגבי הקשר עם הורי ההורים אמנם קיימת, אך היא תופעל במשורה. שופטים ציינו, כי יש להעניק לתא המשפחתי אוטונומיה ופרטיות - לנהוג בו ברגישות. חדירה לא תיעשה אלא במקרים מיוחדים וחריגים. בבתי המשפט פסקו גם במקרים בהם הייתה הסכמה על זכות הסבא והסבתא לראות את הנכדים, אך המחלוקות היו על היקף ומשך זמן הפגישות והאם ניתן לעשות זאת רק בנוכחות ההורה של הנכד שאינו בנם או בתם.

בדרך כלל, הטענה היא כי קיים חשש שהסבא או הסבתא יסיתו את הילד נגד אחד ההורים. לכן, בתי המשפט קבעו את הסדרי הביקורים, מקומם ותנאיהם. לסיכום, טובת הילד ורצונו הם מעל לכול ולפני הכול, כזכות אדם בפני עצמו - וכך גם קביעת הסדרי ראייה עם סבים. הם אינם באים לשרת את הסבא אלא נועדו לטובת הילדים. יצוין, כי בתי המשפט לא נטו לסטות מחוות דעת מומחים כמו פסיכולוגים, אך הותירו את סמכות ההחלטה עצמה בידיהם ולא בידי אנשי מקצוע. ■

אין באמור כדי להוות ייעוץ משפטי, אשר עשוי להשתנות ממקרה למקרה ובהתאם לנסיבות.
*משרד עורכי דין ברוך אברהמי, היועצים המשפטיים של "צוות"

חידת "צוות"

מי הדמות?

בעיר המדע היא נולדה / כשמה כן היא הייתה / והקרינה על כל סביבתה! ■ היא הספיקה בחייה הקצרים / לעשות ולהספיק דברים רבים ■ אהבה מאוד ציור ואופנה / החליקה על קרח ובקושי ישנה ■ צילום אמנותי הייתה חובבת / ובחברת בנים הייתה מוקפת ■ בצורה מקצועית שחתה / ובמדליות רבות זכתה.

בחוש טכני מפותח ניחנה / ולדרך הזו את חייה כיוונה ■ טירונות מוקדמת עשתה עם הבנות / סיימה מכללה עם תעודת הנדסאית מכונות!

את קורס "ציפורי הברזל" תקתקה / ובטיסת המהוללת היא מכונאית קרקע ■ התפקיד מילא את כל עולמה / והיא הכניסה בו לב ונשמה.

לכיבוי שריפות נשלחה מעבר לים / ורואינה בכל אמצעי תקשורת שקיים ■ אך היא לא הסתפקה בקרקע / לנסוק למרומים נפשה אז חשקה.

היא בגיבוש קשה והיא יחידה ביניהם / וציוניה גבוהים הרבה יותר משלהם ■ ההשקעה והמאמץ הניבו היבול / יש לה כנפיים והשמים הגבול!

והיא שוב בטיסת המפוארת / מסורה, אחראית, רצינית ובוגרת ■ מעלה כל העת את הרף והרמה / ונרתמת מיד לכל משימה. בהצטיינות יתרה את הקורס מסיימת / והיא על המסוק המסובך מתפקדת / ועל ההדרכה בבסיס היא מופקדת ■ גם בלמדה משפטים, היא על הטיסת לא תוותר / ותעשה במשך שנה, חמישים ימי מילואים ויותר.

כאשר מצפון נפתחה הרעה / פורצת מלחמה ארורה ■ היא הפכה את כל העולם / כדי שירשו לה לטוס כמו כולם! ■ הנחיתה מעבר לגבול חיילים / עודדה אותם בחיך ובמילים ■ הכוחות נחתו בשלום על היבשה / והיא רצתה להמריא לגיחה חדשה ■ אך כעבור שניות פיצוץ התרחש / המסוק נעלם במערבולת של אש...

במבצע הרואי חולצה גופתה / מקניין צדדי בו מצאה שלוותה ■ כאלף צנחנים ליווה במסע האחרון / דומעים, הצדיעו לה מסביב לארון.

תחת חופת כומתות כחולה ואדומה / הורדה הנערה אל רגבי האדמה ■ חלומה התגשם, הגם שנגדע / אך גופה הנמרץ עם הקוקו והקסדה / לעולם יישאר כמו סיפור אגדה.

בעיר המדע, בין שיחי שושנים / מטיילים תושבים מבוגרים וילדים ■ אביה עובר ביניהם, מוחה דמעתו / ומספר בגאווה על גבורתה של בתו ■ הוא יודע שלעד לביתה לא תחזור / ובינות לעננים בוקעת קרן אור.

מאת: **זהבה צויקל** (רס"ן)

ההיסטוריה שלנו בתמונות

במדור זה אנו מפרסמים צילומים מהעבר ובחלקם מופיעים חברי "צוות". חלק מהדמויות המופיעות בתמונות אינן מוכרות או אינן זכורות. נשמח אם תעדכנו אותנו בפרטי המופיעים בתמונות.

חברי "צוות" מוזמנים לשלוח תמונות מהשירות הצבאי ולציין את האירוע ואת שמות המצולמים. יעדפו תמונות מאירועים מיוחדים, אישיים או בעלי משמעות היסטורית.

תמונה זו צולמה בעבר הרחוק. מי מופיע בתמונה ובאיזה מבצע מדובר?

פתרון חידת היסטוריה בתמונות מהגיליון הקודם (מס' 116):

את התמונה זיהו מספר חברים ובהם אורי אשד שכתב:

מדובר במבצע מסרגה או פעולת סמוע ב-13.11.66. לאחר סדרה של פעולות חבלה, שבאחרונה נהרגו שלושה חיילים ממוקש,

החליט הרמטכ"ל רבין על פעולה נגד הכפר סמוע, אליו הובילו העקבות. כוחות שריון וצנחנים בפיקוד רפול מח"ט 35 וסירת צנחנים פרצו לכפר. הצבא הירדני התערב וכתוצאה מכך נהרגו 14 חיילים ירדניים וקצין ישראלי אחד. בנוסף, התנהלו קרבות אוויר בהם הופל מטוס האנטר ירדני. בתמונה: חיילי הצנחנים עם ג"פ לנדרובר ירדני.

פתרון "מי הדמות?" (גיליון 116): **עמנואל מורנו** ז"ל (17.6.71-19.8.2006)

את החידה פתרו מספר חברים ובהם גאולה מסאס שכתבה: הדמות היא סא"ל עמנואל מורנו ז"ל מסיירת מטכ"ל. עמנואל מורנו נולד בצרפת, בן לסילביה ושלמה אילן מורנו, שירת בסיירת מטכ"ל בדרגת סא"ל, נהרג במלחמת לבנון השנייה. הוריו חוזרים בתשובה שהיגרו לצרפת שנים קודם לכן מצפון אפריקה. **זכו בפרס:** גאולה מסאס, יחיאל בזגלו, אשקלון; מרדכי נחמיה, מושב נבטים.

פתרונות לחידת "מי היה" ותשובות לזיהוי התמונה, יש לשלוח לדוא"ל bitaon@tzevet.org.il, או בדואר לביטאון "צוות", רח' ברוך הירש 14, ת"ד 2222, בני ברק 51121, או בפקס 03-6166260 (נא לציין על המעטפה: "חידת צוות"). בין הפותרים יוגרלו שלושה ספרים.

לדוד ה' אורי וישעי

מאת: הרב אבשלום קציר*

חודש אלול, החודש האחרון למניין חודשי השנה היהודית, הוא חודש רב משמעות. חודש זה נקרא "חודש הרחמים והסליחות" משתי סיבות עיקריות: א. על כל יהודי מוטל לעשות חשבון נפש וסיכום של כל מה שאירע לפרט ולכלל במרוצת השנה החולפת - ולקבל החלטות בהתאם לשנה הקרובה ולעתיד. ב. סופו של החודש הוא כניסתם של "הימים הנוראים" - ראש השנה ויום הכיפורים - ימי הדין והרחמים, אשר הכל עומדים למשפט כנאמר בתפילה: "היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים". בהמשכם, ימי השמחה של חג הסוכות ושמיני עצרת - חג שמחת תורה.

זה מאות בשנים נשתרש מנהג בקהילות ישראל לומר בכל יום ויום מראש חודש אלול ועד שמיני עצרת-שמחת תורה - מזמור כ"ז מספר תהלים המתחיל: "לדוד ה' אורי וישעי".

יודעי רשומות מצאו רמז במזמור זה לימי אלול, והוא בסוף המזמור: "לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ החיים, קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'". לולא - אותיות אלול בהיפוך האותיות. על "אורי וישעי" נאמר במדרש: אורי - בראש השנה; וישעי - ביום הכיפורים.

הזכרנו את ראש השנה יום הדין ויום הכיפורים יום הרחמים. רבים מבעלי המחשבה והמוסר היהודי שאלו: מדוע אין יום הכיפורים, שהוא יום הרחמים והנחשב ליום הסליחה והמחילה, קודם לראש השנה - ואז היינו נכנסים ליום הדין כאשר אנחנו נקיים, טהורים ומבטיחים לעצמנו לזכות במשפט לפני בורא עולם. התשובה הניתנת היא, כי אנחנו בשר ודם. בהיותנו שקועים כל השנה בחיי היומיום והעולם הרוחני - עולם התשובה, הסליחה והכפרה - רחוק מתודעתנו, יקשה עלינו להתעורר כראוי ביום הכיפורים ללא הכנה ראויה. לכן הוקדם ראש השנה, שבו דנים את כל אחד ואחד על חיים, פרנסה, שפע, אריכות ימים, בריאות הגוף ועל כל צרכיו של האדם כפרט והעולם ככלל. הדבר מביא את האדם להתעוררות לתפילה ולתשובה - ואז הוא מגיע ליום הכיפורים כשהוא

מוכן ומקווה להיחתם בחתימה טובה ולמילוי כל משאלות לבו.

ראש השנה והשופר

הזכרנו את ראש השנה שבו אנו אומרים: "היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים, אם כבנים, אם כעבדים. אם כבנים - רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים - עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא לאור משפטנו, איום קדוש". מספר טעמים נאמרו על השופר שהוא הסמל הבולט של ראש השנה והוא מלווה אותנו בתפילות. נזכיר שניים מהם: א. מדי שנה, בראש השנה, ממליכים את הקב"ה למלך על כל הארץ. תקיעת השופר היא סממן להמלכה, כפי שנאמר: "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'". ב. מקורו של השופר הוא עקידת יצחק. השופר מזכיר את האיל, את הניסיון הגדול שהתנסה בו אברהם אבינו ועמד בו, ואנו מבקשים מבורא עולם לזכור זאת לזכויותינו.

בין כסה לעשור ויום הכיפורים

ניתן לשלב את עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים יחדיו, ונצטט את דבר הרמב"ם: "אף על פי שהתשובה והצעקה יפה לעולם, בעשרה הימים שבין ראש השנה ויום הכיפורים - היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד" (הלכות תשובה - פ"ב הל"ו). עשרת ימי תשובה הם הכנה כנה ומעמיקה לקראת יום צום הכיפורים, היום הקדוש שבו מתכנס העם בהמוניו בבתי הכנסת, וכפי שחז"ל מתארים זאת: הם דומים למלאכים שאין השטן אשר מקטרג כל השנה, ביום זה אינו יכול לקטרג עליהם.

יום הכיפורים הינו יום כפרה, וכלשונו של רבנו הגדול, הרמב"ם: "אמש היה זה שנוא לפני המקום, משוקץ, מרוחק ותועבה, והיום הוא אהוב ונחמד וקרוב וידיד" (הלכות תשובה - פ"ז הל"ו).

יום הכיפורים הוא היום היחיד שבזמן בית המקדש היה הכהן הגדול נכנס לקודש הקודשים ומבקש מבורא עולם על כל צורכי הפרט והכלל. ביצואו מבית קודש הקודשים בשלום, היו מלווים אותו לביתו בשמחה ובתקווה, כי בורא העולם שמע את תפילותיו וחתם אותנו לחיים טובים וארוכים ולשלום. לאחר ימים נוראים אלו, עם ישראל נכנס לימי השמחה של חג הסוכות ושמחת תורה, כשהוא מצויד במחילה, סליחה וביטחון בבורא עולם, שהשנה הנכנסת הבאה עלינו לטובה תביא עלינו ברכה וחיים ושלום, אמן, כן יהי רצון. ■

נא לשמור על קדושת הדף

* לשעבר, הרב הראשי של תל אביב

מחברים לחברים מחויבים לשירות

אנו ב"צוות" פועלים עבורך במספר תחומים: שמירה על הזכויות, ביטוחי בריאות וחיים, סיוע לפרט, סיוע בתעסוקה וקיום פעילויות חברה ותרבות הפנאי.

אנו רואים עצמנו מחויבים למתן שירות יעיל, רלוונטי ובזמן אמיתי. לצורך כך, אנו שואפים לקיים קשר רציף ועדכני עם החברים.

בעידן הנוכחי האינטרנט וכתובות דוא"ל הם תנאי הכרחי לקיומו של קשר זה.

אנו פונים אליך בבקשה לסייע לנו להעניק לך את מירב ומיטב השירותים. אפשר לנו לעדכן אותך במידע חשוב ורלוונטי עבורך.

הנך מוזמן להתחבר אלינו - העבר אלינו עוד היום את כתובת הדוא"ל שברשותך.

הכתובת למשלוח הדוא"ל:

pkida1@tzevet.org.il

ברחבי הארץ

צוות

פעילויות במחוזות ובסניפים: טיולים > הרצאות > התנדבות > טיפול בפרט > סיורים > תרבות > פנאי > חוגים > אירועים > מסיבות > טקסים > הוקרה > ביקורים > סדנאות > נופש > הנצחה

מחוז יהודה
יו"ר: יואל גוגן
מנהל: ראובן חמו, טל': 03-6173527

טיול לבאר שבע

התבלינים אל-באבור, ולבסוף צפו במופע מוזיקלי של מיכה ברעם, שניגן בכלי גיטרה שונים.

■ חברי הסניף יצאו לטיול "סב-נכד" בשלושה מחוזות בתאריכים: 27.7.16, 28.7.16 ו-28.16. הטיול כלל ביקור חוויתי במפעל השוקולד של עליט שטראוס, בו צפו בתהליכי הייצור של ממתקים ואף התכבדו במיני שוקולדים. כמו כן, נערך ביקור במחלבת אלון תבור של תנובה, שכלל הסברים וטעימות של מעדנים שונים. המשתתפים נהנו מאוד מהטיול ובירכו על יוזמת יו"ר הסניף לערוך פעילות משותפת שכזאת.

■ ב-11.8.16 יצאו חברי הסניף לסיור בתל אביב - בשוק לווינסקי ובשכונת פלורנטין. החברים טעמו מאכלים שונים בחנויות ובמסעדות בהן ביקרו וסיימו את הסיור בביקור במוזיאון לח"י.

סניף ראשון לציון

יו"ר הסניף: לורנס יצחק • קק"ל 18 ראשל"צ 7528642
itzhak74@walla.co.il • דוא"ל: 03-9502873, 03-6173552

הרצאות

- ירושלים בראי הדורות - הרצאתו של יוסי מירום.
- הרצאה בנושא תקשורת בין אישית.
- חברי הסניף האזינו להרצאתו יוצאת הדופן של דור שחר, ערבי מוסלמי מעזה שבחר להתגייס ולעבור להתגורר בישראל.

אירועים

- ב-5.16 נערכה סדנה ליצירת פירות וירקות ממרציפן, בהדרכתה של נורית שוורץ. הפעילות הסבה הנאה והתוצרים היו יפים וטעימים.

- ב-6.16 נערך בסניף ערב זמר לכבוד יום ירושלים עם הצמד שרה גור וארמנדו. החברים הצטרפו בשירה ובריקודים.
- ב-26.7.16 התקיים ערב ריקודים בהדרכת המרקדה ענת חן. החברים הצטרפו למגוון ריקודים - סלוניים, לטיניים, סלסה, ריקודי זוגות וריקודי שורות.
- ב-8.16 התקיים במועדון הסניף ערב שירי אהבה וקיש עם הזמר יוסי ברכה. החברים הצטרפו לשירה בהתלהבות.

טיולים

- ב-2.16 נערך טיול לבאר שבע בסיוע התחדשות העיר. חברי הסניף ביקרו בתחנת הרכבת התורנית שנבנתה בשנת 1915, בעיר העתיקה - כולל הסאריה, בית המושל העירייה, בית המשפט - וכן סיירו בפרויקט שיקום נחל באר שבע.
- ב-15.16 יצאו חברי הסניף לטיול בנצרת בסיוע צבעים וטעמים. החברים סיירו במרכז מבקרים של "שטראוס-עלית", בכיכר המעיין, במגרש הרוסים, בחנות

מאת: דוד זייד

חברי הסניף בשיעור ערבית

פעילויות

אנו ממשיכים לערוך ימי כשירות לממוני בטיחות במסגרת תוכנית בה התחלנו:
א. יום שלישי, 15 מרס 2016 בשעה 17:00 - הוראות מכ"ר 550 - בוצע.
ב. יום שלישי, 21 יוני 2016 בשעה 17:00 - ציוד מגן אישי - בוצע.
ג. יום שלישי, 13 ספטמבר 2016 בשעה 17:00 - אחריות פלילית לבטיחות.
ד. יום שלישי, 15 נובמבר 2016 בשעה 17:00 - בטיחות בגובה.
השתלמויות במועדון "צוות", מיועדת לחברי "צוות" בעלי תעודת ממונה בטיחות.
ימי הכשירות מאושרים על-ידי מינהל הבטיחות לצורך אישורי כשירות לממונים.

סניף נס ציונה, לוד, רמלה, באר יעקב

י"ר הסניף: אילן דולפין • דוד אלעזר (בית המתנדב) נס ציונה
טל': 08-9467062 • דוא"ל: dolphin08@013.net.il

ב-16.06.20 יצאו 100 חברי הסניף לטיול בגולן ובגליל - בין טבע לאדם. בין היתר ביקרו במורדות הר אביטל והר בנטל, שם הוקם אתר המציג את התהוות הרי הגעש בגולן, משם המשיכו החברים לאגדרטה החדשה, המנציחה

את נדיה כהן (אלמנת אלי כהן ז"ל) ואת ילדיה כשפניהם לכיוון סוריה - משם לא שב אבי המשפחה אלי כהן ז"ל. הסיום הסתיים במושב כלנית, בביקור אצל משפחת ג'השאן המייצרת שמן זית.

סניף אשדוד

י"ר הסניף: יוסי לוי • רח' האצ"ל 6 • טל': 03-6173581
snif-ashdod@tzevet.org.il • דוא"ל: 052-2515320 (יוסי)

אירועים

■ במסגרת פסטיבל אשדוד נערך ערב טברנה עם שמעון פרנס וטריפונס סביב שולחנות.
■ חברי הסניף צפו בסרט "הון אנושי" בהקרנה שנערכה בקולנוע גלובוס באשדוד.

טיולים

■ חברי הסניף ערכו טיול בעקבות תחנות בחייו של אריק שרון ז"ל.
■ כ-110 חברי הסניף השתתפו ביום כיף שנערך במלון רימונים ים המלח.

הרצאות

■ דימות - הרצאתו של זכי בן עזרא.
■ עריכת צוואות - הרצאה שהועברה על-ידי נציגי משרד עורכי דין.

סניף אשקלון י"ר הסניף: עמרם מלול • הנשיא 2 מרכז אפריד
אשקלון 7840401 • טל': 03-6173521, 08-6744677 • דוא"ל: tzevetashkelon@walla.com

סניף מכבים-רעות-מודיעין

י"ר הסניף: יעקב (יענקל'ה) לבקוביץ'
שד' האורנים ת"ד 1672 רעות 7179904 • טל': 08-9261373
morag@netmedia.net.il

טיולים

■ ב-16.06.2016 ערכנו יום כיף במלון קראון פלאזה בים המלח. עשינו שימוש במתקני המלון, לרבות ספא וחוף הים הצמוד.

■ ב-12.7.16 יצאנו לטיול חוויתי בצפון. בין השאר, ביקרנו ב"חאן" בחדרה, השוכן באתר הלאומי במרכז ההיסטורי של העיר, ובלינו בשיט קיאקים כפר בלום.

הרצאות

- הכול על תיקון 190 לחוק המקנה הקלות והטבות לגמלאים - הרצאתו של דרור נתנאל.
- מצרים: נאת המדבר הגדולה בעולם - הרצאתו של אלי מאל.
- ים המלח: חלום ומציאות - הרצאתו של דני הלוי, לשעבר מפקד אח"י "מולדת" ומפקד שיטת 13.
- דברים שלמדתי מהנשים בחי" - הרצאתה של ירדנה ויאטר.
- שימושי מחשב - הרצאתו של יהודה גרכטר.
- צילום צבאי: צילומי תעופה בחיל האוויר הישראלי וברחבי העולם - הרצאתו של עופר צידון.
- רשת האינטרנט השחורה - הרצאתו של גיל אלפנדרי.
- נשות התנ"ך דורשות צדק חברתי - הרצאתה של אביבית שוויקי.
- המשבר בשוק ההון והשפעתו על החיסכון הפנסיוני - הרצאתו של יצחק בנימינוב.
- להתחבר לשרשרת הדורות - הרצאתו של אביעד בן יצחק.
- האינטרנט של הדברים - הרצאתו של מיקי ברקאי.
- זוגיות, הכלת האחר והתמודדות עם שינוי - הרצאה ודיאלוג עם דנה ועמית כץ, בליווי סרט דוקומנטרי אודותיהם.
- רשמי טיול בסלובקיה - הרצאתו של חבר הסניף גבי קלמרו, מדריך טיולים.
- לחשוב מחוץ לקופסה: על "יצירתיות, מקוריות ושבירת מוסכמות בקולנוע - הרצאתו של רפי שרגא.
- ביטוח הבריאות ב"צוות" - הרצאתה של טליה בן טולילה.
- מסע בזמן במרוקו ובאטלס: הרצאה בליווי מצגת אור קולית ומוזיקה אתנית - הרצאתו של אלי ביטון.
- חיי רווחה לגמלאים - הרצאתו של חבר הסניף נחמן לידור.
- מ"אורות הכרך" ל"אשה יפה": הקומדיות הרומנטיות הטובות בעולם (במסגרת סדרת "מועדון הסרט הטוב" ב"צוות") - הרצאתו של אלון גור אריה.
- נזקי גוף ורשלנות רפואית - הרצאתה של עו"ד סיגלית לירז.

ושנתמרו, בבתי עלמין יהודיים ואף בקברי צדיקים - אבוחצירא, הרב פינטו ועוד. הקבוצה חזרה מלאת חוויות והתפעלות מאופי העם המרוקאי ומהפיתוח הכלכלי המואץ של המדינה.

כתב וצילם: יצחק נוה, גזבר הסניף. הביא לפרסום: אריק קמלגרן, חבר הנהלה

סניף רחובות

יו"ר הסניף: משה מזרחי • גאולה 4 רחובות 7627211
טל': 050-5339436, 03-6173508 (משה)
דוא"ל: rehovot-snif@tzevet.org.il

הנהלת הסניף, המורכבת ברובה הגדול מפנים חדשות, חידשה במשנה מרץ את פעילות הסניף לאחר תקופת לימוד, שכללה תחקיר והפקת לקחים מפעילות הסניף בעבר. בימים אלה נבנית תוכנית העבודה לשנת 2017 ונעשית התארגנות חברי הנהלת הסניף לאור הלקחים שהופקו.

לפנינו אירוע שנתי שלא היה בעבר, ובמרכזו המופע של ירדנה ארזי והגבעטרון. האירוע יתקיים ב-7.11.16 בהיכל התרבות החדש ברחובות, במעמד ראש העיר, יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, המנכ"ל ומנהל המחוז. מנחה: דן כנר. כולנו תקווה שבאירוע זה יטלו חלק מרבית חברי הסניף ובני בנות הזוג. כמו כן, בתוכנית - סיורים בעקבות מקומות הנמצאים בחדשות - סיור למקומות הקדושים בצפת וסביבתה. בסניף מתארגנת קבוצת חברים שתהווה "פרלמנט" להגברת מעורבות החברים לפעילות ב"צוות".

סניף יבנה

יו"ר הסניף: עו"ד שמואל פז • האלון 25 יבנה 8154903
טל': 050-5285807, 08-9328203, 03-6173550

■ לאחרונה שבו חברי "צוות" יבנה מטויל ארוך ברומניה. בין השאר סיירו המשתתפים בסיביו שבטרנסילבניה, שהוכרזה בשנת 2007 כ"בירת התרבות של אירופה", במרמרוש - ארץ העץ על הגבול עם אוקראינה, בבית הקברות ה"עליו" בספנצה, בברסנה, בה מעניין היה לראות כיצד נבנות כנסיות העץ הגבוהות, ובווטרה דורני

בה שמענו מאחת החברות לטיול סיפורים על עיר הולדתה. בערב יום השואה ערכנו טקס זיכרון בו סיפרו החברים על בני משפחותיהם שנספו בשואה. עוד ביקרנו באזור בוקובינה, במכרה מלח ישן ובעוד ערים ואתרים. סיור בבוקרשט הבירה השלים טיול חוויתי.

מאת: גדעון פרי סגן יו"ר הסניף ומארגן הטיול (צילום: גדעון פרי ויוסי שגיב)

■ 32 חברים השתתפו בטיול מאלף ומהנה במרוקו. במשך 12 יום ערכנו סיור מקיף במדינה, כולל הערים המרכזיות, קזבלנקה, ראבאט, פס, אגדיר, מרקש, מקנס ועוד, וכן בהרי האטלס, במדבר סהרה ובעיירות וכפרים עתיקים שבתיהם בנויים מחומר. התרשמו עמוקות מיופיה של המדינה החצי מדברית, הכרנו את אורחות חיי העם המרוקאי בערים הגדולות ובכפרים הנידחים, למדנו על ההיסטוריה של העם המרוקאי, הקהילות היהודיות המפוארות שהיו במרוקו וביקרנו בבתי כנסת

60 שנה למלחמת סיני

סניף העמקים

יו"ר הסניף: אחמד פלאח • רח' יהושע 47 (ברחבת העירייה), ת"ד 2450, עפולה • טל': 03-6173597, 04-6425715 • פקס: 03-6173598 • דוא"ל: amakim-snif@tzevet.org.il

ב-16.7.18 נחנך בעפולה סניף העמקים, שנתרם ללא תמורה על-ידי העירייה, בהשתתפות ראש העיר עפולה עו"ד יצחק מירון, מנכ"ל העירייה רפי כהן, ודובר העירייה מתי פריאל. בטקס החגיגי, אותו הינחה יו"ר סניף העמקים אחמד פלאח,

השתתפו יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, סגן יו"ר "צוות" חזקוני איציק חביו, מנכ"ל "צוות" דן נדיב, סגן יו"ר המחוז ישעיהו פטוקה, מנהל המחוז אליקו חן חתוכה וחברי הנהלת סניף העמקים. יו"ר הסניף בירך את ראש העיר על תרומתו לסניף והבטיח להמשיך בשיתוף הפעולה עם העירייה בתחום ההתנדבות ככל שידרש. יו"ר המחוז הודה לראש העיר על תרומתו ועל הפתרון שניתן לבעיית מבנה הסניף והביע הערכה לתרומת גמלאי צה"ל לעיר.

יו"ר "צוות" הודה לראש העיר בשם 38,000 גמלאי צה"ל ו-600 בתי אב בסניף העמקים, וציין כי ימשיכו לעשות למען העיר עפולה כפי שעשו עד היום. הוא הדגיש את הקשר של ראש העיר ל"צוות" והעניק לו מגן הוקרה. ראש העיר הביע את שמחתו על המפגש והדגיש את החובה לסייע לחברי "צוות" שהקדישו את חייהם למען המדינה. באמצעות משרד זה ניתן יהיה לתת שירות טוב יותר לחברים. הוא הודה לגאולה, חברת הנהלת הסניף, הפועלת שנים למען החברים גם בגבעת המורה ולאב הבית חן. הוא איחל לסניף העמקים שגשוג והצלחה. בסיום הברכה נערך טקס גזירת הסרט, הסניף נפתח רשמית.

כתב: ישעיהו פטוקה, סגן יו"ר המחוז

סניף חיפה

יו"ר הסניף: משה ברקאי • בית ההגנה, רח' פבזנר, ת"ד 7610 חיפה 3107601 • טל': 04-8666762 • דוא"ל: brwintner@zahav.net.il

טיולים

■ ב-16.6.18 יצאו כ-45 חברי הסניף, אליהם הצטרפו חברים מסניף הקריות, לנופשון בן חמישה ימים במלון הרוזס בים המלח. החברים ערכו טיולים ונהנו ממתקני המלון ומהחוף הפרטי.

■ ב-16.6.22 יצאו כ-60 חברי הסניף, אליהם הצטרפו חברים מסניף הקריות, לטיול קסום בחבל מודיעין, ביער בן שמן ובקברי המכבים. בין היתר ביקרו המשתתפים במבוא מודיעין, בבית הכנסת, שם פגשו אמן שצייר ועדיין ממשיך לצייר על קירות

בית הכנסת. בהמשך התארחו בחוות חווייה בטבע, בה הוגש כיבוד קל ונערך מופע משירי הרב קרליבך. משם המשיכו לטיול ביער בן שמן ולביקור בכפר הנוער בו האזינו להרצאה על תולדות המקום.

■ ב-16.4.18 יצאו חברי הסניף לטיול "סבתות סבים נכדות ונכדים" למרכז הארץ. הטיול כלל ביקור באולפני ערוץ 10 בגבעתיים, סיור במחלבת תנובה ברחובות וסיור במכון איילון שהיה סליק ומפעל מחתרתי לייצור קליעים של ההגנה בגבעת הקיבוצים. הטיול שאורגן במתכונת זו לראשונה, זכה להצלחה רבה ולמשובים חיוביים.

סניף כרמיאל

יו"ר הסניף: שלומי קליין • הגליל 2 כרמיאל 2192101 • טל': 04-9982215 • דוא"ל: slomek1@walla.com

טיולים ונופשונים

■ ב-16.7.18 יצאו חברי הסניף ליום כיף במלון רימונים בעכו, יחד עם חברי סניף גליל מערבי. במשך היום נהנו החברים ממתקני המלון, מארוחת צהריים עשירה ומהופעת זמר-בדרן.

■ ב-16.7.27 נערך טיול בירושלים שכלל, בין היתר, ביקור בכנסת ישראל. המשתתפים האזינו להסבר על עבודת הכנסת, ביקרו במליאה ונפגשו עם סגן שר הביטחון אלי בן דהאן ועם ח"כ יגאל גואטה. משם המשיכו לביקור ברחבת הכותל המערבי ובמרכז למורשת הדורות.

סניף הגליל התחתון

יו"ר הסניף: משה עבו • הגליל, ת"ד 491 טבריה 1410401 • טל': 04-6720656 • דוא"ל: abomosh@gmail.com

■ קבוצת מתנדבים בראשות רחל לביא ממשיכה להתנדב בימ"ח חוות השומר ומהווה חוד חנית של מתנדביו, לצד מתנדבים נכי צה"ל בראשות מוריס אטיאס.

■ הסניף "הוריד הילוך" בחודשים יולי-אוגוסט ומתמקד במפגשי חברים בימי ו', בהם מרימים כוסית לקבלת שבת ומעלים נושאים אקטואליים - כלליים וכאלה הקשורים ל"צוות".

■ מתוכננים שני נופשונים בתל אביב, וכן ערב "על האש" בחוף הכנרת.

סניף הגליל העליון

יו"ר הסניף: יעל דקל • טל': 050-4130801, 04-6935756 • דוא"ל: dekelya@gmail.com

סניף חדרה והשומרון

יו"ר הסניף: ורדה ולדמן • הרצל 69, ת"ד 2191 חדרה 3812101 • טל': 03-6173561/2 • דוא"ל: shadera@tzevet.org.il

סניף הקריות

יו"ר הסניף: אריאל כרמן • בית התרבות שד' קק"ל 25 ת"ד 3068 קרית מוצקין 2613001 • טל': 04-8732214

אלמוג להעביר אלינו את המסר החשוב, העומד בבסיס תפישת עולמו: חברה חזקה נמדדת ביכולתה לשלב את החלש, להעצים אותו, לראות בכל אחד ואחת חלק שווה זכויות בחברה - וגם מה האחריות שלנו עליהם ועל איכות חייהם. דורון קרא לחדול ממה שהיה נהוג עד לא מזמן בחברה שלנו: להתבייש בהם, להחביא אותם ו"לכבס" מילים המתארות אותם. דורון סיכם בתמציתיות ובחדות: "חברה נמדדת ביחסה אל החוליות החלשות בשרשרת החברתית ממנה היא בנויה". נותרנו נפעמים, מעצמת העשייה, החזון והשליחות. הרב יוסי וסרמן ושמוען מלכה העניקו לאלמוג שי הוקרה מטעם חברי המחוז.

משם המשכנו לבאר שבע למפגש עם יו"ר מחוז הדרום ניסן בגולה ומנהל מחוז הדרום אברהם לוגסי. ערכנו סיור בקמפוס אוניברסיטת בן גוריון שאורגן ע"י יו"ר גמלאי האוניברסיטה צבי שוורץ. התלווה לביקור המעניין פרופסור משה סטרול, חבר אישי של יו"ר המחוז עוד מימי הלימודים ברומניה. תודה לכל מארגני סיור זה ובמיוחד לחברת הנהלה יעל דה לנגה, שבנוסף להיותה מדריכה מקצועית, הפגינה גם כישרון מוסיקלי, ויחד עם מנהל המחוז שמוען מלכה הנעימו למשתתפים את הנסיעה. בין התאריכים 16.29-26 יצאה קבוצה של חברי המחוז לנופש במלון לה-פלאיה אילת החברים נהנו מהפעילות במלון, מערבי בידור וכן מסויר גבולות מודרך שהתקיים במסגרת הנופש. החברים הביעו הערכתם לקיום נופש זה.

סניף ירושלים יו"ר הסניף: מנחם עצמון
 • במשרדי המחוז: שאלתיאל 1, בית החייל ירושלים 9455522
 • טל: 050-9104004, 03-6173558

סניף מעלה אדומים
 יו"ר הסניף: דוד עלפי • טל: 050-5853769

סניף בית שמש
 יו"ר הסניף: עמרם בוזגלו • טל: 054-2274411

סניף מרכז הגליל

יו"ר הסניף: ריאד אברהים • מועדון מפ"ת מג'אר,
 ת"ד 2795 מג'אר 2012800
 • טל: 04-6781466 • דוא"ל: Fared_s@walla.co.il

■ בחודש יוני יצאו כ-100 חברי הסניף לטיול באזור הצפון. בין היתר צפו מהר אדר על אזור דרום לבנון והאזינו לסקירה על הקרבות במהלך מלחמת לבנון השנייה, ביקרו בכפר הצ'רקסי ריחניה וסיירו באתר הקדוש לדרוזים נבי יעפורי. החברים ערכו גם קטיף דובדבנים. את הטיול הנחו שני מדריכי טיולים מוסמכים - חברי הסניף פארס טאפש ואמין אבו חיה.
 ■ במהלך יולי-אוגוסט יצאו משפחות חברי הסניף לנופשונים בטבריה (שלושה מחוזים), במלון קיסר ובמלון חוף גיא. 83 משפחות נטלו חלק בנופשונים, שכללו גם פעילות חברתית. החברים נהנו מאוד מההזדמנות להיות ביחד.

סניף הגליל המערבי

יו"ר הסניף: יום טוב חזן • ביאליק 7 נהריה 2232411
 • טל: 04-9510702 • דוא"ל: golani48@barak.net.il

יו"ר: יוסף וסרמן מחוז ירושלים

מנהל: שמוען מלכה, טל: 03-6173524

מנהל המחוז: שמוען מלכה
 • שאלתיאל 1 בית החייל 9455522 ירושלים
 • טל: 03-6173525 • דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il

סיור גיבוש של חברי מועצת המחוז

במשנה, במסכת סנהדרין נאמר: "לפיכך נברא אדם יחידי בעולם, ללמד שכל המאבד נפש אחת, מעלים עליו כאילו איבד עולם מלא; וכל המקיים נפש אחת, מעלים עליו כאילו קיים עולם מלא".
 ב-28.16 יצאו חברי המועצה והנהלת הסניפים במחוז ירושלים לסיור ב"עלה נגב-נחלת ערן", ופגשו את האלוף דורון אלמוג, יוזם ויו"ר הכפר. הביקור כלל גם מפגש עם העובדים והמטופלים.
 צפינו בסרט על הכפר, ולאחר מכן שוחחנו עם האלוף אלמוג ושמוענו מפיו על חזון הקמת הכפר ומטרותיו. הוא חלק איתנו את סיפורם האישי שלו ושל רעייתו דידי, ובנם ערן ז"ל שנפטר לפני 9 שנים. "כמו שלא מפקירים פצועים בקרב, גם שאין זה תמיד הגיוני ומסוכן, כך אין להפיקר את החלשים בחברה לגורלם...". במילים אלו הטיב האלוף

■ בתחילת חודש אוגוסט יצאו חברי הסניף ליום סיור במכון וולקני בבית דגן ובמכון השפד"ן בראשון לציון.

אירועים

■ במהלך חודש אוגוסט יצאו חברי הסניף לבילוי משותף עם חברים מסניפי חולון, תל אביב, גבעתיים ובקעת אונו, וצפו בהצגה איי לייק מייק.

הרצאות

■ חברי הסניף האזינו למגוון הרצאות, ובהן הרצאה על תולדות משפחת אבולעפיה, שהגיעה לארץ ישראל לאחר גירוש ספרד בתחילת המאה ה-16, מפי אביבה גרשל. הצילום באדיבות מתנדבי הסניף, החברים הפעילים מירזה אברהם ויונה.

מאת: איציק קרן

סניף בקעת אונו

יו"ר הסניף: שלום פארניטה • רח' חזקאל פינת ירמיהו (מרכז מד"א), קריית אונו • טל: 03-5345540 • דוא"ל: bo-snif@tzevet.org.il

הרצאות

■ הסופר סלמאן רושדי - הרצאתו של ד"ר יוסי בן-טולילה.
■ יחסים בין גברים ונשים בתפיסה הקבלית - הרצאתו של נפתלי פרום.
■ ירושלים הרים סביב לה: ארכיאולוגיה והיסטוריה מקומית - הרצאתו של שלמה ברק.

טיולים

■ חברי הסניף יצאו לטיול בצפת, בהר מירון ובקברי צדיקים.

■ חברי הסניף ביקרו בבית הספר החקלאי מקוה ישראל ובמוזיאון למורשת המודיעין בגלילות.

סניף בני-ברק | סניף דתי כלל ארצי

יו"ר הסניף: יוסי פלג • יצחק נפחא 8 בני ברק, 5113101
טל': 054-4772939, תא קולי: 03-6481233
פקס: 15336481233 • דוא"ל: tebb2016@gmail.com

אירועים

■ חברי הסניף צפו יחד עם חברים מסניף פתח תקוה בהצגה "איי לייק מייק".
בתיאטרון רמת גן.

התנדבות

■ חברי הסניף משתלבים ומסייעים בהתנדבות בעיר, באחריות האגף לשירותי חירום בעירייה.

סניף בת-ים

יו"ר הסניף: מרדכי קארו • שד' העצמאות 33 כניסה ב', ת"ד 7067 בת-ים • טל: 03-5077169 • דוא"ל: karako1@netvision.net.il

טיולים

■ במהלך חודש יולי יצאו חברי הסניף לטיול ברמת הגולן, במהלכו ביקרו במושב אניעם, בכפר אמנים, במפעל קוסמטיקה, סעדו בקיבוץ מרום גולן וסיירו בסיוור בעיר קצרין ובביקור באנדרטת הטייס הנעדר.

כתובת הדוא"ל שלך אצלנו?

האם אתה מקבל מ"צוות" אחת לחודש בדוא"ל את

ה"צוותון" - המידעון האינטרנטי של "צוות"?

אם לא - נא שלח את פרטיך האישיים בדוא"ל אל:

bitaon@tzevet.org.il

חברי "צוות" מוזמנים לקרוא מידע רב ומגוון

באתר האינטרנט של "צוות":

www.tzevet.org.il

סניף גבעתיים

י"ר הסניף: חיים ירקוני • בית "שקל", רח' בן גוריון 182,
ת"ד 351 גבעתיים • טל: 03-6700998 • דוא"ל: yarhaim@zahav.net.il

התנדבות

בטקס רב רושם שערכה עיריית גבעתיים בגינת תיאטרון גבעתיים ב-13.6.16, הוענק מגן הוקרה לסניף על תרומת מתנדביו לקהילה. הסניף זוכה למחמאות רבות בנושא זה מהנהלת העירייה ומהעומד בראשה.

טיולים

בחודש יוני קיימנו נופשון בקיבוץ כפר בלום. במסגרת הנופשון ערכנו שלושה ימי טיולים, בהם ביקרנו במרכז המבקרים של כפר הנוער מאיר שפיה, בבית הכנסת המפואר בית תנחום של יהודי הקווקז ובאתרים רבים נוספים.

הרצאות

בחודשים האחרונים האזנו ל-11 הרצאות בתחומים שונים, אשר הרחיבו את הידע בנעשה במזרח התיכון, בנושא ארגוני הטרור ובנושא הסיכונים המאיימים על גבולות הארץ. כמו כן, שמענו הרצאות מעניינות בתחומי האמנות והספרות.

סניף פתח תקוה

י"ר הסניף: בני פרידמן • ז'בוטינסקי 4 פתח תקוה 4941425
טל: 03-9224167, 03-9242899, 03-6173555 • דוא"ל: ptsnif@tzevet.org.il

טיולים ונופשונים

קיימנו נופשון בגליל העליון שכלל טיולים באזור תל חי, במטולה, באגמון החולה וגם ברמת הגולן, שם ערכנו קטיף דובדבנים ופירות היער. השהייה המשותפת במלון הגושרים תרמה לגיבוש החברים.

כל חבר צוות שנפשו חפצה בפעילות ברוח מורשת ישראל מוזמן להצטרף אלינו. לפרטים יש לפנות לכתובת הרשומה בראש הטור.

טיולים

■ יצאנו לסיר במוזיאון הפלמ"ח ומשם לחוויה יהודית בכפר חב"ד.

הרצאות

■ פרשת ילדי תימן - הרצאתו של חבר "צוות" יוסף בדיחי. לאחר ההרצאה התקיים דיון.

סניף תל אביב

י"ר הסניף: דן תל ניר • בית השריון, רח' לוחמי גליפולי 51, ת"א
טל: 03-5616020 • פקס: 03-5616050 • דוא"ל: ta-snif@tzevet.org.il

הרצאות

בסניף נערכו ארבע הרצאות בהשתתפות 250 חברים. נושאי ההרצאות: שומרי גן העדן, הדמוקרטיה האמריקאית, הייטק בעידן הלאו-טק, ומערכת המשפט בישראל - דמוקרטיה או מלוכה.

אירועים

65 חברים השתתפו באירוע משותף למספר סניפים, שנערך לכבוד יום העצמאות, במסגרתו צפו במופע "זיכרונות" בתיאטרון בית צבי ברמת גן.

טיולים

45 חברים יצאו לנופשון בן ארבעה ימים באילת. בדרך טיילו במצפה רמון ובמכתש רמון, צפו בפסלים המנגנים וביקרו במנסרה. באילת ערכו שייט בסירת זכוכית, ביקרו במצפה התת ימי, ברץ הדולפינים, בחוות התבלינים, במיצפור ובמזרקות המנגנות.

■ במסגרת "שלישי בשלייקס" ביקרנו ביד ושם וזכינו להדרכה מעולה, תוך שילוב נושאים מיוחדים וסיפורים אישיים. בין השאר, פקדנו את בית הכנסת המיוחד ואת קרון המשא המציין את הובלתם של היהודים למחנות ההשמדה.

■ סיירנו במשרד החוץ, בו אירח אותנו רוני אדם, השגריר המיוחד לנושא אנרגיה במשרד החוץ. אדם הרצה על נושאי אנרגיה המעסיקים את העולם, על טכנולוגיות חדשות ועל משמעות פנים-ארציות וגלובליות. פגשנו גם את עדו מועד, מנהל מחלקת הסייבר, שסיפר על שיתוף הפעולה הבינלאומי בהגנת הסייבר.

■ סיורנו "בעקבות האיש וסיפורו" עסק הפעם במשה דיין והוא כלל ביקור בבית העלמין בנהלל, בו טמונים הוריו של משה, הוא עצמו, בנו אסי ודמויות נוספות - אילן רמון, טייס החלל הישראלי הראשון, ובנו אסף, טייס חיל האוויר. פקדנו גם את כפר הנער ויצ"ו, בית ספר חקלאי בו למד דיין, בית העם הישן, הבית שבו גדל ועוד. המשכנו לחניתה, שמשה דיין היה בין מקימיו ונמנה עם קיבוצי חומה ומגדל וביקרנו במוזיאון שבמקום. בהמשך, ביקרנו במוזיאון אסירי המחנות בעכו, שם היה עצור משה דיין עם חברי ההגנה בידי הבריטים.

■ במסגרת פסטיבל האופרה המתקיים זו השנה השלישית, צפו חברי הסניף באופרה "החטיפה מן ההרמון" באולמות האירים בעכו. התפאורה והתאורה היטיבו לבטא את המפגש המיוחד בין הים לחומה. החברים זכו לחוויה מוזיקלית וחברתית בלתי שגרתית. החברים לנו במלון בוטיק וספא SEA-LIFE בנהריה.

חוגים והרצאות

■ חברים רבים משתתפים בחוג צ'י קונג, המתקיים כבר שמונה שנים. מדריכת החוג היא סא"ל בלה טוביאנה, חברת הסניף. מטרת החוג ליצור איזון, שלוה ובריאות לנפש. החוג ימשיך במתכונתו הנוכחית גם בשנה הבאה.

■ האיים קורסיקה וסרדיניה - הרצאתו של יובל דותן, מדריך טיולים.

סניף חולון

יו"ר הסניף: שלמה קימל • בית יד לבנים - תיאטרון חולון,
שד' קוגל 11, חולון 5826233 • טל/פקס: 03-5012420
דוא"ל: holon-snif@tzevet.org.il

טיולים

■ חברי הסניף ביקרו בבית הספר לשוטרים החדש בבית שמש וסיירו במתקני המכללה הלאומית לשוטרים ובבית המורשת.

אירועים

■ מפגש עם נציג "צוות" במופ"ת נערך בסניף.

■ חברי הסניפים חולון, תל אביב ובת ים צפו במחזמר הישראלי "איי לייק מייק".

התנדבות

■ בחודש יוני התנדבו חברי הסניף בבתי הספר שרון ואשכול - מדי בוקר וצהריים סיעו בהורדת תלמידים מרכבים ובחציית כבישים בביטחה.

■ בחודש יולי השתתפו מתנדבי הסניף בפעילות משולבת של עיריית חולון והמשטרה לסימון אופניים חשמליים.

■ מתנדבי הסניף סייעו למחלקת הספורט של העירייה במשימות הקשורות לאלופות אירופה להתעמלות אמנותית שנערכה בעיר - ליווי משלחות, תפעול מרכז מידע, סיוע לשופטים ועוד.

■ חברי הסניף התנדבו לסייע למשען חולון בשעת חירום ועברו הדרכה והכשרה לתפקיד זה.

הרצאות:

■ עלייתם של ילדי טהרן לארץ - הרצאתו של אלוף חיים ארז, שהיה מהילדים שעלו לארץ במסגרת זו (כולל סרט על מסעה של הקבוצה לישראל), בהשתתפות יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, יו"ר מחוז דן יהודה פרץ ויו"ר סניף חולון שלמה קימל.

■ המזרח התיכון? לאן? הטלטלה שעברה על האזור שהחלה מלפני חמש שנים והאתגרים בפניהם עומדת ישראל בהקשר זה - הרצאתו של ד"ר אבי קוהל, ד"ר להיסטוריה של המזרח התיכון.

■ עגונות ומסורבות גט בישראל - הרצאתה של הסופרת נעמה ישעיהו, מחברת הספר "לאחר ימי התום".

■ סיפורו האישי של אובמה - הרצאתה של הדא רכניץ, אמריקאנית, משולבת בסרטונים.

■ היסטוריית היהודים תחת שלטון האסלאם - הרצאתה של צביה שגיב משולבת בפרטים אישיים על עברה ושורשי משפחתה שהגיעה מעיראק.

■ חיזבאללה, גייס איראני בחזית הצפונית, האתגר והמענה - הרצאתו של יריב פלד, חוקר בתחום האסטרטגי הצבאי והמדיני, לציון עשור למלחמת לבנון השנייה.

סניף ראש העין

יו"ר הסניף: דן רזגור • שילה 62 ראש העין 4806117
טל: 03-9022114, 03-3333371 (דן)
דוא"ל: Rosh.h-snif@tzevet.org.il

אירועים

■ ב-9.6.16, ערב חג השבועות, התקיים אירוע חגיגי משותף לשלושה סניפי "צוות" (ראש העין, פתח תקוה ורמת גן) - הפקה חגיגית של תיאטרון הספריה-בית צבי - במופע זיכרונות. את האירוע כיבדו בנוכחותם יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, יו"ר מחוז דן יהודה פרץ.

■ ב-4.7.16 נערך מפגש של מנכ"ל "צוות" דן נדיב עם כ-70 מחברי הסניף. בשיחה עמם העלו נושאים מרכזיים הנמצאים בטיפול הנהלת "צוות". בסיום ניתנה אפשרות להעברת שאלות וסוגיות אישיות בכתב, באמצעות הנהלת הסניף.

■ ב-25.7.16 התקיימה ישיבה של הנהלת הסניף בהשתתפות יו"ר מחוז דן יהודה

■ חוגי התעמלות בריאותית ופלדנקרייז נערכים אחת לשבוע, בהדרכת מורות מוסמכות. עלות ההשתתפות בקורס מיועדת לכיסוי שכר ההוראה בלבד.

■ גם בשנת הלימודים הקרובה ייערכו פעילויות "קשר בין דורי", במסגרתן נפגש חבר "צוות" עם תלמיד מחטיבת הביניים ומספר לו את קורות חייו ופרקים מתקופת שירותו הצבאי. התלמיד נחשף לתקופות ולמידע שאינו מכיר ונדרש להעלות את הדברים על הכתב, כחלק מציון במקצוע ספרות. במקביל, מסייע התלמיד לחבר "צוות" בתיעוד דיגיטלי של סיפור החיים שלו. בתום התקופה נפגשים הצוותים בבית התפוצות, שם מתועדים ונשמרים תוצרי הפעילות.

סניף רמת גן

יו"ר הסניף: יצחק אלצור

• הרא"ה 21 רמת גן 5242231 • טל: 03-6723663, 03-6702485
• דוא"ל: tzevetrg@zahav.net.il

הרצאות

■ תעלומות ארכיאולוגיות - הרצאתה של סימה שילה.

■ חסידי אומות העולם - הרצאתו של אמיר השכל בעקבות הספר "גיבורים רגילים".

לפני ההרצאה הוענקה לאיתן ווליצמן תעודת הוקרה.

אירועים

■ חברי הסניף צפו במחזמר "זיכרונות" בתיאטרון רמת גן - הפקה מרגשת ומהנה בליווי תזמורת חיה, של מיטב השירים מתוך מחזות זמר מוכרים, יחד עם חברים מסניפי פתח תקוה וראש העין.

■ חברי הסניף צפו במחזמר אי לייק מייק בתיאטרון רמת גן יחד עם חברים מסניפי פתח תקוה ובני ברק.

טיולים

■ חברי הסניף יצאו ליום טיול בחוטם הכרמל, בעקבות 100 שנה לנ"ל" וביקרו בבנימינה, בזכרון יעקב (כולל סיור וטעימות יין ביקב) ועוד.

חברי "צוות" מוזמנים לצפות
במגזין "וידאו צוות" ביוטיוב:

www.youtube.com/user/
tlktzevet

פרץ. הנושא המרכזי בדיון: "מה הדרך בה יש לפעול כדי לשלב חברי צוות צעירים (בגילים 42-67) בפעילויות הסניף". יצוין, כי בסניף ראש העין, כמו גם בסניף מכבים-רעות-מודיעין, חלק גדול מחברי הסניף הינם בגילאים אלו, מאחר שבישובים אלה קיימת שכונה צבאית. יצוין כי 38% מ-1,300 חברי הסניף נכללים בקטגוריה זו.

■ ב-26.7.16 התקיים ערב לימוד בנושא הצלת חיים, בשיתוף מתנדבי סניף איחוד הצלה, בהשתתפות 30 מחברי הסניף. לאור פניית המשתתפים, מתכננת הנהלת הסניף לקיים ברבעון האחרון של שנת 2016 קורס בסיסי להכשרת מגישי עזרה ראשונה (22 שעות).

טיולים

■ ב-15.6.16 התקיים טיול לאזור עוטף עזה והנגב המערבי. תחילתו באזור הקרבות של חטיבת גבעתי במלחמת השחרור, והמשכו במושב נתיב העשרה, בתצפית על העיר עזה, בביקור בנחל שיקמה ליד קיבוץ נירעם, בסיור במעון, שם נחשף פסיפס של בית כנסת בן כ-3,000 שנה ועוד.

■ ב-21.7.16 יצאו חברי הסניף לטיול בנושא חקלאות אורגנית והדברה ביולוגית בקיבוץ שדה אליהו. הם נחשפו למעבר הקיבוץ מחקלאות רגילה לחקלאות אורגנית ולמדו על המאבק במחלות ובמזיקים המסתייע בהדברה ביולוגית שפותחה במפעל ביו-תור שבקיבוץ. משם המשיכו לגן לאומי נחל חרוד וסיימו בביקור בבית השלטון המשוחרר השרייה.

הרצאות

■ המשפט הפלילי בישראל - הרצאתו של עו"ד ששי גז.

■ שונה אבל שווה - הרצאה אישית של דני בר אור, אב לילד גאון המצוי על הספקטרום האוטיסטי.

כתבו וצילמו: רות רזגור ודוד אביטל

חוגים ופעילויות

■ בימים ראשון וחמישי בשעות הערב מתקיימת בסניף פעילות חברתית חופשית, הכוללת מפגש רעים, כיבוד קל, משחקי שולחן וספרייה בה ניתן לשאול ספרים ללא עלות ובתנאי שבתום הקריאה יוחזרו לספרייה.

■ בסניף נערך זה מספר שנים חוג תנ"ך ומחשבת ישראל שבועי, בהנחייתו של החוקר והמורה הוותיק משה חנוכי. החוג עוסק במקרא, במדרשים, ובמאמרים אקדמיים. ההשתתפות ללא עלות.

■ מזה כשנה מתקיימים בסניף שני חוגי ברידג' - מתחילים ומתקדמים. החוגים נערכים בהדרכת חברינו מיכאל דרי ודב אורלוביץ. ההשתתפות ללא עלות.

חוג ברידג' (צילום: דוד אביטל)

מחוז שרון

ערב הוקרה ליו"ר "צוות" במחוז השרון

באירוע מיוחד הובעה הוקרה לפועלו של מוטי בר דגן, יו"ר "צוות" הנוכחי והיו"ר היוצא של המחוז בין השנים 2004-2016. הערב אורגן על ידי מחוז השרון ופעיליו מתוך רצון להביע תודה על עשייה התנדבותית למען החברים והמחוז, והדגשת ערכי החברות והנתינה. ישר כוח ליו"ר המחוז החדש, עודד ארז ולמוטי בר דגן בהובלת "צוות".

טיולים

■ ב-29.5.16 יצאו חברי הסניף לטיול בצרפת - בחבל נורמנדי, בברטאן ובעמק הלואר. בין היתר, פקדו את אתרי הנחיתה במלחמת העולם השנייה בחופי נורמנדי, ביקרו בטיירות בעמק הלואר, צפו בחופים פראיים בברטאן, סיירו ב"מון סן-מישל" ובאתרים הקשורים לגיבורת צרפת ז'אן דארק, ביקרו בביתו של הצייר קלוד מונה, התוודעו למעונו ולפועלו של ליאונרדו דה-וינצ'י ועוד. החברים חזרו עמוסי חוויות.
■ ב-30.6.16 ערכו חברי הסניף טיול ערב בתל אביב "בעקבות מציצים והקולנוע של אורי זוהר". הם שמעו את סיפורה של חברת "לול" וסיירו באתרים הקשורים בה בצפון מערב העיר ובשפך הירקון.
■ ב-12.7.16 נערך טיול ערב נוסף בתל אביב "תוכי יוסי - בעקבות אברהם חלפי". החברים פסעו ברחובות העיר בעקבות אתרי חיים, תרבות וביוליים של שנות ה-20 וה-30 של המאה הקודמת: תיאטרון אוהל, בתי הקפה של הבהמה, מעונות העובדים ושיכון השחקנים.

הרצאות

■ רון ארד - הרצאתו של ניסן גלעד, אביה של תמי ארד.

מאת: אורי אמיר

סניף רעננה

יו"ר הסניף: יצחק גושן • רחוב הרצל 2 רעננה 4335401
טל': 09-7462653 • דוא"ל: snif-raanana@tzevet.org.il

אירועים

ב-25.7.16 ציין מועדון נשות "צוות" רעננה את סיום שנת הפעילות השלישית שלו. המועדון הוקם ביוזמתן המבורכת של שרה ירום חברה במועדון ומתנדבת, יו"ר סניף רעננה איצ'ה גושן וגובר הסניף חזי שביט. המועדון מתארח במרכז הפנאי לאזור הוותיק ברעננה ועורך פעילויות מדי חודש, בניהולה של ורד טל ריבלין, מנחת קבוצות מוסמכת. אוירת המועדון חמה ונעימה ובכל מפגש נהנות הנשים מחוויה מעצימה ומרגשת. מדי פעם מתארחות במועדון בהתנדבות נשים פעילות ויוצרות מגוון תחומים, ובהם אקדמיה, אמנות, מחול, תיאטרון ועוד.

חלק מהפעילויות מועבר על-ידי נשות המועדון עצמן, המציגות תחומי עניין אותם הן מביאות מעולמן. הן עושות זאת בחן ובאהבה, מכינות ומתכננות מראש ויוצרות חוויה מעשירה. הנשים היושבות במעגל מחליפות דעות, קושרות קשרים חדשים ונהנות מחברותא נשית.

את סיום שנת הפעילות השלישית חגגו נשות המועדון במפגש שלווה במיטב המטעמים שהכינו בעצמן. שחקני תיאטרון פלייבק הנעימו את האירוע בחוויה מרגשת של סיפורי חיים, משחק ואלתור.

מאת: ורד טל ריבלין

סניף כפר סבא

יו"ר הסניף: אלי הקר • המייסדים 31 (בניין תהילה) כפר סבא
4420539 • טל': 03-6173554, 09-7659867
דוא"ל: tzevetkf@bezeqint.net

טיולים

ב-18.6.16 יצאו 35 חברי הסניף לטיול בתל אביב וברמת גן "בעקבות קו 70". תחילת הטיול בנחלת יצחק, במתחם שבין טחנת הקמח ומחלבת טרר, שם שמעו החברים על יוזמות החלוצים בימים של ראשית המדינה.
הם נסעו לאורך "הכביש השחור" (רח' ז'בוטינסקי) בין שני בתי החרושת לשוקולד וטיפסו על גבעת הכורכר מול מחנה מקלף ברמת גן. כן סיירו בפארק אברהם קריניצי, צפו במחנה מטכ"ל בתש"ח, ביקרו ברח' ז'ר שם ממוקמת עד היום לשכת שר הביטחון במלחמת העצמאות, דוד בן גוריון, וישבו למונחה קלה על ספסלו של ביאליק. בהמשך, צפו אל חזית קולנוע רמה, נסעו לחפש את "העיר האבודה" תל ליטווינסקי, לימים תל השומר, וסיימו בכפרו של "המפוזר מכפר אז"ר".

אירועים

ב-8.6.16 הוענק פרס מגן ראש העיר על התנדבות רבת שנים למען הקהילה לארגון "צוות" בעיר. האירוע נערך בחסות ראש העיר ונטלו בו חלק יו"ר "צוות" מוטי בר

דגן, יו"ר מחוז השרון עודד ארז, מנכ"לית המחוז רחל קראוס, ראש מועצת אלפי מנשה שלמה קטן וחברים רבים. ראש העיר ציין בדבריו את תרומת חברי "צוות" לעיר ואת הקשרים המשמעותיים שבין הרשות לארגון. בדברי התודה אמר יו"ר הסניף, אלי הקר, כי הפרס ניתן בזכות עשייתם ההתנדבותית של רבים מחברי הסניף וכי בקבלתו מנציחה את המורשת שהטביע היו"ר המנוח, נפתלי (נפתול) שגיא ז"ל. במהלך האירוע הוענק גם פרס גלר למתנדב צביקה ימי על התנדבותו במגוון תחומים. בין נימוקי ועדת הפרס צוינה יוזמתו של צביקה להקמת "כוח נפתול" - יחידת מנהלי אירועי חירום בעיר.

מסע נפוליאון ומורשת תש"ח", בהדרכת חבר "צוות" שבתאי קו. ■ 36 חברי הסניף יצאו לטיול בחו"ל וביקרו במונטנגרו, באלבניה ובמקדוניה.

הרצאות

- שמים עין בחלל: לווייני הריגול הישראלי - הרצאתו של מאיר כהן.
- פתגמי העולם: חוכמת ראשונים - הרצאתו של ד"ר ריקרדו בלנק.
- מהפכה בעולם הנשים בהודו: תופעת הגירושים והמאבק באונס נשים - הרצאתה של אתי יעבץ.

מאת: נתן גייזר

סניף רמת השרון יו"ר הסניף: אורי ילז • ת"ד 1350 רמת השרון
03-5475330 • טל': 050-8898931 • פרט: 4711202
דוא"ל: uriyal@netvision.net.il

ראש העיר כפר סבא מעניק את הפרס ליו"ר הסניף בנוכחות יו"ר "צוות" מוטי בר דגן ובנות משפחת שגיא

הרצאות:

המזרח התיכון לאן? הרצאתו של ד"ר מרדכי קידר

סניף הרצליה

יו"ר הסניף: ראובן ליימון • הבנים 15 הרצליה 4637915
טל': 09-9563838 • דוא"ל: snif-herzliya@tzevet.org.il

אירועים

לכבוד יום העצמאות נערכה מסיבה בהשתתפות כ-100 חברים, ובנוכחות יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, נשיא כבוד ברוך לוי והמנכ"ל.

טיולים

- בחודש מאי יצאו 50 חברים לטיול במדבר יהודה "בעקבות האיסיים, נזירים ולוחמים", בהדרכת חבר "צוות" שבתאי קו.
- בחודש יוני יצאו 50 חברי הסניף לטיול בגליל המערבי "בעקבות הצלבנים";

לזכרו של חגי גרי ז"ל

לא מכבר הלך לעולמו סא"ל חגי גרי. חגי היה חבר הנהלת "צוות" מחוז השרון, חבר מערכת ביטאון "צוות" וערך את מדור העמותות החייליות. הוא זכה פעמיים באות "המתנדב המצטיין" של "צוות".

כוותיק בחיל הקשר והתקשוב, פעל לשימור מורשת החיל. הוא פרסם כתבות על תרומת חיל הקשר לפעילות המבצעית מקום המדינה ובמהלך השנים. לחגי היתה רגישות רבה לאנשים, נהג באדיבות ראויה לציון בכל פעילותו. חגי, יליד פולין (1934), היה מעפיל על אניית הדגל של מפעל העפלה "אקסודוס" ולאחר מאבק עם הבריטים גורש חזרה לגרמניה.

בפעם השנייה עלה ארצה בשנת 1948 עם מסמכים מזויפים, והפך מהר מפליט לישראלי והחליף את שמו ל-חגי גרי. סיים תיכון מקצועי במגמת אלקטרוניקה ובשנת 1952 התגייס לצה"ל לחיל הקשר. במלחמת סיני היה קצין הקשר של גדוד 51 בגולני. בהמשך השירות מילא תפקידים רבים בחיל הקשר, עד שהתמנה לתפקיד ראש ענף תורה והדרכה. בשנת 1979 פרש מצה"ל בתום 27 שנות שרות.

חגי נמנה עם מייסדי ומקימי העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב, והיה חבר הוועד המנהל ויו"ר ועדת מורשת של העמותה מיום הקמתה ובמשך 27 שנים. היה חבר הנהלת רוטרי ישראל ונשיא מועדוני רוטרי בבת ים ורמת השרון. יהי זכרו ברוך.

כתב: ד"ר אפרים לפיד

חברי "צוות"
התנדבו למשימות
התנדבות!!!
לעזרת צה"ל, לעזרת הנוער,
לעזרת מערכי העורף
הרשמה בסניפי "צוות"

עמרם מצנע, יו"ר "צוות" מוטי בר דגן, המנכ"ל, יו"ר המחוז עודד ארז ומנהלת המחוז רחל קראוס.

טיולים

חברי הסניף יצאו לסיום בכפר חב"ד. במהלכו האזינו להרצאה על דרכה ואורח חייה של חסידות חב"ד וערכו ביקור בחדר הרבי מלובאביץ' (שחזור מדויק של לשכת הרבי בניו יורק). החברים נפגשו עם סופר סת"ם והתוודעו למסורת ארוכת שנים של כתיבת ספרי תורה, תפילין ומזוזות.

הרצאות

- קריירה נשית בעולם גברי - הרצאתה של גונדר בדימוס רונית מצליח.
- מסע אל האמת: העולם שמאחורי העיתונות - הרצאתו של עמרי אסנהיים, כתב חוקר ועיתונאי.

סניף נתניה

יו"ר הסניף: עקיבא יצחקי • רזיאל 7 נתניה 4247008
טל: 09-8334008, 03-6173553
דוא"ל: Tzevet-n@bezeqint.net

אירועים

ב-28.6.16 נערך במרכז תרבות ע"ש איינשטיין בעיר אירוע מרשים לציון פתיחת פעילויות הקיץ בסניף, בהשתתפות יותר מ-300 חברים. האירוע כלל ארוחת

ערב עשירה, ברכות מפי יו"ר ומנכ"ל "צוות", ממ. וסגנית ראש העיר שירי חגואל סידון ויו"ר הסניף הרב עקיבא יצחקי. החלק האמנותי כלל הופעה של נורית גלרון ולהקתה במיטב הלהיטים.

התנדבות

עיריית נתניה, בשילוב פיקוד העורף וסניף נתניה, הקימה יחידת חילוץ הצלה (סע"ר 138). מפקד היחידה הוא מתנדב "צוות" סא"ל דב בוצ'ן יוצא חיל ההנדסה. עד כה בוצעו ארבעה אימוני הסמכה על-ידי פיקוד העורף, במסגרתם הוסמכו כ-70 מתנדבים.

במסגרת האימונים התקיימו השתלמויות בנושאי כיבוי אש, עזרה ראשונה ועקרונות החילוץ. בתום שלושה ימי אימונים מרוכזים נערך תרגיל מסכם באתר הריסות. איתור המתנדבים נמשך, ואנו קוראים לחברים נוספים מהסניף להצטרף ליחידה ולהיות בין חברי "צוות" הממלאים בה תפקידים חיוניים.

סניף הוד השרון

יו"ר הסניף: נתי פרישמן • ז'בוטינסקי 7 הוד השרון 4535020
טל: 09-7450773 • דוא"ל: hsh@tzevet.org.il

אירועים

חברי הסניף ואורחים רבים נהנו מאירוע פתיחת הקיץ, עם האחים אסנר והזמרות אופירה גלוסקא ומירי אלוני, שהנעימו לקהל בשירי להקת הנחל לדורותיה. במהלך האירוע הוענקה תעודת הוקרה והערכה לרכז התרבות של הסניף אלי נחום, וכן הוענקו תעודות הגעה לגבורות לחבריו הוותיקים. כיבדו אותנו בנוכחותם אלוף

סניף נתיבות-שדרות יו"ר הסניף: דוד שניאור
ת"ד 110 אופקים 8751002 • טל: 050-5282815
דוא"ל: davids@sederot.muni.il

סניף אופקים יו"ר הסניף: יעקב דרעי • היוגב 37 מקלט 5 אופקים
077-9256070, 03-6173578 • טל: 8761337
דוא"ל: snifofaqim@gmail.com

סניף באר שבע יו"ר הסניף: יעקב לחיאני • בית החייל, רחוב בית
לחם 2, ת"ד 521, באר-שבע 8410401 • טל: 6431874-08
מענה קולי: 03-6173529, פקס: 08-6417188

סניף קרית גת יו"ר הסניף: חיים אסולין • שד' גת 32/17 קרית גת
052-2712422, 08-6878350 • טל: 8208212
gimlaei@bezeqint.net • דוא"ל:

סניף אילת יו"ר הסניף: אליהו דהן • בית החייל, השיטה 4,
אילת 8806435 • טל: 057-5818182, 08-6317552
דוא"ל: eli34656@walla.com

סניף דימונה יו"ר הסניף: אבי אבוזחירה
רח' עבדת 1, דימונה 8604801 • טל: 052-2704148

מחוז דרום

פרידה מבעלי תפקידים במחוז

ב-16.7.18 התקיים ערב גיבוש חברתי של הוועד המנהל של מחוז הדרום, במסגרתו נערכה פרידה מחברים שסיימו את תפקידם: מנחם ברנד יו"ר סניף באר שבע, ארתור צ'בוטרו חבר מועצת המחוז, מאיר ארצי חבר מועצת המחוז, אילן פרץ יו"ר סניף נתיבות-שדרות ואיציק הלמן יו"ר וועדת ההתנדבות. יו"ר המחוז ניסן בגולה הודה לבעלי התפקידים על תרומתם למען החברים במחוז הדרום.

הוקרה למתנדבים

ב-16.7.18 נערך בעריית באר שבע טקס הענקת תעודות הוקרה למתנדבים, בהשתתפות רס"ן הלה, נציג חיל ההנדסה. ההוקרה ניתנה לחברי הסניף שהתנדבו להכנת 3,500 חבילות שיי ומשלוחי מנות לקראת פורים לחיילים מחיל ההנדסה, בראשותה של גאולה דיסון. בטקס השתתפו יעקב לחיאני יו"ר סניף באר שבע, אילנה חדר חברת הנהלת המחוז, ואברהם לוגסי מנהל המחוז.

טיול משותף באירופה

בין התאריכים 16.6.22-29 יצאו חברים מסניפי אילת, דימונה, ערד ובאר שבע לטיול באירופה שכלל ביקור בצ'כיה, באוסטריה, בהונגריה ובגרמניה. היציאה של חברים ממספר סניפים לטיול משותף תרמה להיכרות חדשות ולגיבוש חברתי והחברים נהנו מהטיול.

סניף מצפה רמון

יו"ר הסניף: אליהו בדש # נחל ניצנה 15 מצפה רמון 8060000
טל': 054-4883718

ב-16.7.18 התקיים ערב חברתי לחברי סניף מצפה רמון בחוות נועם במדבר, השייכת לחברי הנהלת הסניף בני ואיריס הררי. בין הנוכחים היו יו"ר המחוז ניסן בגולה ורעייתו, מזכירת המחוז, ראש המועצה המקומית מצפה רמון חבר "צוות" רוני מרום, יו"ר סניף ערד אריה שיף, חברי הסניף ובנות זוגם, וכן חברים מסניף ערד ואורחים נוספים. האירוח כלל כיבוד עשיר, הופעת נגן עוד והופעה של זוג זמרים שהרקיד את החברים - והכול באווה צבעונית ובאווירת המדבר הקסומה. יו"ר הסניף אליהו בדש, בירך את החברים ואף סיפר על תולדות העוד. הוא הציג את פעילות הסניף והזמין את החברים לטיול בה חלק. יו"ר המחוז הודה להנהלת הסניף על האירוח הלבבי ובירך את החברים.

סניף ערד

יו"ר הסניף: אריה שיף • רחוב בשור 2 ת"ד 444 ערד 8910302
טל': 052-5554523, 03-6173557

■ ב-16.7.18 השתתפו יו"ר סניף ערד וכ-14 חברים מהסניף בערב חברתי שהתקיים במצפה רמון, בחוות נועם במדבר. לדברי המשתתפים, הערב הותיר בהם רושם עמוק והם שמחו על האירוח הלבבי ועל שיתוף הפעולה עם החברים מסניף מצפה רמון. ברכות על היוזמה ליו"ר סניף מצפה רמון, אליהו בדש ולחברי ההנהלה איריס ובני הררי, שהפיקו ערב מהנה ומצליח. החברים מערד הודו למארחיהם והביעו תקווה להמשך פעילות משותפת. ■ ב-16.7.18 התכנסו חברי הסניף לערב שירה בציבור במועדון הסניף. יו"ר הסניף אריה שיף בירך את החברים, סקר את הפעילות שנעשתה וזו המתוכננת עד סוף השנה, והודה למזכירות המחוז על הסיוע שניתן להם. יו"ר המחוז ניסן בגולה בירך את החברים והודה ליו"ר ולחברי ההנהלה על פעילותם לרווחת החברים.

מאת: תא"ל מיל' ד"ר אפרים לפיד

סדין אדום

מאת: אלוף שייקה גביש, הוצאת כנרת, זמורה, ביתן, 2016

כמעט חמישים שנה עברו מאז שודרה ברשתות הקשר בצה"ל מילת הקוד "סדין אדום", שהייתה אות הפתיחה למלחמת ששת הימים בחזית הדרום. אלוף הפיקוד אז, שייקה גביש, מצא לנכון לפרסם בימים אלה את זיכרונותיו ותובנותיו מהמלחמה.

בכל תחנות חייו נשאר שייקה גביש פלמ"חניק, איש ערכים, רעות ונתינה - תכונות המלוות אותו ופלמחניקים רבים מאז התנדב ב-1943 בגיל 18 לפלמ"ח. בימים אלה, כשהוא חוגג תשעים, הוא שמח בחלקת אלוהים הקטנה שטיפח - מוזיאון הפלמ"ח ועמותת דור פלמ"ח - המשמרים באדיקות, ובשילוב מוצלח של דורות המשך, את הרוח המיוחדת של "מגש הכסף", מימי המדינה שבדרך.

גביש מתאר את המלחמה מהיבט אלוף הפיקוד, מזכיר את השתלשלות תקופת ההמתנה וקבלת ההחלטות; את הדומיננטיות של האלוף עזר ויצמן, אך גם את פזיזותו. בעקבות זאת, צירף גביש את המלצתו כי חיים בר לב ימונה לסגן הרמטכ"ל מעל ויצמן. הספר כולל גם את תיאור העימות של אלופים נגד שרים. הספר שזור בתיאורים מפורטים של מהלכי הקרבות וההחלטות המרכזיות וכן בתמונות רבות המתעדות את מפקדי המלחמה.

גביש סיים את תפקידו בינואר 1970 והעביר את הפיקוד לאלוף שרון, עליו יש לו ביקורת בעניין תפיסת הביטחון בסיני. עם שחרורו הצטרף גביש לקונצרט כור ובמלחמת יום הכיפורים נקרא לפקד על אזור מרחב שלמה בדרום סיני. זהו ספר זיכרונות אישיים מעניין, המוסיף עדות ישירה חדשה באשר ליחסי דרג צבאי ומדיני ולניהול מלחמה בדרג הפיקוד המרחבי בחזית מרכזית.

ללכת עם האנשים - סיפור חיים של מנהיגות

מאת: עודד טירה, הוצאת מטר, 2015

עודד טירה הוא מצליחן ישראלי מהסוג ששמחים לחבב: תת-אלוף אקטיבי במילואים, תעשיין מצליח עם קשר הדוק למשקיע אמריקני, נשיא של ארגון כלכלי מוביל (התאחדות התעשיינים), חובב ספורט, אשר גם שמח לקדם את הנושא ברמה הלאומית, ומעל לכל - איש רעים להתרועע, "מסתחבק" עם כל אחד בנך-שלנטיות מופגנת. על כן, טבעי מאוד שאיש כזה שמח לשתף את הרבים בסיפור חייו האישי, כאשר כחוש השני שזור המסר: "הכול עניין של מנהיגות, והעיקר -

ללכת עם האנשים".

סיפור החיים הפרטי של טירה מציג את הצעירים הישראלים בשנים הראשונות למדינה: הורים שעלו מצ'כיה לפני פרוץ מלחמת העולם, בנו ביתם ובקשיים לא מעטים, אבא שעבר תחנות חיים רבות, הגיע לתפקיד מג"ד בתותחנים, סגור ומופנם, משמש לעודד, הבן, דמות מופת לחיקוי, אך גם מודל לכמה צריך להיות שונה. אימא צנועה, מוערכת מאוד בשנים בהן עוני ודלות-אמצעים היו שגרה בישראל. עודד משתף אותנו בתחנות הבולטות בחייו - קצין מצליח בצה"ל, חזר

לשירות במלחמת ההתשה לאחר שהשלים לימודי הנדסה בטכניון והתקדם עד לתפקיד קצין תותחנים ראשי לאחר מלחמת לבנון הראשונה; מפקד הפינוי בימית (1982), כנראה על רקע פוליטי (חמיו, ישראל סחרוב, היה ממקורבי ראש הממשלה בגין); מנכ"ל דומיננטי בחברת פניציה-אמריקה ישראל, שלקח חברה מפסידה של כור, חיבר אותה למשקיע אמריקני ביל דיווידסון, והמריא איתה להישגים תוך פיתוח הגליל; נשיא התאחדות התעשיינים בשנים של סכסוכי עבודה ומתח - וידידות עם עמיר פרץ, יו"ר ההסתדרות החדשה.

טירה מרוצה מעצמו מאוד, מפרגן בספרו למאות החברים שהיו איתו ולצידו במהלך השנים. ספר עם מוסר השכל שקל מאד להזדהות עימו: תהיה איש מוכשר, משכיל, מחובר לחברים טובים, תוביל תפיסת עולם עם מחויבות - תהיה מאושר!

תותחנים בשל"ג - סיפור מלחמה

מאת: יעקב זיגדון וסימן טוב שגיא, עמותת יד לתותחנים, הוצאת כנרת-זמורה-ביתן-דביר 2015.

עמותת יד לתותחנים העמידה בספרם של שגיא וזיגדון לרשות הציבור הרחב פרק נוסף במורשת הקרב הצה"לית - תרומתה של הארטילריה במלחמת לבנון הראשונה. בספר יש ניסיון מעניין ומוצלח להציג מצד אחד תיאור עובדתי רצוף של התנהלות המלחמה בגזרות הלחימה השונות, נוהל הקרב ותוצאותיו, ובמקביל סיפור חוויתי של הנעשה בגדודי ארטילריה רבים.

ב-500 עמודי הספר יש תיאור היסטורי תמציתי של אבני דרך בתולדות חיל התותחנים בצה"ל - מגדוד ארטילריה 200 במסגרת הבריגדה היהודית ב-1944 - ובהמשך סקירה תקופתית של הישגי הקתמ"רים (קציני התותחנים הראשיים), מאז קום המדינה עד מלחמת שלום הגליל ב-1982. עיקר הספר מוקדש לתיאור מפורט של פעילות החיל במלחמת לבנון, שהייתה מלחמה מכוננת, בה הופעל המספר הגדול ביותר של תותחים במלחמות ישראל - 958, רובם מתנייעים (לעומת כ-300 במלחמת יום הכיפורים).

המחברים: יעקב זיגדון, תא"ל, היה מפקד תותחנים של פיקוד צפון, רמ"ט פיקוד מרכז ומפקד פ"ם; סימן טוב שגיא, רס"ן, בתפקידו האחרון בחיל התותחנים שימש כקמב"ץ מפקדת סיוע.

בספר נספחים מיוחדים - הנופלים של חיל התותחנים בשנות צה"ל בלבנון (1982-2000), העיטורים לחיילים מצטיינים, אמצעי הלחימה של הארטילריה ושמות בעלי התפקידים ביחידות התותחנים בתקופת המלחמה. כל אלה משלימים מקור מצוין לשימור מורשת החיל, לחיילי היחידות הסדירות והמילואים וספר עזר חשוב לחוקרי ההיסטוריה של צה"ל.

שישה נושאים בציונות

מאת: עוזיאל לב,

הוצאת אוהבי ספר, 2015

עוזיאל לב החליט לקחת את היובל הראשון של המאה ה-20 ולדלות ממנו שש נקודות מבט יסודיות, המתארות את החשיבה הערכית של הציונות באותה תקופה, בבחינת "אם יש את נפשך לדעת את המעיין ממנו שאבו אחיך... תעצמות נפש", כאמרו של ביאליק.

לצייר את הנוף. אבא חיליק צילם אותה מציירת והחל לחשוב על כתיבת שירים לציורים. הספר מציג נופים עזי צבעים של שקיעה וזריחה, לצד נופים שלווים, כמו עצי שיטה במדבר או פסגות מיוערות בהרי יהודה. יש בו גם מאבקים וכוחניות: סערה במדבר וגלי הים הנלחמים בסלעי חוף. האדם המתערב - שובר את קו החוף של תל אביב בנדל"ן ומחליף תפוזים בבטון. בספר שני שערים: "שער הנגב" הכולל ציורים מתמנע ועד מדבר יהודה ו"שער הארץ הנושבת" הכולל ציורים מבקעת ערד וצפונה. הורוביץ עובד מאז פרישתו מצה"ל במרכז למיפוי ישראל והוא רואה בשביל ישראל דרך ליצירת תחושת "ביחד". הבת, נעמה מירזאי-הורוביץ, היא כיום מורה לגיאוגרפיה, שמחנכת גם את תלמידיה לאהבת הארץ דרך הרגליים.

"הכי ישראלי"
תערוכת צילומים של חברי "צוות"

ביטאון "צוות שלנו"
יוזם תחרות צילומים
פרי יצירתם של
חברי "צוות"

הצילומים הנבחרים יפורסמו בביטאון "צוות שלנו" ובאתר "צוות" ושלושת הצילומים שייבחרו על-ידי ועדת שופטים יזכו את יוצריהם בפרס. בכוונתנו ליזום תערוכת הצילומים נבחרים בפורמט מוגדל, שתוצג כתערוכה נודדת בין סניפי "צוות" ברחבי הארץ.

תקנון התחרות:
כל חבר יכול לשלוח עד שלושה צילומים שונים.
גודל הצילומים צריך להיות 2300 x 3300 פיקסלים לפחות.
נא הקפידו לצלם מראש בגודל המתאים ולשלוח את הצילום בגודל המקורי (לא בהקטנה).
את הצילומים יש לשלוח למייל: bitaon@tzevet.org.il
זכויות השימוש בצילומים למטרת הצגתם בביטאון ובאתר, וכן לצורך התערוכה, יהיו של ארגון "צוות".
תאריך אחרון למשלוח הצילומים 15.1.17.

לב בוחן את המקורות היהודיים בחזונו של לילינבלום (על שמו כפר מל"ל בשרון) ואת הקמתם של ארגוני הביטחון הראשונים בתקופה ההיא - "בר גיורא" ו"השומר". בהקשר אחר נבחן רעיון הקמת אוניברסיטה עברית מראשיתו בתחילת המאה, ובמעבר לאחד - צה"ל, בהגות החברתית של בן גוריון בשנים הראשונות למדינה. בולט בספר העיקרון האקטיבי הגלום בצינות - "נעשה ונשמע". גם לערך "מולדת" יש מקום להגדרת עומק והיא: "המערכת בה האדם מממש את עצמו כפרט וכחברה ביחסים ההדדיים עם הטבע".

מקום של כבוד יש בספר לתפיסתו האידיאולוגית של בן-גוריון. לא היה לו ספק בדבר תפקידה המרכזי של מערכת הביטחון בהגדרה ובגיבוש האידיאולוגיה הממלכתית והערכים הלאומיים הבסיסיים. צה"ל היה בשנות הקמת המדינה הדוגמה החיה למימוש ערכי היסוד של ישראל. עוזיאל לב, קצין חינוך בעברו הצבאי ומנהל מערכת החינוך בעיר בת ים שנים רבות, הוכיח כי את האש הפנימית החינוכית שלו, כדאי לשתף עם הציבור הרחב. הניסיון - מעניין וחשוב, ראוי לשלבו במסגרות של הנחלת ערכי ציונות ומורשת המדינה אשר גם ארגון "צוות" יוזם.

מסכות וצללים - דרמת ריגול

מאת: נתן רונן, הוצאת אי-פבליש, 2016

דרמת ריגול היא הגדרת הספר על-ידי מחברו, בהשראת האמירה המפורסמת על עולם הריגול שהוא המקצוע העתיק השני בעולם - והוא מכובד כמו הראשון. בכוונת המחבר לספר את סיפורם של לוחמי המוסד הישראלי למודיעין, המקדישים את חייהם לביטחון של הכלל ומשלמים על כך מחיר אישי יקר. הם אינם עושים זאת רק מתוך אלטרואיזם או רצון להתפרנס. הם מכורים לאדרנלין, לשליטה, לפעולה ולעובדה שמעשיהם, שבדרך כלל היו על גבול האסור, מבוצעים

הפעם ברשות ובסמכות.

גיבור הספר הוא אריק בר נתן, ראש "קיסריה", באגף המבצעים במוסד, והוא כולל סיפורי מבצעים, מבוססים על פרסומים גלויים, ובצידם רקע משמעותי בדגש על יחסים עם אנשים - עם אימא חולה, עם ילדיו, עם בוס חדש שמגיע מהצבא ועם בת זוג חדשה.

המחבר, סא"ל נתן רונן, חבר "צוות" בעל רקע מודיעיני, רקם את סיפור העלילה מקטעים אוטוביוגרפיים משולבים בפרטים דמיוניים. הספר נערך על-ידי אמנון ז'קונט במגמה להפכו לפופולרי. הספר יצא לאור בהוצאת אי פאבליש ביוני 2016, והוא מופץ בחנויות מקוונות באינטרנט, כקובץ מודפס או קובץ אינטרנטי (קינדל או PDF).

שיר וציור בשביל ישראל

מאת: חיליק הורביץ, הוצאה פרטית, 2016

"שיר וציור בשביל ישראל" - ספר ציורים ושירים שצוירו ונכתבו לכבוד "שביל ישראל" ולאורכו - הוא ספר ביכורים משותף של סא"ל חיליק הורוביץ ובתו נעמה. הספר הינו אוסף ציורים, שצוירו על-ידי נעמה לאורך שביל ישראל ושירים שכתב אביה לאור הציורים.

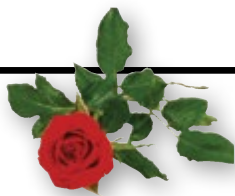
לידתו של הספר בטיול לאורך שביל ישראל, שם נחל דרוך בנגב עצרה נעמה, הוציאה צבעי מים, והחלה

חברי "צוות" מוזמנים לקרוא מידע רב ומגוון

באתר האינטרנט של "צוות":

www.tzevet.org.il

הצדעה אחרונה לחברי "צוות" שהלכו לעולמם

סיוון-אב תשע"ו, יוני-אוגוסט 2016

רס"ב דוד	אבוטבול	חימוש	כרמיאל	רס"מ דוד	כרמלי	אוויר	יבנה
סא"ל רן	אבירן	ים	חדרה	רס"ר צבי	להב	לוגיסטיקה	באר שבע
רס"ן לאונרד	אדמון	אוויר	ראשון לציון	רס"ב חיים	לוי	אוויר	עפולה
רס"ב עמרם	אוחנה	חימוש	קריית גת	רס"ר ארמונד	לוק	הנדסה	רמלה
אל"מ מאיר	איזנטל	ספ"כ	רעננה	רס"ב יהודה	ליבה	רגלים	ראשון לציון
רס"ר מרק	אפל	אוויר	תל אביב-יפו	סא"ל מרדכי	מירון	תותחנים	ירושלים
אל"מ אורי	ארבל	רגלים	קריית אנו	סא"ל גדעון	מסד	רגלים	חיפה
אל"מ יהושע	בהר	ספ"כ	תל אביב-יפו	רס"ן חיים של	מקלר	רפואה	באר שבע
רס"ל שלמה	בכר	אוויר	חדרה	רס"ר יעקב	ניסן	אוויר	גן יבנה
רס"ן פנחס	בן זאב	כללי	נהרייה	רס"ר מרדכי	סמדגה	אוויר	קדימה
סא"ל צבי	בר ניר	חימוש	רמת גן	סא"ל יונתן	עיבל	תקשוב	תמרת
סא"ל מנחם	ברגר	אוויר	תל אביב-יפו	רס"ן שמואל	עמי עד	אוויר	כפר סבא
רס"מ שמעון	גדסי	אוויר	רחובות	סא"ל יוסף	פנצר	תקשוב	תל אביב-יפו
רס"ן אליעזר	גלעד	רגלים	באר שבע	רס"ר חנן	פרפר	ים	חיפה
סא"ל חגי	גרי	תקשוב	תל אביב-יפו	סא"ל גדעון	צדקוני	רגלים	רעננה
רס"ר יוסף	גרינבלט	פטר	חולון	אל"מ יעקב	קדמי	ספ"כ	נתניה
סא"ל אליעזר	ד"ר בר נתן	רפואה	תל אביב-יפו	רס"ר הרצל	קמרי	תקשוב	יבנה
רס"מ משה	דביר	לוגיסטיקה	אשדוד	סא"ל צבי	רואש	רפואה	רחובות
רס"ב ראובן	דיין	אוויר	באר שבע	רס"מ ה חנוך	רוגוזיק	תקשוב	יבנה
סא"ל רן	הדר	מודיעין	גבעתיים	רס"ן חורכה ח	רייזמן	לוגיסטיקה	אריאל
רס"ן גבריאל	הוכפלדר	כללי	באר שבע	רס"ר חנן	שבת	הנדסה	פתח תקווה
רס"ב יעקב	הרוש	רפואה	באר שבע	רס"ב מיכאל	שיפטן	אוויר	גדרה
רס"ר אפרים	זינגר	כללי	בני ברק	סא"ל אורי	שלומאי	מודיעין	פתח תקווה
רס"מ יצחק	זכנינסקי	לוגיסטיקה	ראש העין	סא"ל אורי	שליטין	כללי	כפר סבא
רס"מ יוסף	יהב	מודיעין	נתניה	רס"ר אברהם	שמואל	ים	חיפה
רס"ר כדורי	כהן	כללי	באר שבע	רס"מ ברוך	שמיר	לוגיסטיקה	תל אביב-יפו
רנ"ג מומי	כהן	חימוש	באר שבע				
רס"מ עמוס	כהן	אוויר	סופה				

יהי זכרם ברוך